

Woord vooraf

Al meer dan vijftig jaar worden er in kerken in de Achterhoek en in de Liemers kerkdiensten gehouden in het dialect. Wat begon met een aantal gelegenheidsliederen voor gebruik in kerkelijke bijeenkomsten kreeg in 1980 een meer degelijke onderbouwing. Onder de vlag van het Staring Instituut (nu Erfgoed Centrum Achterhoek en Liemers) werd een werkgroep, 'Dialect en religie' opgericht. Door de jaren heen werd gewerkt aan de vertaling van liederen en bijbelteksten.

Mensen kwamen en gingen, maar wat bleef was de liefde en de inzet waarmee gewerkt werd aan een gestage uitbreiding van het aantal vertalingen. Sinds de uitgave, in 1998, van de liedbundel 'Psalmen en Gezangen in 't Achterhooks en Liemers' zijn er meer dan vijftig liederen bijgekomen.

We zijn blij deze liederen, samen met de eerdere teksten, *onder de titel Leedbook in 't Achterhooks en Liemers'*, nu in boekvorm te kunnen aanbieden. De liederen zijn te gebruiken in kerkdiensten, maar lenen zich ook uitstekend om gewoon te lezen, of als teksten ter bezinning.

De teksten zijn afkomstig uit het gehele gebied van de Achterhoek en de Liemers. In het register van de liederen is te zien wie een bepaald lied heeft vertaald, of geschreven. Leidend in de gekozen bewoording van een lied is het eigene van het dialect van de schrijver of schrijfster. Daarom staat bij de opsomming in het register ook een plaatsnaam als indicatie voor het gebruikte (plaatselijke) dialect. Voor de schrijfwijze is gekozen voor de SONT-spelling, als gangbare spelling in het Nedersaksisch taalgebied.

Wi'j hopt dat i'j as laezer, an dizze uitgave net zo völle wille hebt as wi'j an het vertalen ehad hebt.

De werkgroep

1. Den zesden dag brok straolend an

1. Den zes - den dag brok strao - lend an.
God kwam zien' troon um - daal',
ging mid - den op de aer - de staon
en zei: "Wat mooi all' - maol."

2.
Zo bli'j was God, dat Hee al drekt
nog waer eets maken wol.
Hee had een plan en wis al krek
wat of dat worden zol.

3.
Het was gin dier van bos of land,
gin voggel en gin vis,
Hee meek een mens' uut stof en zand
naor zien' geliekenis.

4.
God blees den mens' den aodem in,
ton laeven Adam zelf.
En dat was nog mor het begin,
a-j 't good bekiekt de helft'.

5.
Want Adam in het paradies
was hillemaols alleen'.
De dieren wazzen wal slim wies,
mor praoten deen ze neet.

6.
Daorumm' hef God ton Adam sleep
een tweede mense 'maakt,
dee-t Adam uut zien' dreume reep
en zacht' hef an eraakt.

7.
Ton Adam eenmaal wakker was
en slim verwonderd kek,
lag zee daor naost um in het gres,
dee-t spraekend op um lek.

8.
Mor wat te zeggen wis hee neet
en baog ovver eur haer.
'Mien eigen vrouwe', dat dacht hee,
'allenig bun-k neet maer.'

2. Van alle creaturen dee-t God eschafen hef

1. Van al - le cre - a - tu - ren,
dee-t God e - scha - pen hef,
de en - ge - len, de die - ren,
de aer - de en de zee,

2.

den hemel en de staerne,
de machten in het groot,
van alle creaturen
uut lecht en vleis en blood,

3.

is naor Zien beeld op aerde
den mens' alleen' emaaht
um alles te regaeren
wat naor vervulling gönt.

4.

Wi'j bunt deur God eschaper,
wi'j komt uut ziene hand,
op Um kö-w ons verlaoten,
Hee höldt den mens' in stand.

5.

Adam, ne mens' uut aerde,
gebaorne uut de grond,
kreg jo van God den aodem,
den aom van Zienen mond.

6.

Wi'j bunt op 't allerleste
eschaper, stof uut stof,
eschaper um te vieren
den langen sabbatsdag.

7.

De lesten bunt de aersten.
De mensen bunt emaaht
um alles te behaeren
wat in Zien' naam' besteet.

3. Wiej bidt, God, um de vrede

1. Wiej bidt, God, um de vre - de,
die-J ons hebt toe e - zegd.
Breng ons te - rugg' naor E - den,
waor vri'j - heid is en recht.

2.

Wiej bidt, God, um genade,
van d' appel bu-w niet vies.
Gun ondanks schand' en schade
ons plaats' in 't paradies.

3.

Wiej bidt, God, um oew zegen,
de lusthof is wied weg.
Kom ons een end in tegen
en breng ons weer terecht.

4.

Wiej bidt, God, um oew liefde,
verweesd biet' wiej in 't stof.
Laot ons niet dakloos blieden,
maor wonen in oew hof.

4. Zien woord, dat reekt den Heer oons an

1. Zien woord, dat reekt den Heer oons an.
 Heur Zien ge - bod, een ie - der kan
 zo hee dat wil zich daor naor rich - ten.
 Het is vlak - bi'j en neet te zwaor.
 Laef daor dan oet en laeft der naor.
 't Zal oew neet al te zwaor verplich - ten.

2.
 Het is neet an de and're zied.
 Wat vraog iej dan: Wee zal zo wied
 vuur mi'j het water aoverstekken?
 Denk iej dat achter 't veerste strand
 te vinden is een better land
 um mien gebod daor te ontdekken?

3.
 Het is ok in den hemel neet,
 ho vaak' a-j ok umhoge zeet
 of dreumt van 't baoveneerdse laeven.
 Wat iej ok in de steerne zeet,
 alleen' duur 't woord en anders neet
 kö-j kiezen tusken dood en laeven.

5. Gelukkig hee, dén ginnen enk'len trad

1. Ge - luk - kig hee, dén gin - nen enk' - len trad
 in 't ov - ver - naer'n met slecht volk hef e - zat,
 Den weg van zon-daors neet is op e - gao - ne,
 neet met de spot - ters met hef met e - dao - ne.
 Maor dén an zie - ne wet zien' wil - le hef.
 Dee dag en nacht heel de - pe ov - ver - dech.

2.
 Hee is ne boom, dén stevig steet eplant,
 waar 't baeken streumt deur dreug en dorstig land.
 Hee göf zien vruchten op de vaste tiede.
 Zien loof hef van de dreugte neet te lieden.
 't Is zegen, wat hee in zien wetten zut.
 Het geet um good met alles wat hee dut.

3.

Met slecht volk, daormet zal 't heel anders gaon.
Zee bunt as kaf. De wind jeg 't uut het zaod.
Veur zien gerecht' blijft ze neet ovverende.
Hee hef bloos plaatse veur wee-t Um wilt kennen.
Den weg van wee-t Um trouw bunt, kent Hee good.
Den weg van 't slechte volk, dén löp zich dood.

6. Goed, dén zich niet lut raoje

2.

Goed is, dén zich kan vinde
in woorde van de Heer,
die zin gedachte binde
bi'j dag, bi'j nacht, steeds weer.

4.

Maor minse zonder God zin
as kaf ten prooi aan wind:
armujig zal hun lot zin
as Gods gericht begint.

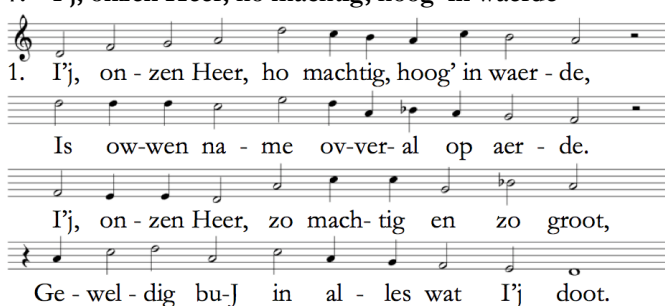
3.

Een boom is ziensgelieke,
dén volop vocht geniet;
zo zal um wat ook lukke -
hi'j blööt en drig op tied.

5.

As Hi'j zin volk kump gaore
dan ligge zi'j der uut.
Hi'j kent en huijt de waore,
De kwaoje gaon teniet.

7. I'j, onzen Heer, ho machtig, hoog' in waerde

2.

Bovven den hemel uut zingt z' in de wedde
tot eer van Ow: I'j zölt ons altied redden.
Maor neet van bovendale, owwe macht
is neet zo as der vake wordt edacht.

3.

I'j hebt, um owwe macht daor op te bouwen,
in kinder en in kleinen meer vertrouwen.
Eur zingen mek oww'n teggenstander still'.
Deur eure onmacht bug hee veur oww'n will'.

4.

A-k zee ho mooi at I'j 't heelal emaaft hebt,
ho-J maon' en staerne daor ne vaste stae geeft,
wat is een mense dan, da-J an um denkt,
um daorin ziene plaatse to bedenkt?

5.

Van Ow mog hee waen haost' an Ow gelieke.
Met glans en aere maken I'j um rieke.
I'j gavven um heel duud'lijk te verstaon,
veur 't wark van owwe hande klaor te staon.

6.

An ziene zorge wo-J alles overlaoten,
schöpe en beeste, wild in alle saorten,
den voggel, dén daor deur de locht hen vlog,
en wat zien' waege deur de zee hen zöch.

7.

I'j, onzen Heer, ho machtig, hoog in waerde,
is owwen name in elk land op aerde.
I'j, onzen Heer, zo machtig en zo groot,
geweldig bu-J in alles wat I'j doot.

8. Den hemel roemt den Heer

1. Den he - mel roemt den Heer,
't ge - wöl - f - te gif Em eer',
Dén al - les hef vol - brach.
Den dag ver - telt den dag
wat zie - ne hand ver - mag.
Den nach sprek tot den nach.
Gin ton - ge wel zik reurt
maor toch wordt het e - heurd
en ov - ver - al ver - nomm' - ne.
Ne stem-me klunk der neet
maor ie - der - e - ne weet:
No zal 't veur 't lech - te kom - men!

2.

God hef veur 't zunnerad
ne tente op ezat,
waor hee den dag begunnt,
dén - in een kleed van lech -
as brugom zik gedreg,
wel 't broedsvertrek oetkump.
Hee-s as ne held, dén weet
ho ziene bane geet.
Hee röp den ni'jen morgen!
Langs heel den hemmelweg
trök hee een spoor van lech.
Dén glood blif niks verborgen!

9. Waorumme he-J mien verlaote

1. Waor - um he-J mien ver - lao - te,
Mien God, ik bid en zucht?
Mag mien ge-schreeuw niet bao - te?
Waor - um hol Gi'j Ow t'rug?
Gi'j geef mien taal noch te - ke,
al roep ik dag en nacht.
Toch blijf de lof - zang klin - ke,
de hul - de, Ow ge - bracht!

2.

Gi'j had alle vertrouwe
van heel ons veurgeslacht.
Op Ow konde ze bouwe,
Gi'j was op eur bedacht.
Gi'j was ter as ze riepe,
dan konde ze weer vort.
Gin die verlore liepe,
die op Ow bouwde, God.

3.

Maor mien laote ze wurme,
ik bun nie meer gezien.
Ze plaoge mien en sarre
en spelke tegen mien.
“Laot God um hieruut redde”
- zo schudde zi'j de kop -
“as hi'j op Um wil wedde.
Want hi'j aanbidt Um toch?”

4.

Hè Gi'j mien bi'j mien moeder
gehaald en aangeleid,
Gi'j bunt mien hoogste goed en
mien grootste veiligheid.

Hol Ow nie t'rug en help mien,
ik vuul mien zo alleen.
Het onheil aoverstölpe mien,
hoe blief ik op de been?

5.

Een macht van wilde diere
lut mien eur tande zien.
't Sin leeuwe, het sin stiere
en ze umringe mien.
Ze brulle hartverscheurend,
't geet mien deur marg en been.
As water blief ik nurges,
'k bun moederziel alleen.

6.

Geradbraakt is mien lichaam,
ja alles dut mien zeer:
de tong tege mien kael aan,
de mond zo dreug als leer.
Mien hart kwient weg as was, en
dus vuul ik al de dood.
Ik zit in zak en as, Heer,
ik bun in grote nood!

7.

As hund glupe ze rond en
bedriege mien, o Heer.
Aan hand en vuut gebonde
lig ik daor zonder kleer.
Ik bun as een geraamte
van botte die ik tel.
De dekking van mien schaamte
is pries veur dobbelspel.

8.

Maor, Heer, kom vlug mien helpe,
Gi'j sterke, blief nie t'rug.
Ach, hol mien het geweld en
de honde van de rug.
En waar mien veur de moel en
de hoorns van leeuw en stier.
Ow praek is mien doel en
Ow priesze mien plezier.

9.

Zing lof, Gi'j Gods dienare;
Gi'j Jacob, heb ontzag;
wil trouw eerbied beware,
heel Israels naogelacht!
Want God was veur de arme
een huus met open deur.
Eur roepe um erbarme
von altied nog geheur.

10.

Temidden van vul vrinde
bun Gi'j, o Heer, mien lof,
zal ik ontheffing vinde
van wat ik h   belof,
zulle te aete kriege,
en wel in aovervloed,
arme en die Ow priesze -
het geet ze alle goed!

11.

Dit mot de wereld wette,
dit mot elkeen verstaon:
op God zien zinnen zette
en t'rug naor Um toe gaon.
Geslachte aller volke,
waorvan Hi'j heerser is,
zulle zien lof vertolke,
umdat Hi'j koning is.

12.

De grote zulle kniele
veur Um tot in het stof.
Zelfs de gesturve ziele
betuge Um eur lof.
Ja, ik zal veur Um laeve;
en heel mien naogelacht
vertelt aan wie um 't aeve
hoe Hi'j mien h   bedacht!

10. Mien scheper is den Heer, mien' God

The musical score is written on three staves. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat (Bb). The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the staves, aligned with the notes. The second and third staves continue the melody and lyrics. The third staff ends with a double bar line. The lyrics are: '1. Mien sche - per is den Heer, mien God. Hee nump mi'j an de hand naor wel - li - ge wei - den, waor ik mi'j an 't wa - ter r  s - ten kan.'

2.

Zien h  lpe gif mi'j ni'je kracht
umm' toch waer deur te gaon'.
In zienen name kan-k verdan,
de rechte waege gaon.

3.

Den depen duuster'n umm' mi'j hen
kan mi'j met schrik beslaon.
Maor 't mek mi'j röstig at ik weet
dat Hee naost mi'j zal gaon.

4.

Veur alle dee 't mi'j neet vergönt,
mek Hee den dis mi'j klaor.
Hee zalft mi'j 't heufd en striekensvol
steet mienen baeker daor.

5.

't Is alle goods, eengaal verdan
wat Hee mi'j an wil been.
Ik wil zien hoese mien laeven lank
as miene wonte zeen.

11. Mien scheper is den eeuw'gen Heer

1. Mien sche - per is den eeuw' - gen Heer:
ik heb - be ge - nog daor - an.
Op wel - li - ge wei - den weidt Hee mi'j,
bi'j wa - ter, da-k drin - ken kan.

2.

Hee göf mien laeven röst en duur
op 't pad, waor-t Hee mi'j leidt.
Zien' name trouw, zo breg Hee mi'j
op 't spoor van gerechtigheid.

4.

Wiel dat mien' vi'jand to mot zeen,
maak I'j mi'j de tao'fle klaor.
Den beker do-J mi'j streumens vol
en roekegrei op 't haor.

3.

Al mo-k deur 't duuster van den dood,
bang bunn' ik neet, ok dan
gao-J naost mi'j, owwen stok en staf
kan-k röstig van op an.

5.

Bloos goods en leefde komt mi'j no
mien' laevensdage nao.
Ik komme trugge naor ow huus
en blieve altied daor.

12. Mien herder is de Here God

1. Mien her - der is de He - re God.
Ik ken - ne gin ge - mis.
Hie breg mien naor het vol - le gres,
naor wa - ter schoon' en fris.

2.

Hie maakt mien röstig, gif mien kracht
en zet mien weer op 't spoor
van vrae en van gerechtigheid.
Zien name maakt Hie woor.

3.

In 't dal van 'n dood bun-k onverveerd,
want 'k wet: Iej bunt door ok.
Oew staf helpt mien weer aoeverend,
mien holvast' is oew stok.

4.
 Iej neugt mien an oew dis, voorbi'
 mien vi'jand toe mot zien,
 Iej doet mien beker meer as vol,
 met öllie zalf Iej mien.

5.
 Oew goedheid volgt mien op de voet.
 Oew trouw is um' mien hen.
 'k Zal altied wonen in oew huus,
 bi'j Oew, mien herder, waen.

13. De Heer is mien weier

1. De Heer is mien wei - er,
 ik kom niet te - kort.
 Waor 't gres al - tied gruun is,
 gin wa - ter be - tuun is,
 daor mag ik mien vlei - e,
 dan kan ik weer vort.

2.
 Zoas Um dat goed dunk,
 huldt Hi'j mien in 't spoor.
 Gin dal is te duuster
 as ik naor Um luuster.
 Niks kan mien gebeure,
 ik loop gin gevaor.

4.
 Ja, gave en gunste
 ontbraeke mien nooit,
 gin dag van mien laeve.
 't Is mien um 't aeve -
 as ik maor mag wone
 in 't huus van mien God.

3.
 Ik wet mien beschut deur
 ow stok en ow staf.
 Gin vijand verwacht hoe
 Gi'j mien hé bedacht en
 mien drinke te aover
 gaf, mien hè gezalfd.

14. Grond, locht en water heure toe aan God

1. Grond, locht en wa - ter heu - re toe aan God
met wat er lup, vlug, zwemp of kru - pe mot.
Ste - vig en sterk ge - wor - teld miek de Heer
he - mel en land en 't wa - ter der um - heer.

2.

Wie mag ter met zien laeve en zien lot
hoog op den tarp in 't heiligdom van God?
Eerlijk as gold en schoon van hand en hart
dén mag ter wone in zien heil'ge stad.

3.

Maak erebaoge veur de grote Heer!
Laot Um hooglaeve op de troon van eer!
Erken ow baas en laef naor zien gebod.
Hi'j is de koning, Hi'j is de Heer en God.

15. De ganse wald, al wat zee dreg

1. De gan - se wald, al wat zee dreg,
met al wat laeft en zich be - weg,
heurt rech - tens to an un - zen He - re.
Ton zee nog in de we - ge lag,
hef Hee de zee - ën an e - bracht,
de wa - ter - löp - pen en de me - ren.

2.

Wel klump de laere op naor God?
De heugste hilde töt den nok
um zich deur God te laoten schouwen?
Den man, dén good van inborst, vrom,
neet drieste deut of onwies dom,
op wel zien woord men kan vertrouwen.

3.

Dén zal, veur oetglien zo espaord,
van God het heil ontvangen, vaort
gerechtigheid en zaegen kriegén.
Dén is oet Jakob zien geslacht,
dat vrög naor God, zien wetten acht,
veur ziene ogen zich wil riegen.

4.
 Maak heuger no den enddeurtoog,
 haal weg den middeler, dat zo
 den brugem bi'j uns af kan stiegen.
 Wel is den könnig, da-w um aert?
 't Is God den Heer, dee-w estimaert*,
 't Is God, van um wi-w hölpe kriegen.

5.
 Maak heuger no den enddeurtoog,
 haal weg den midd'ler, dan wi-w no
 den brugem willekumste drinken.
 Wel is den haerschop, groot en sterk?
 Den övversten van 't hemelwark,
 laot töt zien aer de leder klinken.

*estimaern = hoogachten, eerbiedigen

16. God is mien heil, Hee breg mi'j in het lechte

1. God is mien heil, Hee breg mi'j in het lech - te
 dat in den duuster'n mi'j veur on - heil waart.
 Hee gif mi'j vas-tig-heid, brech mi'j terech - te.
 At Hee mi'j heudt dan bun ik good be - waard.
 Wat op mi'j loert en zik te ho - pe spönt,
 wee mi'j te nao komt, 't lae-ven mi'j neet gönt,
 komt ze met ov-ver-macht, een le - ger groot,
 ik we - te vas - te: aer - en weg löp dood.

2.
 Allene dit is 't wa-k nog kan verlangen:
 - steet Hee 't mi'j to, mi'j passet bloos nog dank -
 dat ik Em eren mag met mien' gezangen
 en stödig wonnen in zien hoes, mien laeven lank.
 Verwonderd zeen mag wat Hee maken dee
 en stille ondergaon al wat ik zee:
 Ho helder en ho zuver is dit lecht
 waormet Hee klaorheid in den duuster'n brech!

3.
 Want in gevaor leet Hee mi'j neet verkommen,
 bi'j Em kon-k schulen, Hee gaf onderdak.
 Wát vi'janden zik hadden veur enommen',
 't was ziene kracht dee teggenstanders brak.

Al was 't rondumme mi'j nóg zo'n geweld,
Hee hef mi'j hoge bovven aer esteld!
Ik wille dankbaor en van harten bli'j
zingen veur Em, want Hee bewaren mi'j.

4.

Ooit heb I'j, God, mien ropen toch verstaone.
Spracket nog ins en gevvet mi'j ow lecht.
Ow waord is vake deur mi'j hen egaone:
"Zeuk mien gezichte", heb I'j mi'j ezeg.
Ik wil dat zeuken, ow gezichte, Heer.
Zo teun het mi'j, bliev' I'j mi'j neet te veer.
Mi'j wócht gin heil, as wat mi'j - naor ow waord -
geworden zal at I'j Ow openbaort.

5.

Help mi'j, dat I'j Ow nooit an mi'j hooft arger'n.
Stoot mi'j neet trugge, a-k neet wieter kan;
doot ow gezichte neet veur mi'j verbargen:
ho löög en stille wordt mien laeven dan.
Laot I'j, mien' hólpe, mi'j allene staon,
wel heb ik dan nog waor ik hen kan gaon?
Of olders soms van aere kind're gaot,
ik weet, dat I'j mi'j nooit allene laot.

6.

Wies mi'j de waege dee ik heb te gaone,
dee zeker bunt en veilig veur mien'n voet.
Want vi'jande probeert mi'j te verraone.
Zee loert op mi'j, 't geet zonder Ow neet good.
Levver mi'j neet an aere streke oet.
Allene waog ik kwelke meer veuroet.
Scharp bunt de waopens dee ze veur mi'j maakt;
ho lange nog tot ze mi'j daormet raakt.

7.

Wanneer ik neet van harten kon geleuven,
da-k dagelijks zien heil verwachten moch;
dee hoppe in mien harte oet mos deuve,
dat Hee te vind'ne is veur wee Em zóch!
Hold stand mien harte en wes gojjen moods,
God is getrouw, den bron van alle goods.
Wachtet op God, Hee wel den zwakken schaort,
wachtet op Em, Hee höldt zik an zien waord!

17. Gezaegend is een mins dén zien kwaod vergeve is

1. Ge - zae - gend is een mins dén
zien kwaod ver - ge - ve is,
dén, op - ge - lucht, van bin - ne
tot rust ge - kom - me is.
Dat ik het wol ver - zwie - ge,
dat trok mien an de grond.
Kon dag en nacht wal blae - re
zo'n druk ik on - der - vond!

2.

Gi'j, Heer, hè mien vergeve
toen-k alles ha gebiecht;
ik docht, ik gaoi het zeggen,
dat ik toch vri'jspraak krieg.
In nood bidde getrouwe -
dan blieve zi'j gespaord.
Zo mag ik op Ow bouwe,
mien heil, mien toeverlaot.

3.

"Ik zal de weg ow raoie,
Ik hol ow in 't vizier.
Wie bit en leidsels vraoge,
die lieke wel een dier."
Ellende wacht de kwaoie,
een lied wacht dén die bouwt
op God en zien gebaoie.
Zing met een hart van gold!

Ons Vader: gebed (Duiven)

*Ons Vader, Gi'j die in de bemel bunt,
Gi'j mot heilig genuump worde, ow heerschappi-j mot ruimte kriege.
Wat Gi'j wilt mot gebeure in de wereld aevergoed as in de bemel.
Geef ons vandaag en iedere dag 't brood da wi'j nodig hemme.
En scheld ons kwiet onze schulde
krek as wi'j doen aan andere die bi'j ons in de schuld staon.
En breng ons niet in de verleiding, maor maak ons vrij van kwaod.
Want van Ow is de heerschappi-j en de krach en de glorie
now en veurgoed.
Amen.*

18. As een ree, dat meu van 't zeuken

1. As een ree, dat meu van 't zeu - ken
 langs de dreu - ge gra - vens geet,
 zo bun ik naor ow an 't zeu - ken,
 God, naor wel mien hart uut - geet.
 Jao, mien hart' hef dorst naor God.
 Hee, het lae - ven, Heer en God.
 Wan - neer mag ik no weer op - gaon
 naor Gods huus en daor veur Um staon?

2.
 Miene tröne en mien klagen
 bunt mien aeten, dag en nacht.
 Want ze plaogt mi'j alle dage:
 "Waor 's dén God, waor I'j op wacht?"
 Maor ik wet nog, ho-k veuran
 in de riegen met vedan
 naor Zien huus trokk' um te danken,
 God te aer'n met bli'je klanken.

3.
 O, mien harte, vol met zorgen,
 wat gao-j toch in mi'j te kaer,
 i'j bunt jo in God eborgen.
 To, vertrouw maor op den Heer.
 Iederbods was Hee der bi'j.
 Altied maken Hee mi'j vri'j.
 Hee zal mi'j den weg wal wiezen.
 Daorum zal ik Um nog prieszen.

4.
 God, ik hebb' zo'n pien' in 't harte.
 'k Bun zo wied van Ow vandan.
 'k Denk an Ow hier in 't gebargte.
 'k Modde dwars deur den Jordaen.
 En het water schoemt en broest,
 kolkt en dondert at 't zo zoest.
 Owwe streume, owwe golven
 hebt mi'j helemaols bedolven.

5.
 Dagens wil Hee mi'j umringen
 met zien gunst, en in de nacht
 heur' ik zachte nog zien zingen,
 höldt Hee ovver mi'j de wacht.
 Hee-s den God en Hee-s den Heer
 van mien laeven, zonder maer.
 Grond, waor-k vaste op kan bouwen.
 Toch wi-k dit Um to vertrouwen:

6.

Ho ko-J mi'j no toch vergaeten?
 Waorum lao-J in rouw mi'j gaon?
 Mienen vi'jand wil mi'j braeken.
 Zee-J um daor dan nog neet staon?
 Smelend zeg e teggen mi'j,
 en hee licht gemeen der bi'j:
 "Owwen God is mi'j der ene!
 Hee löt ow wal mooi allene!"

7.

O, mien harte vol met zorgen,
 wat gao-j toch in mi'j te kaer.
 I'j bunt jo in God eborgen.
 To, vertrouw maor op den Heer.
 Iederbods was Hee der bi'j.
 Altied maken Hee mi'j vri'j.
 Hee zal mi'j den weg wal wiezen.
 Daorum zal ik Um nog priezen.

19. O, God, kom I'j toch veur mi'j rechten

1. O, God, kom I'j toch veur mi'j rech - ten
 en nem I'j het dan op veur mi'j.
 't Af - val - lig volk wil met mi'j rech - ten.
 Zee holdt den val - sen schien veur 't rech - te.
 Mien God, ik bidd' Ow, stao mi'j bi'j,
 want zee laot mi'j neet vri'j.

2.

I'j hebt, Heer, um mi'j haer estaone,
 mi'j altied waer ewaard, mien God.
 Waorumme bu-J no vot egaone?
 Wat he-w Ow dan toch an edaone?
 Den vi'jand hef mi'j haost' estrot.
 't Is duuster um mi'j, God.

4.

Want daor pas kan-k Ow recht bedanken
 veur alles wat I'j deen veur mi'j.
 Mien bli'jschap vundt daor
 aerst de klanken
 um Ow, mien Heer, voluut te danken.
 Mien God, met Ow veul ik mi'j vri'j.
 Ik bunn' met Ow zo bli'j.

3.

Naor owwen barg zo-k gaerne hen gaon.
 Ow huus daor trök mi'j altied waer.
 Laot dan ow lecht en trouw mi'j bi'jstaon,
 den weg daorhaer ok met mi'j met gaon.
 Want naor ow' wonningen, o Heer,
 trök het mi'j altied waer.

5.

Mien harte, wat maak I'j ow zorgen?
 Wat gao I'j in mi'j toch te kaer.
 Wisse, I'j bunt in God eborgen.
 Hee blif jo altied veur ow zorgen.
 Jao, ik zal zingen van den Heer.
 Hee redt mi'j altied waer.

20. Heer, groot bun Gi'j in liefde

1. Heer, groot bun Gi'j in lief - de,
 maak mien van zon - de vri'j.
 Ik wet, dat ik Ow grief - de,
 dat blif mien al - tied bi'j.
 't Was te - gen Ow al - le - nig
 da-k deej wat Gi'j ver - biedt.
 Ow von - nis is recht - veer - dig:
 't is kwaod zo - as Gi'j 't ziet.

2.

'k Bun zondig van geboorte,
 vanaf mien moeders slip.
 Maor eerlijkheid bekoort Ow,
 Gi'j geef mien ziel begrip.
 As Gi'j van kwaod mien schoon was
 bun-k witter nog as snee.
 Zo slecht het mien te moed was,
 bun-k bli'j um wat Gi'j deej.

3.

Heer, ach niet op mien zonde,
 vergeef mien alle kwaod.
 Maak dat ik, rein bevonden,
 van geest standvastig word.
 En hol mien in gedachte.
 Laot mien ow heil'ge Geest.
 Willig ow heil verwacht
 is mien opni'j een feest.

4.

Ik leer, dén lup verlore,
 de weg naor Ow te gaon.
 Wil mien het laeve spaore,
 dan pries ik Ow voldaan.
 Ik zal van Ow getuge
 - mien lippe ware traog -
 Dat ik mien kop zal buge
 is 't offer dat Gi'j vraag.

5.

Gif Sion Ow vertouwe
 en wil Jeruzalem
 zien mure weer opbouwe;
 gif zo de stad weer stem.
 Dan zulle Ow bekore
 brandoffers, recht gebracht:
 geleid naor ow altaore
 de stiere, jong geslacht.

21. Terecht is alle eer aan Ow, mien God en Heer

1. Te - recht is al - le eer
aan Ow, mien God en Heer,
die woont op Si - ons bar - ge.
Gi'j, die het bid - de heurt
en de ge - lof - ten keurt,
zult eur nao - kom - me var - ge.

2.
Ja, elke starveling
die misdaoden beging
kan zich naor Ow begeve.
Gi'j zult, die onder 't kuj
van zonde geet gebuk,
daor ow kwietschelding geve.

3.
Gelukkig dén Gi'j kies,
den weg naor Ow toe wies
in ow heilige woning.
Wi'j vinden ons gerief
bi'j Ow en ow verblief -
heerlijk troont Gi'j as koning.

4.
Gi'j komp in het geweer
veur minse zonder meer;
ow trouw redt ons ten leste.
Gi'j bunt asielgebied
veur minse wied en zied, -
ja, van ooste en weste.

5.
Gi'j heb met eigen kracht
barge tot stand gebracht
want sterkte is ow waope.
Gi'j temt de golvezee,
maak land en volk gedwee.
Machtig heb Gi'j geschoepe.

6.
Een mins rik van perseel
tot in 's lands wiedste deel:
ow warke wekt beroering.
De poorten van het licht,
aan kimmen op gericht,
uut're zich in vervoering.

7.
Gewaterd is het land
met riekdom van ow hand;
Gi'j kunt de graves vulle.
Met zaod bun Gi'j van zins
te starken ieder mins.
Hoe? Dat zal ik onthulle:

8.
Ja, water in de voor;
het akkerland leit klaor,
geweeckt deur zachte raeg.
Gi'j roept gewassen op.
Dit jaor geet aan de top!
Aoervloed is ow zaeg!

9.
Gin waterland betuun;
de bulte bli'j in 't gruun;
met vee bedekt de velde.
De dale drage vrucht,
ze zinge van genugt,
oogst aan oogst kump zich melde.

22. Al liekt het anders, toch is 't waor

1. Al liekt het an-ders, toch is 't waor:
 God, dén is good, steet veur dee klaor,
 dee-t zie - nen wil - le hebt e - dao - ne.
 Toch was 't mi'j haost' ver-kaerd e - gao - ne.
 Ik blev - ve kwel - ke op de been.
 Ik kon 't ge - woon neet maer an - zeen:
 de greut - sen denkt, dat al - les kan.
 Slecht volk, dat dut mor zo ve - dan.

2.

Wat zorgen bunt, dat wet zee neet.
 I'j zeet 't eur an, ho good 't eur geet.
 Veurbi'j geet eur de mensenpiene.
 Zee hebt van 't laeven niks te liene.
 Zee bunt zo greuts as het mor kan.
 As klaere hebt zee 't onrecht an.
 De ogen puult eur uut het vet.
 Wat z-in de kop hebt, dat is wet.

3.

En smaerig lachend staot ze daor
 störig met dreigementen klaor.
 Zee waogt den hemel uut te dagen,
 op aerde vrech zich te gedragen.
 Het volk, dat löp der achteran.
 Genog, dat krig 't der mor neet van.
 Het drunk as water wat zee zegt.
 "God markt het toch neet", wordt ezegd

4.

"Den Allerhoogsten, jao, wat zol 't?
 Wat wet Hee no? Het löt Um kold
 ho-t ow vergeet hier in dit laeven.
 En wa-j ok doot, Um is 't um 't aeven."

Zo zeutjes an, mor wal deurdacht,
 wunt slecht volk störig deur an macht.
 Zee hebt geluk, het geet eur good.
 En alles lukt eur, wat zee doot.

5.

Of ik mien harte zuver heel,
 ok miene hande schone heel,
 wat hulp het mi'j? Ik kregg' eur plaogen
 jo ganse dage te verdragen.
 't Getarg ging 's morgens vaort al an.
 A-k dachte: "Zo gao-k neet vedan",
 veulen ik dat as groot verraod
 an Ow en dee-t Ow 't nööste staot.

6.

Ik hebb' 't naar stoer der met ehad.
 Ik snappen neet ho-t het toch zat.
 To-k in ow huus terechte kwamme,
 en daor pas recht der achter kwamme,
 dat I'j den helen Ander'n bunt,
 dat wi'j Ow neet deurgronden könt.
 I'j laer'n mi'j zeen ho 't eur vergeet,
 wat eur an 't end' te wachten steet.

7.

Wat zee zich zelf hebt op ebouwd,
op driefzand steet 't, 't is neet vertrouwd.
Het zakt eur vot, 't spul plaert eur dale.
Der is bi'j eur niks maer te halen.
Ne oegenslag: zee könt niks maer.
I'j vindt van eur nargens wat waer.
As nao ne kwaoien dreum, mien Heer,
vaeg I'j eur vot, zee bunt neet maer.

8.

't Was zo, da-k slim op 't ende ston,
umda-k mor neet begriepen kon,
da-J eur mor zo leten geworden.
Ik kon der neet maer wies uut worden.
Het ging mi'j dwars deur 't harte hen.
Mor achteraf he-k in ezeen:
't Was stom van mi'j, jao asterto.
Een kuken was ik, dat zee-k no.

9.

Ik blieve no altied vedan
bi'j Ow, want zo allenig kan
ik wieter deurgaon in het laeven.
Al 't and're, dat is mi'j um 't aeven.

De rechterhand he-J mi'j evat.
Oww'n raad leidt mi'j op 't rechte pad.
Is 't ende van mien laeven daor,
dan stao-J daor ok al veur mi'j klaor.

10.

Wat is den hemel no veur mi'j
zonder at I'j der bunt, jao I'j.
Wat mot ik zonder Ow op aerde.
Het laeven wordt dan zonder waerde.
Al zal mien lichaam ok vergaon,
mien harte stille blieven staon,
I'j, God, I'j blijft, altied vedan.
Van Ow kan-k altied van op an.

11.

Want zee, leu wied bi'j Ow vandan,
eur pad löp dood, kump nargens an.
Wee-t zich van Ow niks an wilt trekken,
echt laeven is veur eur verkekken.
Mor ik bun bli'j, da-k altied waer,
heel kort bi'j Ow mag kommen, Heer.
I'j bunt mien' tovlucht in den nood.
Vertellen zal ik al wa-J doot.

23. In olde tiede, Heer, heb I'j edacht

1. In ol - de tie - de, Heer, heb I'j e - dacht
an Ja - kob, dén daor in den vröm - den zat,
um t'rug - ge 'bracht naor dit zien ei - gen land.
I'j hebt um vri'j e - maakt deur ow - we hand.
De fae - len van ow volk hebb' I'j be - dekt,
deur al zien schold ne dik - ke stre - pe 'zet.
Oww' hel - lig - heid dee heel I'j in um ons.
Gram-miet-'rig was I'j lan - ger neet op ons.

2.

God, gef ons onze eigen stae no waer.
Wi-J ni'js met ons van done hebben, Heer?
't Is toch neet zo, dat I'j van va op zönn'
altied mor slecht op ons te spraeken bunt?
Wi'j hebt 't van Ow te wachten, maak ons ni'j.
Ow volk mek zich dan ovver Ow waer bli'j.
Heer, laot ons waer in oww' genade staon.
Laot owwe vri'jheid ovver ons opgaon.

3.

Ik wille luuster'n, at Hee met gezag
sprök tot zien volk, tot leu, dee-t op Um wacht,
van vrae, dee-t Hee ons wieters gevven wil.
"Mor laot met dom gedoo ow nooit maer in."
Geleuf het mor, Hee mek ons warklijk vri'j.
Veur wel Um hoge hebt, is 't al kort bi'j.
At iedereene um zien' waorde dech,
kump in ons land zien' glorie vol an 't lecht.

4.

Dan is't veur elk good wonnen in ons land:
genaad' en waarheid gef mekaar' de hand,
gerechtigheid en vrae dee duukt zich daor,
trouw brök daor deur den grond, blik zonneklaor.
Gerechtigheid kik uut den hemel naer,
ne rieken oogst göf ons daorbi'j den Heer.
Gerechtigheid geet veur um haer op weg,
waar-t zee eur' veute zet, daor is ne weg.

24. I'j, mienen Heer, hebt um ons haer estaone

1. I'j, mie - nen Heer, hebt um ons haer e - stao - ne,
zo-J 't bi'j ge - slach - ten veur ons hebt e - dao - ne.
To at de bar - ge gaar nog neet be - ston - nen,
de weld met pien' en mui-te was be - gon - nen,
to was I'j God, dat was I'j to - ter - tied,
en God dat bleef I'j deur de tied al - tied.

2.

Tot mot laot I'j een mense waer verkommen.
I'j zegt: "Tot stof, daor bu-j jo uut enommen!"
Want duzend jaor, dee bunt in owwe ogen,
as gister'n, as ne dag dén is vervlaogen.
Ne ogenslag, ne glimp, maer is het neet.
Wat bi'j Ow tied is, dat begriep' wi'j neet:

3.

Zee is een schoer, da-J ovver ons laot streumen.
I'j vaegt eur vot, zoas 't ons geet met dreume.
't Is as in mei, as 't spul mooi steet te greuien.
Het löp mooi uut, het wil al haost gaon bleuiën.
Jao, 's aovends is 't nog almaol greun en fris.
Mor 't is bevraor'n en zwart at 't morgen is.

4.

Zo kump deur owwe helligheid het ende,
blif van ons laeven niks maer ovverende.
De dinge, dee-w verkaerd doot in ons laeven,
o-w 't stiekem doot of neet, dat is um 't aeven,
I'j brengt z-an 't lechte, zeet ze veur Ow staon.
Wi'j doot ons laeven as ne zucht vergaon.

5.

Wi'j hebt zo'n jaor of zeuventig te gaone,
a-w stark bunt tachtig, en dan is 't edaone.
Wao-w greuts op waar'n, wa-w deen hier op de aerde,
verlus deur pien' en muite ziene waerde.
Ze maeit ons af, jaor'n bunt ne ogenslag.
Wee kent van owwe helligheid de kracht?

6.

Laer ons zo umm' te gaon met onze dage,
da-w wiezer wordt, dat I'j ons waer gaot dagen.
Kom trugge, Heer! Ho lange mo-w nog wachten?
Wil Ow ontfarmen ovver ons, oww' knechte.
Laot volop marken, da-J genaad' ons gönt.
Zo da-w al onze dage vieren könt.

7.

Gef ons naor rato van de zwaore slagen,
dee-J gavven, net zovölle mooie dage.
Laot ons en onze kinder duud'lijk marken
't geweldig grote dat I'j wilt bewarken.
Haer, onzen God, blief zo met ons begaon.
Jao, 't wark van onze hande laot bestaon.

25. Laot iederene God no priezen

1. Laot ie - der - e - ne God no prie - zen.
 Zien' leef - de nump gin en - de meer!
 Laot Is - ra - ël der ok op wie - zen:
 Zien' leef - de nump gin en - de meer!
 I'j pries - ters, zingt en laot dit we - ten:
 Zien' leef - de nump gin en - de meer!
 I'j, wel den Heer deent, laot dit we - ten:
 Zien' leef - de nump gin en - de meer!

6.
 In ziene hand is 't mi'j um 't aeven,
 zien' rechterhand hef grote mach!
 Mi'j wöcht gin dood, ik magge laeven!
 Getugen van wat Hee volbrach!
 Wal hef Hee duftig mi'j eraket,
 maor nooit verlaot'ne in den nood,
 met ziene leefde 't good emaket,
 gaf mi'j neet ovver an den dood.

8.
 Den steen, dén warkleu kwelke achten,
 veur aer gin waerde hef ehad,
 is no - wat nummes dee verwachten -
 deur God as hooksteen in ezat!
 Dit is het wark van God allene,
 't was ziene hand dee 't wonder dee!
 Wi'j allemaole heb 't ezene,
 begriepen könne wi'j dat neet.

9.
 Dit is den dag dén God dee maken.
 Daorumme viere wi'j dén bli'j!
 Dat ziene hand uns heel zal maken,
 op dissen zaegen wachte wi'j.
 Gezaegend is, wel van Godswaege,
 in zienen name kommen zal!
 Wel, oet het hoes van God met zaegen
 zo wallenkommen wezzen zal!

10.
 God, unzen Heer bracht uns in 't lechte
 Daorveur kump dankbaorheid Em too:
 maket zien altaar no terechte
 en legget bli'jschop veur Em to!
 An mienen God wil-k dank bewiezen,
 lof zingen mienen God ter eer'.
 De weld zal wied en zied Em priezen:
 Zien' leefde nump gin ende meer!

26. Laot iederene God no danken

1. Laot ie - der - e - ne God no dan - ken
 Um - dat Hee oons töt hul - pe is.
 Zeg Is - ra - el met lof en dan - ken,
 dat Zie - ne leef - de eeu - wig is!
 Dee leef - de zal gin en - de nem - men,
 blijf töt in eeu - wig - heid be - staon.
 Kom pries - ters, zing met hel-d're stem - men:
 Gods leef - de zal nooit van oons gaon.

2.

Dit is den dag, dén God wol maken.
 Juicht in het lecht dat Hee oons bracht.
 Laot oons, o Heer, den vuurspood smaken
 en geef het heil, duur oons verwacht.
 Den groten Koning zal regeren.
 Geef Um, dén kump in 's Heren naam
 den zaegen, en laot ieder eren
 Gods eeuw'ge goodheid, al tezaam.

Gebed: Onze Vader (Lochem)

*Onze Vader, l'j dén in den hemel bunt,
 oew name, laot dén eheilegd wodden; oew koninkriek, laot dat kommen;
 oew wille, laot dén gebeurn op de eerde zo as in den hemel.
 Geef ons noo het brood veur vandage en vergeef ons onze schulden
 net as wij vergeeft dee bi'j ons in de schuld staot;
 en bewaar ons veur verleiding en maak ons vri'j van den kwaojen.
 Want van Oe is het koninkriek en de krach en de heerlekeheid
 noo en alle dage.
 Amen.*

27. Ow Waord umvat mien laeven

1. Ow Waord um - vat mien lae - ven
 en beurt het op naor 't lecht.
 Heb I'j zo deur ow sprae - ken
 neet al - les op e - richt?
 Ow Waord zet mi'j op vas - ten grond,
 en vult met en - kelt lae - ven
 de waor - de van mien' mond.

2.

Op Ow laot ik mi'j veurstaon,
 an Ow bun ik eecht.
 Waor I'j betrouwbaor veurgaot,
 daor zee ik waer ne weg.
 De paede, deur mi'jzelf bedacht,
 bunt op niks uut elopen.
 Zee brachten enkelt nacht.

3.

Oww' waorde te herhalen
 is honnig in mien' mond.
 Mi'j raakt neet maer het smalen
 da-k mi'j an Ow verbond'.
 Ik wett', dat zwarven bitter smek,
 mor heel mien zeukend laeven –
 I'j maakt, dat 't zeute smek.

4.

God, laot mi'j kwiet nooit worden,
 dat bli'j waen met ow waord,
 den mood den weg te nemmen
 waor-k owwen voetstap heur'.
 En overtuug mi'j dag an dag
 dat I'j mi'j hebt eropen,
 jao, dat ik laeven magg'!

28. A-k umme hoge kieke

1. A-k um - me ho - ge kie - ke, dan
 be - krup 't mi'j stö - rig waer:
 waor krieg ik hul - pe haer?
 Bloos Hee is 't, dén mi'j hel - pen kan.
 Hee bracht met zie - ne han - de
 He - mel en aerd' te stan - de.

2.
 A-j op ow pad deur 't laeven haer
 haost' onderuut zoll'n gaon,
 dan kump Hee naost ow staon.
 Hee heuden Isrel van oldshaer.
 Hee dommelt neet, Hee slöp neet.
 Hee is 't, dén met ow met geet.

4.
 Van Um, den Heer, kö-j van op an.
 Al geet 't nog zo te kaer.
 Hee hölp ow störig waer.
 Hee zal no en altied vedan
 bi'j gaon en kommen beide,
 met ziene hand ow leiden.

3.
 Hee, dén ow heudt, dén met ow trök,
 is an oww'n rechterhand
 schemme bi'j zonnebrand.
 ho fel de zonne daags ok stök,
 ho duuster 's nachts de maone,
 Hee blif met ow begaone.

29. Mien hart draag ik niet hoog, o Heer

1. Mien hart draag ik niet hoog, o Heer.
 Ik kiek niet trots op and' - re neer.
 Gin groot - se din - ge die ik wil.
 Now bun ik rus - tig, bun ik stil.

2. Ik wet mien as een kind bescharmd,
 waoraover moeder zich ontfarmt.
 Mien hop, o Isrel, is de Heer
 vandaag en alle dage weer.

30. Heer, Gi'j heb onderzocht

1. Heer, Gi'j heb on - der - zocht
 wie ok ik wae - ze mocht
 en kent mien as de bes - te.
 Mien zit - te en mien staon,
 mien rus - te en mien gaon
 kent en keurt Gi'j ten les - te.

2.
 Elk woord da-J van mien heurt,
 Heer, kent Gi'j deur en deur.
 Gi'j staot mien veur en achter.
 Gi'j legt op mien de hand.
 En baove mien verstand
 gaon ow rieke gedachte.

3.
 Hol ik het nog zo stil, -
 al wat ik denk of wil,
 deurziet Gi'j uut de verte.
 Sekuur gao Gi'j ze nao
 en kent uut en te nao
 al mien waage, o Here.

4.
 Gezeid eer dan gedaon
 kan ik ow geest ontgaon,
 mien aan ow blik onttrekken.
 Al klim ik hemelweerts
 of kruup ik onderreeds,
 waar niet zal ik Ow treffen?

5.
 Al vlog ik met de zon
 van waar eur gang begon
 tot in het wiede weste,
 ow hand zol mien ook daor,
 Heer, holden in het spoor:
 ow schutse is de beste.

6.
 Al roep ik uut: "O nacht,
 bedek mien as een vacht",
 dat zal der niks toe drage.
 Want veur ow aangezicht
 is donker straolend licht:
 nachte zun Ow as dage.

7.
 In hart en niere, Heer,
 is 't schepsel-zun mien eer:
 Gi'j vlocht mien as een wonder,
 dat moeder in zich droeg.
 Ik pries al wat Gi'j doet.
 Nooit kan ik Ow deurgronde.

8.
 Gi'j hebt mien marg en been
 gevurmd uut stof en steen
 in 't donker van de eerde.
 Hoe vurmloos Gi'j mien zag,
 Gi'j wist van elke dag
 van mien laeve de weerde.

9.
 Hoe kostlijk is veur mien
 en niet te aoverzien
 de som van ow gedachte,
 ontelbaor as het zand:
 't geet baove mien verstand.
 Nog blief ik Ow verwachte.

10.

Ontnem, Heer, het bestaon
die 't kwaod zun toegedaon.
Weg met die Ow verraocie!
Zi'j moorde en misdoen,
en kenne gin fesoen
veur ow naam en gebaocie.

12.

Deurground en ken mien, Heer,
en peil mien zonder meer,
mien plannen en gedachte.
Keur wat ik goed of slecht
doe langs d' alolde weg:
ow heil blief ik verwachte.

11.

Wie Ow haat, haat ook ik,
al wie afschuwelijk
zich tegen Ow wil kere.
Ik haat ze wat ik kan,
want ik bun vi'jand van
al wie Ow wil trotsere.

31. I'j, Heer, I'j wet ho-t met mi'j geet

1. I'j, Heer, I'j wet ho-t met mi'j geet.
Wat wies te ma - ken hoof-k Ow neet.
I'j veult waor at ik hen wil gaon,
waor ik wil zit - ten of wil staon.
Mie - ne ge - dach - ten, mie - ne zor - gen,
dee bunt veur Ow jo neet ver - bor - gen.

2.

I'j kent het pad, waor ik op gao.
Waor at ik röste, stao-J mi'j nao.
Het is zo vaste as een huus:
in al mien' waege bun I'j thuus.
Wat ik nog kwelke heb efluusterd,
daor heb I'j, Heer, al naor eluusterd.

4.

Zo wied vot kan-k neet van Ow gaon,
of 'k veul Ow toch nog um mi'j staon.
Al klom ik naor den hemel op,
dan wacht I'j mi'j daor vaste op.
A-k in het doodsriek rösten ginge,
zelfs daor bun I'j dan ok te vinnen.

3.

En achter, veur en umme mi'j
veul ik dat I'j der bunt, jao I'j.
Op mi'j, daor leg I'j owwe hand.
Daor kan-k neet bi'j met mien verstand,
da-J Ow zo met mi'j veult verbonden.
Mien laeven lang
kan-k 't neet deurgrounden.

5.

A-k wied in 't oosten laeven zoll',
in 't wietste westen wonnen woll',
daor waor de wiete weld begunt
of daor waor-t zee een ende nömpe,
op owwe hand kan-k op vertrouwen,
oww' rechterhand,
daor kan-k op bouwen.

6.
A-k zeie : “Duuster’n, griep mi’j no,
dek mi’j met owwen mantel to.
Lecht, leg ow pikzwart um mi’j hen”,
dwars deur dén duuster’n kiek I’j hen:
De nacht is veur Ow dag, klaorlechte.
Den duuster’n is geliek an ‘t lechte.

7.
Bij ‘t alleraerst begin van mi’j
daor was I’j wisse, Heer, al bi’j.
Van kop tot tee bun ik ow wark,
want onder ‘t warme moderhart’
heb I’j mi’j leefdevol ewaeven.
Een wonder is mien hele laeven.

8.
To-t der van mi’j nog niks beston
as’n speldeknöpken, dat begon
te laeven in den donker’n schoot,
lag ikke daor al veur Ow bloot.
Merakels is’t, zo-k bun ontstaone.
Geweldig, zo-J dat hebt edaone.

9.
En zo-t I’j stonnen an ‘t begin,
zo ging I’j met mi’j ‘t laeven in.
I’j drukt mi’j jo nooit in den hook.
Mien laeven steet bi’j Ow in ‘t book.
I’j bunt der bi’j, wilt veur mi’j zorgen.
Ik veule mi’j bi’j Ow eborgen.

10.
God, I’j bunt völs te groot veur mi’j.
Bi’j oww’ gedachten kan-k neet bi’j.
Ze gaot mi’j bovven mien verstand.
Zo min a-k alle köörntjes zand
kan tellen, kan ik Ow deurgonden.
Dan nog: ik bun met Ow verbonden.

11.
O, at I’j toch met owwe kracht
eur ummeheew’n met alle macht
dee-t hier het laeven maakt kapot...
“I’j, maord’nerstuug, gaot van mi’j vot!”
Veur wat zee wilt, gebroekt z-oww’n name
Verraodt Ow zonder zich te schamen.

12.
Ho zol ik uutstaon können, Heer,
leu, dee-t jo störig Ow, mien’ Heer,
zovölle meuglijk wilt trotsaer’n,
zich altied teggen Ow blieft kaer’n?
Ik kan eur neet maer zeen of löchten.
As vi’jand hebt zee mi’j te wachten.

13.
Deurgond I’j, God, mi’j deur en deur.
Kiek in mien harte, löcht mi’j deur.
Wet wat der in mi’j umme geet.
Kiek ho-t der no met mi’j veur steet.
Mien weg den geet toch neet der naeven?
Wies mi’j den weg van eeuwig laeven.

32. Wat breg ow al ‘t geööste op?

1 Wat breg ow al 't ge - öös - te op?
Ne hand, bloos vol met locht.
Niks kö-j jo doon, wat blie - vend is.
I'j zeukt ge - luk, mor vindt ge - mis
en nooit kom i'j tot röst.

2

God zienen gang, daor kö-j neet bi',
 één duuster zinsverband.
 Al blijft ok duzend vraogen staon
 en klage wi'j den hemel an,
 wi'j laeft uut ziene hand.

3

God hef de tiede vast' esteld
 en alles hef zien uur.
 Heb will' met wee oww' nachten deelt,
 prebaer wat tong' en zinnen streelt
 zolang' den zomer duurt.

4

Het laevenslecht verduustert gauw;
 God blif den klaoren bron.
 Deur 't wrakke dak bovven ons heufd
 zegt ow de staerne: Hee belooft
 wat ni'js onder de zonn'.

33. Wat buj mooi (naor Hooglied 7)

1. *Hie* Wat bu-j mooi, mien lie-ve deern-tjen, ik mag
 oew zo gaer-ne zien at iej
 dans op lich-te vuut - jes, met oew
 lief - ken slank en fien. Iej bunt
 net een fleu - rig bluum - ken met het
 heuf - ken fier um- hoog', op een
 sier - lijk ran - ke stel - le, jao, iej
 bunt een lust veur 't oog'.

2

Ogen heb iej net as vievers
 met een hemelsblauwe tint,
 zacht as zicje bunt oew wangen,
 raozig as die van een kind.
 As een krans ligt um oew heufken
 krullen met een golden schien,
 en oew volle rooie lippen
 lokt mien an as zuten wien.

3

Bösten he-j as druventröskes
 jonge vruchten, mooi en rond.
 'k Zol ze gaerne willen plukken,
 en ze pruyen in mien mond.
 Net as appels ruk oew aosem
 waar ik haost bedwelmd van raak.
 Alles an oew is verleid'lijk:
 liefde die naor honnig smaakt.

Zie

4.

'k Wil van oew waen, lieve jonge,
'k wet dat iej verlangt naor mien.
Gao iej maar'nvrog met naor buten
um de wienstok te bezien,
kieken naor de jonge ranken,
of ze al vol knöppe staot?
Daor zal ik mien an oew geven
at wiej samen slaopen gaot.

34. Het volk, dat löp den weg te zeuken

1. Het volk, dat löp den weg te zeu - ken.
Het is pot - duus - ter ov - ver - al.
Toch mögt ze zich der op ver - heu - gen;
at ze good kiekt, dan zeet ze 't wal:
Een groot lecht geet der veur eur schie - nen.
Wee-t laeft, waor-t kwel - ke lae - ven is,
dee zeet de schem - me rap ver - dwie - nen
veur 't lecht, dat deur e - brok - ken is.

2.

I'j maakt ze bli'j, zee könt wal zingen.
Onmundig wille gef I'j zo.
Zee zoll'n haost' veur Ow dansen, springen,
zo op elucht veult zee zich no.
't Göf een geveul, as veur den winter,
at alles good naor binnen is.
Zee bunt zo bli'j als kleine kinder,
at der wat te verdelen is.

3.

Want wat eur stöörig deur blif drukken,
den haam eur um den nekk' elegd,
den stok, dén opjeg, eur dut bukken,
braek I'j kapot, I'j smiet ze weg.
De zwaore stevvels van soldaoten,
het uniform vol vlekken blood,
daor zöl I'j niks van ovver laoten,
I'j smiet z-in 't vuur. Jao, da-s wa-J doot.

4.

Want zee, een kind is ons gebaorne,
ne zönne he-J egovven, Heer.
Zien koningschap geet nooit verlaorne,
daoran kump nooit gin ende maer.
Wi'j heurt zien' wonderlijke namen.
God zienen Raodsmen wordt Hee 'neumd.
Ok Eeuw'gen Vader is zien' name.
Vorst van de Vrae wordt Hee eneumd.

5.

Zien riek dat blif neet klein, 't geet greuien.
Ne vrae dee kump der, overal.
Op David zienen troon zal bleuien
zien koningschap ens en veural.
Dat hele riek dat kump te rösten
op recht en op gerechtigheid.
I'j schaort met owwe kracht dee pöste
van no an tot in eeuwigheid.

35. Het volk, dat neet den weg kan vinden

1. Het volk, dat neet den weg kan vin - den,
Um - dat het laeft in donk' - ren nacht,
dat zon - der hul - pe dwelt as blin - den,
dat wordt het gro - te ni'js e - bracht.
Een groot lecht geet no vuur eur schie - nen
in 't land waar dood het dag - loon is.
De schem - me zal vuur - good ver - dwie - nen
vuur 't lecht, dat naor den mor - gen wis.

36. As straolend lecht bu-J neer ekommen

1. As strao - lend lecht bu-J neer e - kom - men;
een zon - ne mid - den in de nacht,
den duus - ter'n he-J de macht ont - nom - men
deur 't schep - pen van een ni' - jen dag.
Het bli' - je volk, dat Oew wil lo - ven,
zit dank - boor an een vol - len dis
as nao het bar - gen van de scho - ven,
wan - neer het stop - pel - ha - ne is.

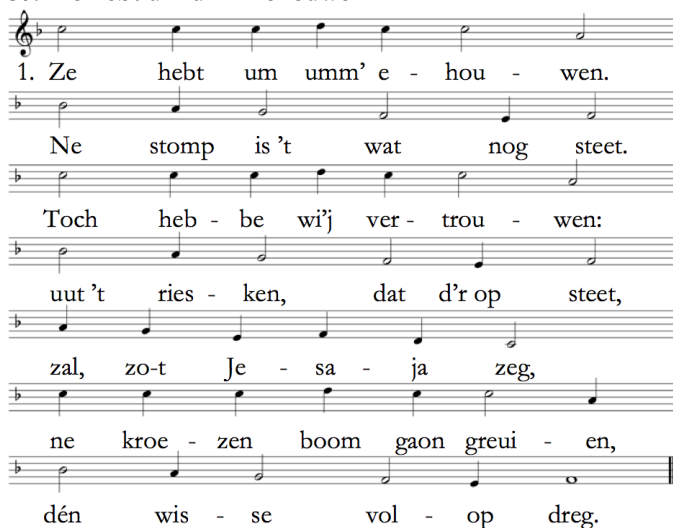
2.

Het zwoere juk he-J kort ebrokken
 en umm' ebaogen d' iez'ren knoet,
 het beulskleed he-J in brand estokken,
 dat rood deurtrokken was van bloed.
 De schoene he-J in 't vuur esmetten,
 die ons hardvochtig hebt vertraen.
 De slaverni'je is vergetten.
 Oew volk kan now weer vrolijk waen.

3.

Een Koningszoon is ons egeven,
 een telg' uut David zien geslacht,
 een Vredevorst die raod zal geven,
 een Held met Goddelijke kracht.
 Hie zal met vaste hand besturen,
 rechtveerdig is zien wies beleid.
 Zien koningschap zal altied duren.
 Zien trouw is töt in eeuwigheid.

37. Ze hebt um umm' ehouden

1. Ze hebt um umm' e - hou - wen.
 Ne stomp is 't wat nog steet.
 Toch heb - be wi'j ver - trou - wen:
 uut 't ries - ken, dat d'r op steet,
 zal, zo-t Je - sa - ja zeg,
 ne kroe - zen boom gaon greui - en,
 dén wis - se vol - op dreg.

2.

Dén boom, zo groot, zo prachtig,
 uut Jesse zienen stam,
 is deur den Heer zo krachtig,
 vol wiesheid en verstand.
 Bi'j um is wizen raod
 Veur 'n vraedig samenlaeven.
 Hee laert van good en kwaod.

4.

Hee zorgt, dat wel 't neet breed hef,
 kan raek'nen op zien recht;
 dat wel gin groten mond hef,
 toch ok kump an zien recht.
 Slecht volk hef gin bestaon.
 Zien' aosem slöt eur dale.
 Eur onrecht zal vergaon.

3.

Veur zienen Heer te laeven,
 daor hef hee wille an.
 En at hee recht geet spraeken,
 dan kö-j der van op an,
 dat hee dat aerlijk dut.
 Neet luustert naor de pröötjes.
 Neet leu naor d'ogen zut.

5.

Hee löt het duud'lijk marken
 ho at het hier mot waen.
 Hee löt in heel zien warken
 gerechtigheid ons zeen.
 Van Um kö-j van op an.
 Trouw is Hee an zien waorde.
 No en altied vedan.

38. Jezus, dén langs het water leep

1. Je - zus, dén langs het wa - ter leep
 en Si - mon en An - dre - as reep
 umm' zon - der wie - ter praot - ten
 aer wark maor 't wark te laot - ten,
 mis - schiens kump Hee bi'j ow ok an
 - van-daag' al wal - en vrög ow dan
 ow wark te laot - ten stao - ne
 en zie - nen weg te gao - ne.

2.
 Jezus, dén deur de straoten genk,
 bi'j tollenaars ok stille stend,
 bi'j aer wol binnenkommen;
 - zee wordt ok an enommen -
 misschien kump Hee vandage al
 en vrög dan ow of mi'j ok wal
 umm' riekdom, ooit ekreggen,
 in ziene hand te leggen.

3.
 Christus, dén deur de weld hen geet,
 dén heur I'j op de straote neet.
 Hee kump uns rechtstreeks vraogen
 of wi'j 't met Em wilt waogen.
 Al lokket nog zo völl' uns an,
 zien vraogen sprek uns harte an;
 Hee löt het uns belaeven:
 waorde van eeuwig laeven!

Gebed: Unze Vader (Winterswijk)

*Unze Vader in de hemelen,
 laot dienen name eheilegd worden; laot dien könninkriek kommen;
 laot dienen wille gebeurn op de eerde zo as in den hemel.
 Gef uns noo uns dageleks brood en vergef uns unze scholden
 zo as ok wi'j vergeft wee bi'j uns in de schold staot;
 en breng uns neet in verzeuking, maor maak uns vrij van 't kwaod.
 Want van Di'j is het könninkriek en de kracht en de glorie
 noo en alle dage. Amen.*

39. Hoe blieve wi'j gezond?

1. Hoe blie - ve wi'j ge - zond?
 Hoe kom - me wi'j an kle - re?
 Wor - de wi'j vri'j van schuld?
 Hoe mot - te wi'j ons we - re?
 Hoe geet het met de kin - der
 as wi'j der niet meer zun?
 Waor is ter heil te vin - de
 as ter is oor - log kump?

2.
 God het het zo bedacht:
 veur ieder is ter aete.
 Salomon in zien pracht
 kon mé gin bloem zich maete.
 Gin dier hè meer te wunse.
 Gin plant kump iets tekort.
 Wie zörgt ter dan veur minse?
 Is ter veur eur gin God?

3.
 Aandacht veur mins en dier,
 laeve mé meer vertrouwe,
 liefde veur Gods natuur.
 is aan de wereld bouwe.
 Geleuve in een vader
 die altied met ons is.
 Dat mik een wereld anders,
 dat gif getugenis.

40. De veug'le woont in beume

1. De veug' - le woont in beu - me,
 zie spölt vri'j in de loch,
 dreumt zör - ge - lo - ze dreu - me
 want God is eur ge - nog.

2.
 Edragen deur zien aosem
 stiegt zie soms hoge op
 en meugt ter störme raozen:
 Zien arm venk eur weer op.

3.
 Zie streuit eur hoge wiezen
 bli'j aover stad en land,
 maakt zich niet druk um spieze:
 God voert ze uut zien hand.

4.
Um d' aarde op te fleuren
bracht God de bloemen an,
in geuren en in kleuren
vertelt zie ons doorvan.

5.
Het bunt net bli'je kinder
die huus en hof versiert
en zörg'loos met de vlinders
het feest van 't laeven viert.

6.
En wat het maar'n* zal geven,
hoe zie zich kleejen mot,
- ze könt jao zelf niet weven -
dat laot ze moor an God.

7.
Hoevöl' te meer meugt mensen
zich koesteren bi'j God.
Wat völt der nog te wensen
a-j zo beveurrecht wordt.

8.
Wat zu-w dan özen, jagen?
Lao-w moor, met dank an God,
genieten alle dage,
wiej komt hier niks te kort.

9.
Uut God is alle laeven,
Hie zörgt en Hie bewaart,
Hie hef een stemm' egeven
an al wat laeft op aard',

10.
um hoge op te geven
van Um, uut alle macht.
Lao-w Um de ere geven
en laeven bi'j de dag.

* maar'n = morgen

41. Hoe ook de winde waeie

1. Hoe ook de win - de waei - e
een deel vilt op de weg
van 't zaod dat God geet zaei - e -
daor - van kump niks te - recht.
Heer, ik heb best ge - luus - terd,
maor ik bun nie ge - red.
Wie het ow woord ver - duus - terd?
De du - vel spölt der met.

2.

Een deel vilt op de kiezels
 waar het gin wortel schut
 of anders tussen diesels
 waar het gin zonlicht zut.
 Ik maak mien tevöl zörge
 um geld, um kost en kleer.
 Dan blif ow woord verborge:
 het kan niet riepe, Heer!

3.

Maak van mien hart een akker
 met goeie, gaeve grond
 en kus de vruchte wakker
 van 't woord van ow verbond.
 Heer, maak dat ik standvastig
 mien aan ow opdracht hol
 - al is het laeve lastig -
 en vrucht draag honderdmaal.

42. 'n Appel'nhof is unze aerde

1. 'n Appel'nhof is un - ze aer - de
 waor ne mu - re um-me steet.
 Zelf be - pao - le wi'j de waer - de,
 hu - re gev - ven do wi'j neet!
 Refrein: Wi'j ver - gae - tet stö - dig waer:
 't is den bon - gerd van den Heer!
 Wi'j ver - gae - tet stö - dig waer:
 't is den bon - gerd van den Heer!

2.

Wächters lopet langs dee mure
 met de waopens in de hand;
 wilt niks weten ovver hure,
 blievet baas in eigen land!
 Refrein: Wi'j vergaetet stödig waer...

4.

Ins, wanneer den Heer zal kommen
 an het ende van de tied,
 wordt den hof uns af enomm'ne?
 Buwwe unze schold dan kwiet?
 Refrein: Wi'j vergaetet stödig waer...

3.

At den Zönne dan zal kommen,
 wordt zee bange. Maor zee weet
 makk'lijk van Em af te kommen!
 Zien bezeug dat pass't aer neet...
 Refrein: Wi'j vergaetet stödig waer...

43. Ik bun de een'ge waore wienstok

1. Ik bun de een' - ge wao - re wien - stok,
die deur de Va - der is e - pot.
En ie - luu meugt de ran - ken wae - zen
die met mien sap deur - trok - ken wordt.
Mien Va - der snuut de ran - ke weg
die wild is en gin vrucht veurt - brech.

2.
Deur wat Ik oew heb deur egeven
bu-j now ok zuver op de draod.
Iej blijft dat, a-j met Mien verwaeven,
mien vocht diep' in oew dringen laot.
Al wat zich lös maakt dat völt af,
geet dood en wördt vertraen as kaf.

3.
Iej könt oewzelf gin wasdom geven
want in oewzelf heb iej gin kracht.
Mien sapstream dut oew laeven, gruuven
en vruchtboor waen, meer dan verwacht.
De ranke, die zich höldt an Mien,
dooran zu-j riepe druen zien.

44. Ik bun gewis en waor den wienstok

1. Ik bun ge - wis en waor den wien - stok
dén duur mien Va - der is e - plant.
De ran - ken zoor en zon - der lae - ven
dee snidt Hee vot, dee wordt ver - brand.
Vrucht- bao- re ran - ken sneut Hee bi'j.
Dee draegt völl' vrucht, ze laeft duur mi'j.

2.
Ik bun den wienstok, iejeu ranken,
lös van mi'j bun iej zonder kracht.
Het laeven he-j an mi'j te danken,
duur mi'j he-j völle vrucht edracht.
Hecht an mien woord, geleaf daor an.
Wa-j duur mi'j vraagt, dat krieg iej dan.

3.
Ik geef oewleu mien leefd' en laeven,
as iejeu doot wat ik oew zeg.
Oew laeven wordt met mi'j verwaeven.
Zo vind iej bli'jschop op oew weg.
Mien Vader kump de glorie to,
as iejeu doot zo as ik do.

45. As ik, zo doof en blind

1. As ik, zo doof en blind a-k bun,
ge-red word deur ge-nae - zing;
as Geest en ao - sem ga - ve zun
tot lae - ve deur ver - ge - ving;
dan kan ik wae - ge van Ow gaon,
waar Gi'j ge - dood en op - ge - staon,
mien naor de Va - der veur ging.

2.

Ontstaek in mien met woord en brood
het laevesvuur veur eeuwig,
dat is te kenne Ow, de Zoon
van God, zo waar en enig.
Ow wondetokes zun het mark,
waordeur ik in geloof gestarkt,
Ow as mien Here huldig.

46. Mensen, wiej bunt eroepen um te laeven

1. Men - sen, wiej bunt e - roe - pen um te lae - ven!
Wied is de he - mel bao-ven ons ver - stand
en hier, waar wiej op staot met on - ze vu - te,
de goei - e grond, het gru - ne moe - der - land.

2.

God, onze toekomst, God is onze Vader,
Hie is het lecht, veur onze dag ontstaon.
Hie hef de aarde en de tied egeven,
de wereld mag deur zien gena bestaon.

3.

An Abraham hef Hie zien woord egeven
dat as een zaod ontkiemen in zien zaod,
um daormet naor de toekomst toe te laeven,
at volle aorne op de velden staat.

4.

Wiej bunt het naogelacht van die belofte,
de kinder van de dag die kommen zal,
at Hie, de Zoon, de Zonne, neer zal dalen
en röp van recht en vrede aoveral.

47. Ens zal het dan gebeure

1. Ens zal het dan ge - beu - re
dat de Heer Je - zus kump.
Gen wet het van te veu - re:
't uur het Ie nie ge - nuumd.
As hoen - der - die - ve 's nachts
de boe - re ao - ver - val - le,
zo kump Ie on - ver - wachts
veur ie - der van ons al - le!

2.

Dan zal de Heer ons vraoge:
zag ie gin mins in nood?
He-j mien nie heure klage:
gin land, gin wark, gin brood?
Ik vraog: wat deej ow dat?
Lie Gi'j ow hart nie spraeke?
De halve wereld had
te biete noch te braeke!

3.

Zo as ter kaf en zaod is,
as ter zin schööp en bök,
zo wurdt gestraft wie kwaod is,
krieg wie is goed geluk.
Heer van vergiffenis,
veurdat ik bin verlore,
zeg wie mien naoste is!
Gif oge, Heer, gif ore!

48. Ho zölle wi'j uns haegen

1. Ho zöl - le wi'j uns haec - gen,
 ho Ow te - meu - te gaon?
 De weld wöcht met ver - lan - gen
 ow komst' in aer be - staon.
 Wil I'j ow lecht zelf draec - gen
 In un - zen duus - ter'n nacht,
 zo dat ik ow - we wae - ge
 hel - der en klaor zeen mag?

2.

Ins leggen Sion palmen
 en rieve veur Ow to.
 Ik zinge Ow met psalmen
 een 'wallenkommen' no.
 'k Wil owwen name priesen,
 oww'n wille leer'n verstaon;
 den weg dén I'j zölt wiezen
 zal ik met bli'jschop gaon!

4.

Eenmaol, umm' recht te done,
 zal Hee waer veur uns staon.
 Dan gif Hee dén de krone,
 dén zienen weg wol gaon.
 Nog is den dag verborg'ne,
 wi'j wacht 't geleuvig af.
 Maor 't lecht van dissen morgen
 schemmert al bovven 't graf.

3.

Oet 't vaderhoes ecomm'ne,
 naor disse weld egaon',
 hebt I'j uns an enomm'ne,
 wilt uns het naoste staon.
 I'j maket, dat wi'j alle
 met God in 't reine bunt;
 hebt -bi'j dee doezendtallen-
 ok mi'j bi'j 'n name 'neumd.

49. Ho zal ik Oew ontvangen*

1. Ho zal ik Oew ont - van - gen,
 ho al te meu - te gaon?
 O, zee toch vol ver - lan - gen
 de weld te wach - ten staon.
 Wil Iej den fak - kel drae - gen
 in mie - ne duus - ter - nis?
 Zo - dat wat Oew ge - val - lig
 mi'j klaor en ze - ker is.

2.
 Oew Zion streuit oew palmen
 en greune twiegen heer.
 Ik leg 't gemood in psalmen
 bli'jmeudig vuur Oew neer.
 Mien harte wil Oew priesen
 met lof, störig verdan,
 Oew name deenst bewiezen
 zo good ik 't wet en kan.

3.
 Wat heb Iej al edaone,
 mi'j troost en vreugd' ebracht.
 Duur 't deepste leed egaone
 waorduur mi'j vri'jheid wacht.
 't Bestaon was mi'j ontnommen
 daor, waar het laeven lacht.
 To bu-J, mien heil, ekommen,
 hebt bli'jschop mi'j ebracht.

4.
 Ik wasse vast' ebonden,
 Oew leefde zocht naor mi'j.
 In schand' he-J mi'j evonden,
 Oew kommen maakten vri'j.
 Iej wilt mi'j hoge eren
 en geeft mi'j 't grootste good,
 dat nooit meer zal verteren,
 zo aerdse schatten doot.

5.
 Hee kump de eerde richten,
 nömp töt zich dee Um kent.
 Maor oordeelt dee 't gezichte
 van Um hef of ewend.
 O, Zunne, wil toch kommen,
 geef, duur gena eleid,
 dat wi'j wordt op enommen
 in Oewe heerlijkheid.

* Naar de oorspronkelijke, Duitse tekst

50. Kom Heiland, zie ik wacht met smarte

1. Kom Hei - land, zie ik wacht met smar - te
op at Iej komt en woont in mien.
Ik wet wel dat Iej in mien har - te
nog vol - le vu - lig - heid zölt zien.
Toch blief ik hop - pen da-J wilt kom-men
en 't kwaod uut mien ver - drieft, o Heer.
At Iej mien hart' hebt in e - nom-men,
dan is door-veur gin plaat - se meer.

2. Kom Margenzonne, wil toch schienen
en mien deurdringen met oew gloed,
laot alle duusternis verdwienen,
breng warmte in mien kold gemoed.
Verlosser kom, ik bun zo bange,
de wereld is vol leed en stried.
Kom met oew troost, stil mien verlangen,
ontfarm Oew Heer, verget mien niet.

3. Kom Vredenvorst, regeer as koning:
zie in gena mien armoed an.
Maak van mien löge hart' oew woning,
ik bie het Oew eerdönig an.
'k Stao ongedurig uut te kieken,
veurda-J der bunt heb ik gin rös.
Toe Heiland, laot oew liefde bliken
en kom, de deure steet wied lös.

51. De stökke d'r-af, den midd'ler d'r-uut

1. De stök - ke d'r-af, den midd'ler d'r - uut,
 de deu - re los, jao wa - gen - wied...
 God wil bi'j ons naor bin - nen - gaon.
 Zee Um daor no vlak veur ons staon.
 Hee kump met leef - de en met vrae,
 en breg bi'j ons waer al - les op stae.
 Pries Um, dén zó daor steet.
 Zing Um ow hoog - ste leed.

2.
 Hee is veur recht, hölp iedereen'.
 Zien' macht is Um neet an te zeen.
 Hee kump neet bi'j ons hoog' op 't paerd.
 Hee dreg gin krone, hef gin zwaerd.
 Hee hef 't neet op geweld en macht.
 De leefde, dat is ziene kracht.
 Ne leefde zonder maot':
 Den Heiland, groot van daod.

3.
 Gelukkig is dee stad, dat land,
 dee-t wordt regaerd deur ziene hand.
 Gelukkig leu, wee-t zo vergeet,
 dat Hee bi'j eur naor binnen gaat.
 't Is net as of de zonn' opgeet
 en alles dan waer greuit en bleuit.
 Wat deep' in'n duuster'n slöp,
 wordt wakker at Hee röp.

4.
 De stökke d'r-af, den midd'ler d'r-uut,
 de deure los, jao wagenwied...
 Maak alles mooi veur Um, den Heer.
 En zet ne baoge veur Um naer.
 Bi'j Um is veur ons altied raod.
 At wi'j Um bi'j ons binnenlaot,
 brech Hee ons 't laeven waer.
 Wi'j priest Um, onzen Heer.

52. Lao wi'j daor good op achten

1. Lao wi'j daor good op ach - ten
 wat uns is to e - zegd:
 wi'j mögt den Heer ver - wach - ten,
 Hee is al on - der - weg!
 Hee wil gin gro - te pracht,
 kump zon - der op - hef bin - nen
 en Hee zal ov - ver - win - nen
 den du - vel en zien' macht!

2.

Was umm' gin troon verlaegen,
 van anzeen zag Hee af.
 Ne ezzel mag Em draegen,
 Hee zöch gin kroon' of staf.
 Want hoogheid, eer' en macht
 zut Hee neet as het beste,
 Hee deut bes op het leste
 wat God van Em verwacht't.

4.

Wel arm is en verdrevv'ne,
 deur 't laeven neet verwend;
 wel hier is af eschrevv'ne,
 bloos lieden hef ekend:
 Hold vol! Heb gojjen mood;
 Hee kump al, owwen Here!
 Brenk Em, den könnink, ere,
 Hee is het heugste good!

3.

I'j, groten van de eerde,
 laot ow ten besten raon:
 wel zöch naor echte weerde,
 den rechten weg wil gaon,
 nemp dissien könnink an!
 Wel neet op Em wil achten:
 God zal neet eeuwig wachten,
 zien oordeel kump hard an!

53. Now daagt het in het ooste

1. Now daagt het in het oos - te
het licht schient ao - ver - al;
Hij kump de min - se troos - te,
die veur - goed heer - se zal.

2.
Het duuster wördt genomme
van d' eeuwelange nacht.
Een ni'je dag zal komme
met ongekende pracht.

3.
Zi'j, die gebonde ware
in schumme van de dood,
können weer moed vergare
en groete 't margerood.

4.
Het licht, waarvan de strale
het duuster aoverwon
en die zal zegeprale
is Christus, onze zon.

5.
Het daagt al in het ooste
het licht schient aoveral;
Hij kump de minse trooste
die veurgood heerse zal.

54. In 't oosten gleuit den morgen

1. In 't oos - ten gleuit den mor - gen,
den dag kump an vol glood:
Hee mek uns vri'j van zor - gen,
zien riek geet deur, veur - good.

2.
Den nacht leek zonder ende,
maor 'n duuster'n trök al weg.
En mét den ni'jen morgen
kump no het grote licht.

3.
En wel ebonn'e laggen
met bände van den dood,
gin God of mensen zaggen,
zeet bli'j no 't morgenrood.

4.
Den schien van disse zonne
mek lecht den deepsten nacht.
In Christus is begonn'ne
den groten ni'jen dag.

5.
In 't oosten gleuit den morgen,
den dag kump an vol glood:
Hee mek uns vri'j van zorgen,
Zien riek geet deur, veurgood!

55. Lecht in unze ogen

1. Lecht in un - ze o - gen,
Red - der oet den nacht,
he-j nog wal te do - ne
met wel Ow ver - wacht?

2.
As den mensentreuster
rope wi'j Ow an:
gef dee zonder name
no ne ni'jen 'van'.

3.
Scheper, wil gaon heun no,
dee in 'n duuster'n valt.
Breng eur heel naor hoes to.
Lecht, dat schienen zal!

4.
Blossem in den winter,
raoze morgenlecht,
wes uns teken dat de
zunne 't veurjaor brech!

5.
Raeg'ne ow rechtdeurheid
en bevrucht de grond,
bes at trouw geet kienen,
vraede kump op stond!

6.
Kyrie eleison,
dat I'j Ow erbarmt,
unze kille kolde
met ow lecht verwarmt!

7.
Christe eleison,
nog is neet verstomd
uns verlangend ropen,
dat I'j bolde komt!

8.
Kyrie eleison,
wes genadig, Haer!
Breng uns naor den morgen,
wacht neet lenger maer!

56. Kom, maket ow terechte

1. Kom, ma - ket ow te - rech - te,
 ow har - te veur Em klaor!
 Den nacht drif weg in 't lech - te
 want zie - ne tied is daor.
 Wel God be - lov - ven dee,
 wil in uns har - te bin - nen,
 will in uns nijs be - gin - nen.
 Uns lecht, uns heil is Heel

2.
 Lao wi'j de boel verhaegen
 veur dissien hogen gast.
 Ruump alles oet de waeg,
 al wat bi'j Em neet past!
 Heuget de leegten op
 en maket alles lieke,
 dat dudelijk zal bliken:
 dit is den weg veur God!

3.
 't Is need'righeid van harte
 wat Em gevallig is.
 Maor depe völt dat harte
 wat vol van hoogmood is.
 Wel zöch naor zien gebod
 met baeten en met waken,
 in em zal wonte maken
 het heil, Zönne van God!

57. Waorumme zit de völker

1. Waor - um - me zit de völ - ker zich
 stö - rig zo in 't haor? Völt
 eur het juk van vrae dan te
 meui - lijk en te zwaor?

2.
 Waorumme reekt de leu toch
 mekare neet de hand
 en holdt zee 't 'oog' um oge
 en tand um tand' in stand?

3.
 De weld wacht jo op vraede
 en good doon zonder maer,
 op leu dee-t van mekare
 wilt breur en zuster waen.

4.
De weld wacht jo op vraede,
de aerde hopt op recht.
't Verlengst, dat dit vervuld wordt,
is eur in 't harte legd.

5.
Zal het der ooit van kommen:
gin hunger en gin dorst?
Of blieve wi'j mekare
bevechten, wat 't ok kost?

6.
Zal het der ooit van kommen:
gin oorlog maer of haat?
Of lope wi'j te dreumen
en is 't al völs te laat?

7.
O God, breng leu bi'jnene,
dat wi'j mekaar' verstaot.
Vervul dee mensendreume
aer zee in rook opgaot.

8.
Laot ons ow waorde waren,
dee-t op eschrevv'ne staot
en echte vraede zeuken,
van harten, metterdaod.

58. Eer' an God in onze dage

1. Eer' an God in un - ze da - ge,
eer' an God in dis - sen tied.
Al - le leu dee God be - ha - get,
brenk den vrae no we - reld - wied.
Glo - ri - a
in ex - cel - sis De - o.
Glo - ri - a
in ex - cel - sis De - o.

2.
Eer' an God, dén unzen Vader
en ok unzen Könnink is.
Eer' an God, dén op de wereld
hier bi'j uns ekommen is.
Gloria in excelsis Deo.
Gloria in excelsis Deo.

3.
Lam van God, dat onze scholden
tot het uterst' op zik nump,
maket, dat in onze dage
dissen groten vrae ok kump!
Gloria in excelsis Deo.
Gloria in excelsis Deo.

59. Heurt de bosschop van dee dage

1. Heurt de bos - schop van dee da - ge,
 hoo het deur de tie - den klunk;
 ie - der in zien ei - gen sprao - ke
 op zien ei - gen wie - ze zunk:
 "God hef nao uns um - me - ze - ne
 wi'j bunt noo neet meer al - le - ne
 in den duus - tern breg Hee lech
 wis Hee uns ne ni'j - en weg!"
 Groot en klein is 't an - e - zeg:
 "Hee, wis uns ne ni'j - en weg!"

2.

Al hoo duuster soms de tieden
 vol met onrech, meujte en stried;
 in ne wald dee toch zo mooi is,
 is de vrae zo onwies wied!
 God hef het begin emaket,
 met zien lech uns an-eraket,
 hef dee lesse uns eleerd:
 "t Laeven is zo laevensweerd!"
 Al hoo duuster soms den weg,
 veur wee 't wil, is daor zien lech.

3.

Dat de bosschop oet dee dage
 ok uns laeven binnenkump!
 Dat dit lech in onze harten
 zik veur good ne plase nump.
 Disse bosschop kö-j geleuen:
 't Karstlech, dat nooit meer zal deuen,
 dat wat Bethlehem uns gaf,
 helptet uns tot ovver 't graf!
 Groot en klein is 't an-ezeg:
 "Hee wis uns ne ni-jen weg!"

60. Komt no bi'j mekare

1. Komt no bi'j me - ka - re
Zin - gen - de van bli'j - schop.
Komp no, gaot al - le met naor Beth - le - hem.
Zeet daor den Eng'len-vorst, dén is ge - bo - ren,
en lao - te wi'j Em prie - zen,
jao, lao - te wi'j Em prie - zen,
komp, lao-te wi'j Em prie-zen, dén Kön - nink.

The musical score is written on ten staves. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is composed of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the staves, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The piece concludes with a double bar line on the tenth staff.

2.
Ooit repen de eng'len
herders oet de velden
weg bi'j de schöpe naor 't schaemel dak.
Lao wi'j uns höösten vol van stille bli'jschop
en laote wi'j Em priezen,
jao, laote wi'j Em priezen,
komp, laote wi'j Em priezen, dén Könink.

3.
Dat lecht van den Vader,
lecht vanaf den anvank,
nam de gedöönte van een mense an.
Goddelijk kind, op stro eleg in deuke,
komp, laote wi'j Em priezen,
jao, laote wi'j Em priezen,
komp, laote wi'j Em priezen, dén Könink.

4.
Veur uns hier ecommene
in ne zomp as wege,
nemp unze leefde no genaedig an.
Em heurt uns harte en uns hele laeven.
Komt, laote wi'j Em priezen,
jao, laote wi'j Em priezen,
komt, laote wi'j Em priezen, dén Könink.

61. Ik stao hier an de voerbak, Heer

1. Ik stao hier an de voer - bak, Heer,
 woor Iej in ligt, mien Lae - ven,
 en bren - ge Oew now al - les weer
 wat Iej mien hebt e - ge - ven.
 Ik stel mien har - te, mien ver - stand,
 mien doen en lao - ten Oew ter hand
 um Oew van dienst te wae - zen.

2.
 Wat stro dat is oew laegerstae,
 gin wieg' as veur een rieken,
 een voerbak doormet bu-J tevrae,
 oew grootheid lao-J niet blicken.
 Oew hogen staot he-J Oew ontzegd,
 in armoe bu-J hier neer elegd;
 wilt één van d'onzen waezen.

3.
 Al wied veur ik het daglecht zag,
 bun Iej veur mien ekommen.
 Iej bunt in d' allerdiepsten nacht
 as zonne op ekommen.
 Oew straolen hebt mien an eraakt,
 ze hebt mien harte warm emaaht,
 het duuster vot edreven.

4.
 Da-k Oew mag zien maakt mien zo bli'j,
 da-k der niet zat van kriege.
 In stilte bid ik: "Maak mien vri'j."
 Mien zwak waen dut mien zwiegen.
 Iej zegt mien: "Iej meugt vri'juut gaon;
 oew schulden wordt deur Mien voldaan:
 veur oew komt bett're tieden."

62. Wied los do-w de deure

1. Wied los do-w de deu - re,
 veur ow, on - zen Heer.
 Wied los steet ow - we deu - re
 veur mens en dier.
 I'j hebt ooit e - sprok - ken
 van de weld as pa - ra - dies,
 waor-t der wordt e - brok - ken
 met on - recht, macht en stried.
 Ont - farm Ow, Heer.

2.
 Wied los do-w de deure,
 Jezus, deelgenoot
 van leu dee-t nog dörf't dreumen
 veurbi'j den dood:
 laeven met zien allen
 en daormet gelukkig waen,
 alles delen willen
 en toch neet minder waen.
 Ontfarm Ow, Heer.

3.
 Wied los do-w de deure,
 veur Ow, ons zo vrömd.
 Laot ok deur ons gebeuren,
 dat overwunt
 't riek zo as I'j 't menen:
 jao, de umgekaerde weld,
 waor-t het geet um delen
 en neet um macht en geld.
 Ontfarm Ow, Heer.

4.
 Wied los do-w de deure,
 mens' zo-k ooit zal waen.
 Dén as een kind wil spöllen,
 vri'j en tevraen',
 in het land van morgen,
 dat de leve vrae waer kent,
 waor-t wi'j bunt eborgen,
 ezene en erkend.
 Ontfarm Ow, Heer.

63. Klunk oons in depen nacht in d' oorne

1. Klunk oons in de - pen nacht in d' oor - ne:
 de mor - gen-steern' is op e - gaon,
 een men-sen-kind, vuur oons ge - boor - ne,
 'God redt' zal as zien na - me staon.
 Ont - sloet oew hart', ge - leuf oew o - gen
 Ver - trouw oew to an wa-j hier zeet.
 Ho 't woord van God van oet den ho - gen
 mens wor - dend in ver - vul - ling geet.

2.
 Gin ander teken oons egeven,
 gin lecht in oonze duusternis
 dan dissen mens, um met te laeven,
 een God, dén oonzen naosten is.
 Dén zich in Jezus tut oons keerde.
 Bezing dan zien genegenheid.
 Zo teunt Hee an dee ni'je eerde
 het heil, vuur 't mensdom to bereid.

3.
 Zo as de zunneglood zal schienen
 as brudegom van lecht en vuur,
 met vrae dee nooit meer zal verdwienen,
 zo kump den Koning in zien uur.
 Hef oons töt eenheid no eweven.
 Zien leefde geet van mond töt mond.
 Hee hef zien lichaam oons egeven.
 Zo laeve wi'j zien ni'j verbond.

64. God, Iej, die ons hier ziet

1. God, Iej, die ons hier ziet,
 heur ons zo vrem - de bid - den:
 al bun Iej in ons mid - den,
 toch bun - ne wiej Oew kwiet!
 God uut God, lecht uut lecht,
 wat vraog Iej Oew te zu - ken
 aarns in wat stro en du - ke,
 een on - an - zien - lijk wicht.

2.

Waorumme he-J oew macht,
 Heer, dan uut hand' egeven?
 Het hef Oew lien egeven,
 zwakte as een'ge kracht.
 Waorumme he-J oew grootheid
 verstopt in scha en schande,
 zo, dat Iej oew niet van de
 verachten onderscheidt?

3.

Iej, onze lotgenoot,
 waar wiej het op zölt geven,
 verneed'ring ons dut beven,
 ons leed en onze dood,
 Iej, Heer, verlaot ons niet.
 En vuult wiej ons allene,
 dan bun Iej weer degene,
 die deilt in ons verdriet.

4.

Geef dat 't ons oge treft
 en maak ons hart' genaegen
 töt wat der allerwaege
 laeft en gin laeven hef.
 Da-w, at in duusternis
 gevaor dreigt, röst zölt vinnen
 en zeker wet van binnen:
 dat God daor met ons is.

65. Wezzet wallenkommen, Jezus, unzen Heer

1. Wez - zet wal - len - kom - men,
 Je - zus, un - zen Heer,
 van hem - mel - ho - ge 'kom - m'ne,
 van al - zo veer!
 Wez - zet wal - len - kom - men
 uns van - oet ow hem - mel - riek!
 Op de wald hier - on - der
 is num - mes Ow ge - liek.
 Ky - rie e - leis.

2.
 Herders bi'j de schöpe
 heurden 't ni'je leed,
 dat Jezus was geboren.
 Zee wisten 't neet.
 Gaot dee gundse straoten
 en daor zō-j Em vinden jao,
 Beth'lem is de plaatse,
 't wonder gebeuren daor!
 Kyrie eleis.

3.
 Wiezen oet het oosten,
 oet een land zo veer,
 zee brachten rieke gaven
 an unzen Heer.
 Offerden deemeudig
 aer'n wierook, mirr' en gold
 umm' dit Kind te aerne,
 dat kwam veur uns behold!
 Kyrie eleis.

66. Vanaf den anvank was het Waord

1. Van - af den an - vank was het Waord,
 deur zie - ne stem-me uns ver - klaord,
 dén ie - der an-sprak met ge - zag,
 kwam op de wald in duus - ter'n nacht.

2.
Kwam op de wald in duuster'n nacht,
Hee, dén het alles hef ebracht,
dén zunn' en maone gaf het lecht.
Hee is den Heer, Hee worden knecht.

4.
Heel hof in unzen legen staot,
waor alle dinge nog vergaot.
Hee kwam, schoon nummes het begreep,
dén 't zunnelecht töt schienen reep.

3.
Hee is den Heer, Hee worden knecht.
Op Em is allen last elegd.
Hee wonnen midden tussen 't kwaod,
heel hof in unzen legen staot.

5.
Dit Lecht, dat in den duuster'n sleep,
is God, dén unze name reep.
Hee röp, bes wi'leu Em verstaot.
Vanaf dén anvank was het Waord.

67. Umdat Hij niet ver wol zun

1. Um - dat Hij niet ver wol zun,
is de Heer ge - kom - me.
Mid - de tus - se min - se in
het Hij plaats ge - nom - me.
Tus - se ol - lie in steet Hij, dén Gi'j niet kent.
Tus - se ol - lie in steet Hij, dén Gi'j niet kent.

2.
Överal dichtbi'j is Hij,
Gi'j komp 'M dukzat tege.
Maor gin mins dén kent 'M, Hij
wördt maor doodgezwege.
Tusse ollie in steet Hij, dén Gi'j niet kent. (2x)

3.
God van God en licht van licht
is van al de herder,
het 'n minselijk gezicht,
hulp 'n ieder verder.
Tusse ollie in steet Hij, dén Gi'j niet kent. (2x)

4.
A-j daorum 's veur mekaar
goed was en geduldig,
want Gi'j bunt um zienentwil
niks dan liefde schuldig.
Tusse ollie in steet Hij, dén Gi'j niet kent. (2x)

68. 't Völt ons zoer te zeggen

1. 't Völt ons zoer te zeg - gen,
 Heer, dat wi'j neet dögt.
 Toch völt 't stö - rig teg - gen,
 Do-w wa-w neet doon mögt.
 't Wil ons gaar neet hel - pen,
 ho-w ok ons bes - te doot.
 't Brök ons af bi'j d' han - de.
 Het geet met ons nooit good.
 Ky - ri - e e - le - i - son.
 Chris - te e - le - i - son.
 Ky - ri - e e - le - i - son.

2.
 Met zien allen maakt wi'j
 der ne pröttel van.
 In ow woord zeg I'j ons,
 dat 't ok anders kan.
 Maor wi'j laot Ow praoten,
 gaot onzen eigen gang.
 Wilt naor Ow neet luuster'n,
 ons hele laeven lang.
 Kyrie eleison.
 Christe eleison.
 Kyrie eleison.

3.
 Maor in owwe leefde,
 zo onmundig groot,
 gaf I'j owwen zönne.
 Dat was zienen dood.
 Hee, mens' onder mensen,
 Hee droog, zo vol geduld,
 wao-w neet onderuut könt:
 Jao, onze grote schuld.
 Kyrie eleison.
 Christe eleison.
 Kyrie eleison.

4.

At onzen Heer Jezus
dat neet hadd' edaon,
zol 't ons met zien allen
neet te best vergaon.
Wi'j waar'n dan verlaorne
in alle eeuwigheid.
Maor Hee wol ons redden
veur ziene eeuwigheid.
Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

5.

Hee-s veur ons estorven
en Hee ston waer op.
Hölp ok ons op 't ende.
Hee richt ons waer op.
Heer, wi'j wilt Ow danken
veur wat I'j veur ons deen.
Help ons, owwe leefde
de weld te laoten zeen.
Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

69. Den Heer is woorlijk op estaon

2.

As Hee toch neet was op estaon,
halleluja, halleluja,
dan zol de wereld waen vergaon.
Halleluja, halleluja!

6.

Moor zee, den steen dén was al weg,
halleluja, halleluja,
een engel hef eur to ezegd:
Halleluja, halleluja!

3.

Moor Hee versloog de duusterniss',
halleluja, halleluja,
looft Hem, dén altied bie ons is.
Halleluja, halleluja!

7. Engel:

"Waes moor neet bange, want den Heer,
halleluja, halleluja,
dén ieleu zeukt, is hier neet meer."
Halleluja, halleluja!

4.

Dree vrouwleu nammen kruderiej'n,
halleluja, halleluja,
um 't lichaam van den Heer te wiej'n.
Halleluja, halleluja!

8. Maria:

"Ach, hogen engel, zeg mie dan,
halleluja, halleluja,
woor ik mien Meister vinden kan."
Halleluja, halleluja!

5.

Bezorgd ging'n z-in de morgentied,
halleluja, halleluja,
"Wee schuf temee den steen opzied?"
Halleluja, halleluja!

9. Engel:

"Oew Heer, dén hier ebonden lag,
halleluja, halleluja,
ston op an dissen heil'gen dag."
Halleluja, halleluja!

10. Vrouwleu:

“As Hee dan echt is op estaon,
halleluja, halleluja,
Woorhen is Jezus dan egaon?”
Halleluja, halleluja!

11. Engel:

“Hier hef Hee ‘röst, zo a-j wel zeet,
halleluja, halleluja,
waest bli’j, want ‘t graf
dat heeld Hem neet.”
Halleluja, halleluja!

12. Maria:

“Mien hart’ is nog vol angst en zeer,
halleluja, halleluja,
ho vind ik ooit de bliedschap weer?”
Halleluja, halleluja!

13. Engel:

“Zeet door de windsels in het graf,
halleluja, halleluja,
het hennekleed, dat Jozef gaf.”
Halleluja, halleluja!

14. Vrouwleu:

“Te zeet ons vol verbazing staon,
halleluja, halleluja,
zeg ons: Woor is Hee hen egaon?”
Halleluja, halleluja!

15. Engel:

“Gaot noor het Galilese land,
halleluja, halleluja,
door reikt oew Heer oe weer de hand.”
Halleluja, halleluja!

16. Vrouwleu:

“Wat blieje boodschap do-j ons kond,
halleluja, halleluja,
wie haost ons en vertelt het rond.”
Halleluja, halleluja!

17. Engel:

“Zeg Petrus: Hee is op estaon,
halleluja, halleluja,
doot ‘t ok de ander’n zeggen gaon.”
Halleluja, halleluja!

18.

Noe klinkt het heel de wereld rond:
halleluja, halleluja,
“Dat Hee den dood ok aoverwon.”
Halleluja, halleluja!

19.

Waes blij, den dood regeert neet meer,
halleluja, halleluja,
zingt lof en priest noe onzen Heer!
Halleluja, halleluja!

70. Staot op! Dit is den morgen van

1. Staot op! Dit is den mor- gen van
den dag deur God ver-sprok - ken.
Ne ni'j - en, gro - ten mei vönk an,
den duus-ter'n is te - brok - ken.
Het lae - ven hef zik deur e - zat,
an al - les is te ze - ne dat
zien' stem-me hef e - sprok - ken.

2.

Hee reep en ziene stemme zae:
"Heurt, wel in 'n dood eblevven
komp oet dat graf, dee duust're stae,
't laeven wordt ni'js egevven!"
In 't jonge lecht hef dat bericht
den ni'jen Adam op ericht't,
zik an het lechte 'gevven.

3.

Al wat den dood zik to edacht,
hef hoppe waer ekggen.
Net as den aersten scheppingsdag
zunk de natuur' Em teggen!
Den alles maken, unzen Heer,
kwam waer, 't is neet vergevves meer
de leefde oet te zeggen.

4.

Staot op! Hee geet al veur uns oet,
is oet zien graf ekommen.
Den morgen is vol ni'j geloed.
Den schrik is weg enommen!
Waor Hee uns veurgeet, unzen Heer,
steet niks uns in de waege meer
veur 't laeven, 't vollenkommen'!

71. Unzen Heer is op estaone

1. Un - zen Heer is op e - stao - ne,
hal - le - lu - ja!
Ban - gen schrik hef af e - dao - ne,
hal - le - lu - ja!
Dén an 't kruus ver - heu - ged is,
hal - le - lu - ja!
Hee brech uns bi'j God ge - wis,
Hal - le - lu - ja!

The musical score is written on a single staff in treble clef. It consists of seven lines of music. The first line is a whole note followed by six eighth notes. The second line is a half note followed by four eighth notes. The third line is a whole note followed by six eighth notes. The fourth line is a half note followed by four eighth notes. The fifth line is a whole note followed by six eighth notes. The sixth line is a half note followed by four eighth notes. The seventh line is a whole note followed by six eighth notes. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across notes. The piece ends with a double bar line.

2.
Zingt den Christus! Doot Em priesen, halleluja!
Dén zien glorie deut bewiezen, halleluja!
Op zik nam zien kruus en 't graf, halleluja!
An wee dwaelen 't laeven gaf, halleluja!

3.
't Lieden hef Hee ondergaone, halleluja!
Umm' met God uns te verstaone, halleluja!
In den hemmel is hee Heer, halleluja!
Eng'len zingt tot ziene eer, halleluja!

72. Jezus laevet! Ik bun vri'j

1. Je - zus lae - vet! Ik bun vri'j.
 'k Hoof neet ban - ge meer te wez - zen.
 Met den dood is 't neet veur - bi'j!
 Hee hef mi'j den weg e - wezz' - ne.
 In zien lecht kan-k wie - ter gaon.
 Meer as dat he-k neet van doon.

2.
 Jezus laevet; Hee regaert,
 an zien riek kump nooit een ende.
 Hee hef 't Laeven mi'j elaerd,
 brek den dood zien duust're bende.
 Wat God to zeg, zal Hee doon!
 Meer as dat he-k neet van doon.

3.
 Jezus laevet. Ovver 't graf
 reket Hee mi'j ziene hande.
 't Ni'je laeven dat Hee gaf
 brech ne and're weld te stande.
 Dat te weet'ne, heel gewoon,
 meer as dat he-k neet van doon.

4.
 Jezus laevet en Hee zeg:
 "‘k Bun de waarheid en het laeven
 en ik bun veur ow de weg."
 Daormet mag ik wieterlaeven.
 Mo-k ok deur den duuster'n gaon:
 meer as dat he-k neet van doon.

73. Teggen den duuster'n, dén bots boetensleut

1. Teg - gen den duus - ter'n, dén bots boe - ten - sleut,
 al dee uns vri'j maakt, kin - de - re van de vrae,
 al de leu dee zeukt naor de rech - te pae:
 Vlam ho - ge op, bli'j - en bao - ken met Pao - sen.
 Vlam ho - ge op, bli'j - en bao - ken met Pao - sen.

2.

Teggen den duuster'n, dén wegmoffel'n deut;
't doodschetersvolk, 't verdrieven met grof geweld
van tröppe leu, veur grötter heupe geld:
Vlam hoge op, bli'jen baoken met Paosen. (2x)

3.

Teggen den duuster'n, vol niks-an-te-doon';
het volk laoten doeken en dood laoten bloon,
den minsten man misbroekt, in 't book deurdoon:
Vlam hoge op, bli'jen baoken met Paosen. (2x)

4.

Teggen den duuster'n, dén uns wanen leet,
dat vri'jheid nargens maer op de wald besteet,
dat alle hoppe d'r-op in rook vergeet:
Vlam hoge op, bli'jen baoken met Paosen. (2x)

5.

Teggen den duuster'n, dén afremmen deut,
met mooi gepraot van waorde dee niks zegt,
de vrae opschoeft met zonder zicht op recht:
Vlam hoge op, bli'jen baoken met Paosen. (2x)

6.

Teggen den duuster'n, dén zelenzwil heet,
vol waopentuug töt elkéén der stief van steet,
't soldaotendom teggen wat 't volk veursteet:
Vlam hoge op, bli'jen baoken met Paosen. (2x)

74. Het onland zal bleuien

1. Het onland zal bleui - en,
 het onland zal la - chen en joech - ter'n.
 De rotsen dee staot van - af de tied van de
 Schep - ping, staot vol wa - ter, maor to.
 De rotsen zölt los - gaon.
 Het wa - ter zal streu - men,
 het wa - ter zal schit - ter - en, strao - len,
 dor - sti - ge leu komt der drin - ken.
 Het on - land zal drin - ken,
 het on - land zal bleui - en,
 het on - land zal la - chen en joech - ter'n.

2
 Verjaagden komt trugge,
 komt trugge met goldgaele garven.
 Dee-t gingen in rouw
 bes an 't ende van d'aerde,
 ins verzet, en veurgood,
 komt trugge in riegen.
 As baeken vol water,
 as baeken vol wild streumend water,
 dat broest umm'naer van de barge.
 Met lachen en joechter'n –
 dee-t zaeien in trône,
 komt trugge met lachen en joechter'n.

3
 Den doden zal laeven,
 den doden zal heuren: now laeven.
 Bes an 't ende egaon
 en onder stene ekommen,
 doden, doden, stao op,
 het lecht van den morgen.
 Ne hand zal ons wenken,
 ne stemme zal ropen: 'k Zal losdoon
 hemel en aerde en afgrond.
 En wi'j zölt het heuren
 en wi'j zölt dan opstaon
 en lachen en joechter'n en laeven.

75. De marke zal bleuien

1. De marke zal bleui - en,
De marke zal la - chen en joech - tern.
De dellen, dee daor al ligt van den oer-dag
af an staot vol wa - ter, bunt too.
De dellen gaot los noo.
Het wa - ter zal streu - men,

2.
De oetlanders* komt waer.
Ze komt weat met goldgaele garven.
Dee gingen gedoeft
bes en den rand van de aerde.
Eén veur één as veurgood.
Dee komr weer in sjoechten
as baeken vol water.
As baeken vol tooschetend water,
golvert ze dal' oet de marke
as lachen en joechtern.
Dee zaeiet in traöne,
dee komt waer met lachen en joechtern.

3.
De doden zölt laeven.
De doden zölt heurn: noo laeven.
ur laeven ten ende,
in de marke begraven.
Verstörvenen, stao op
Den morgen lumiert zo.
Ne hand zal uns wenken.
Ne stemme uns ropen.
Ik open hemmel en aerde en afgrond.
En wi'j zölt dat heuren.
En wi'j zölt weer opstaon
En lachen en joechtern en laeven.

* Oetlanders: mensen die zijn weggetrokken

76. Lecht dat ons anstöt in den morgen

1. Lecht, dat ons an - stöt in den mor - gen,
 On - tie - dig lecht, daor - in stao-w dan
 kold, elk veur zich, en neet e - bor - gen,
 lecht, ov-ver - val mi'j, staek mi'j an.
 Dat ik neet uut - vall', dat wi'j al - len,
 ho zwaor, ho dreu - vig a-w ok bunt,
 me - ka - re neet zölt lao - ten val - len,
 gin doel maer hebt, on - vind - baor bunt.

2.

Lecht, blief mi'j altied vaste hollen.
 Anholdend lecht, i'j overwint.
 Vaderlijk lecht, staevasten scholder,
 draeg mi'j, ik bun ow kiekend kind.
 Lecht, kind in mi'j, kiek met mien' ogen
 of argens al ne welt begunt,
 waar-t leu mekare 't lecht in d'ogen
 en vri'heid, vrae en goodgaon gönt.

3.

Alles zal vallen en verwaaien
 wat niks van doon hef met dat lecht.
 Taal zal bloos mor verwarring zaeien.
 Van heel ons doon blik der niks echt.
 Völstemmig lecht, dat wi'j mögt heuren,
 zolang' ons harte slagen hef.
 Mens naor ons harte, aerstgeboren,
 lecht, leste woord van Um, dén laeft.

77. Wiej buugt ons diepe veur Oew neer

1. Wiej buugt ons die - pe veur Oew neer,
 nuumt met ont - zag oew na - me,
 wiej eert Oew, Chris - tus, on - ze Heer,
 met oew ge - meen - te sa - men.
 Dat el - ke macht, hoe groot, hoe sterk,
 in eer - bied zich zal bu - gen
 veur Oew, Heer, die in woord en wark
 bi'j ons van God ge - tu - gen.

2.

Iej hebt bi'j God de schuld voldaan
 veur ons, met lief en laeven,
 zodat wiej vri'juut konnen gaon,
 as koningskinder laeven.
 Veur oew, de Koning van 't heelal,
 zal al wat aosemt zingen,
 het loflied van de schepping zal
 töt in de hemel dringen.

3.

Iej, eerste telge uut de dood,
 deur God töt zich enommen,
 zölt op de wolken, vorst'lijk, groot
 éénmaol weer truggekommen.
 Dan bunt de sluiers weg edaon
 en 't uur is an ebrokken,
 da-w oog in oog met Oew zölt staon,
 ok die Oew hef deurstokken.

4.

Hoe ras of drao de tied zal gaon,
 dén dag zal ens verschienen,
 de zonne, die dan op zal gaon,
 ku-w an de kim' al ziene.
 Jao, roep het uut: Hie kump, Hie kump,
 zing mensen, eng'len samen,
 de grote Koning, zie Hie kump,
 zing en zeg: amen, amen!

78. Wie laeft noe van den wind

1. Wie laeft noe van den wind,
 dén an - jeg van door - bao - ven
 en vol maakt 't he - le huus,
 woor kne - ne bunt e - bao - gen;
 dringt deur tut in het hart',
 in den ver - bor - gen hof,
 braekt uut dan in een leed,
 stig op tut God zien lof.

2.
 Het vuur waor wie in deelt,
 kump op de heufde dale,
 de vonk dee aoversprunk
 op dee geleuвет, alle.
 Vuurvogel, vleeg vedan,
 doeve van de Jordaан,
 verstark den glood in ons
 en blaos het feestvuur an

3.
 Wie teert op 't woord van God,
 het brood, deur Um egeven,
 dat zelf tut delen neugt
 en kracht gif en ni'j laeven.
 Zingt dan en gef het deur,
 deelt uut met volle hand
 dit manna veur het hart',
 teerkost veur ieder land.

79. De Geest van God wil as een wind

1. De Geest van God wil as een wind
 de vre - de vleu - gels ge - ven,
 as ao - sem die ons lae - ven gif
 as on - rös die löt be - ven,
 die as een storm dörfte op te staon,
 ge-weld en kwaod dörfte te - gen - gaon,
 een koe - le zucht die zu - vert.

2.
 De Geest van God is as een vuur,
 as vlammen, fel bewaogen,
 verterend wat an onrecht laeft,
 een gloed, die dreugt de traonen.
 Een vonke hoppe in de nacht,
 een lech, dat wenkt en op ons wacht,
 een warmt' in hart' en ogen.

3.
 In stilte warkt de Geest van God,
 drif an met zachte krachten,
 een wieze moeder die ons waart,
 een bron van goeie machten.
 Ze gif ons moed um deur te gaon,
 zörgt da-w mekaar' weer könt verstaon,
 umgif ons as een mantel.

80. Brenk God allenig no de eer

1. Brenk God al - le - nig no de eer
 en dank veur zien ge - na - de,
 umm' dat gin kwaod van no af meer
 uns tref - fen kan en scha - den.
 God gif zien gunst an uns ge - slacht.
 Hee hef den vrae uns waer e - bracht,
 den stried hef no een en - de.

2.

Ow, Vader, dank' en prieze wi'
en zingt tot owwe ere.
I'j doot tot in de eeuwigheid
met vaste hand regeren.
Want neet te maeten is ow macht,
oww'n wille wordt direkt volbracht.
Zo'n Könnink is den Here!

4.

O, Heil'gen Geest, uns heugste good,
as Treuster uns egevvene,
dank, da-w an 't laeven en den dood
van Jezus deel mögt hebben!
Bewaart uns dan veur allen nood,
blier' kort bi'j uns in angst en nood;
wi'j wilt op Ow vertrouwen!

3.

I'j, Jezus, dén den Christus bunt,
as God zien'n Zönne 'kommene.
I'j hebt genade uns egönd,
uns reddend an enommene!
I'j, Lam van God, veur uns eslacht't,
heurt unze ropen in den nacht,
wi'j vraoget um erbarmen.

81. Halleluja, breng no God de aere

1. Hal - le - lu - ja, breng no God de ae - re,
leefd' en trouw langt Hee ons an.
Zing een leed van dank veur Um, den He - re:
met zien' vrae könt wi'j ver - dan.
Va - der, zee op ons in leef- de da - le.
Zön-ne, laot ons lae-ven uut ge - na - de.
Heil'-gen Geest, gef ons oww' kracht
dis - sen dag en to - kem nacht.

82. Kom lao-w God bli'j toezingen

1. Kom lao-w God bli'j toe - zin - gen
 die 't al hef veurt e - bracht,
 die bloe - men, vis - sen, vo - gels
 uut niks töt lae - ven bracht;
 met slier - ten mot, as slui - ers
 de gru - ne aar - de siert;
 en die met dauw op wei - dens
 het bli'j - e lae - ven viert.

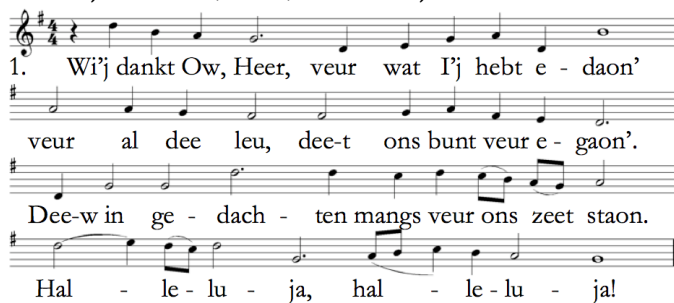
2.

De heugten en de laegten
 bunt waor Hie trao ontstaon.
 Die zonne, maone, starren
 töt lecht gaf um te gaon.
 Pries Um; Hie hef de mensen
 emaaft veur 'n bli'j bestaon,
 die um de will' van Jezus
 de schuld hef deur edaon.

3.

God, Iej die ons in Christus
 een machtig Vader bunt,
 geef da-w veur now en altied
 verlost van 't kwaoje bunt.
 Leer ons as kinder laeven
 en spöllen in Oew hof
 en met de eng'len zingen
 Oew glorie en Oew lof.

83. Wi'j dankt Ow, Heer, veur wat I'j hebt edaon'

1. Wi'j dankt Ow, Heer, veur wat I'j hebt e - daon'
 veur al dee leu, dee-t ons bunt veur e - gaon'.
 Dee-w in ge - dach - ten mangs veur ons zeet staon.
 Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!

2.

I'j bunt as lecht in langen, duuster'n nacht
 veurop egaone, hebt eur op ewacht.
 I'j hebt eur veilig bi'j Ow thuus ebracht.
 Halleluja, halleluja!

3.

Zee hebt eur laevensdage, walbeschouwd,
wisse eur huus neet op los zand ebouwd.
Kwam 't der op an, zee hebt op Ow vertrouwd.
Halleluja, halleluja!

4.

Al is eur laeven hier dan ok veurbi',
veur Ow en ons heurt zee der vaste bi'.
Wi'j wet ze in ow lecht. Daor bunt ze vri'.
Halleluja, halleluja!

84. Der is een land van klaor genot

1. Der is een land van klaor ge - not,
deur hei - li - gen be - sturd,
waor leed en duus - ter wie - ken mot,
waor bli'jdschap eeuw - ig duurt.

The musical score is written on four staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a 4/4 time signature. The melody consists of quarter and eighth notes. The lyrics are written below the staves, aligned with the notes. The piece ends with a double bar line on the fourth staff.

2.

De bloemen, die verzavelt* niet,
de mei geet alied deur.
Maor 't land liekt onbereikbaor wied:
de doodszeel lig dr veur.

5.

At angst ons in zien macht niet had,
a-w blijft vertrouwen, dan
zo-w röstig gaon het donk're pad
naor 't ni'je Kanaän.

3.

Een grune weie lokt ons an,
daor an de aoverkant',
as Isrel aover de Jordaan
zag het belafde land.

6.

Laot ons as Mozes hoge staon
en zien dat Kanaän.
Gin donk're doodszeel, gin Jordaan,
zal ons weerhollen dan.

4.

De doodszeel zut der dreigend uut,
wiej blijft vertwiefeld staon,
van angst gao-w eerder achteruut
as a-w der in dörfte gaon.

* Verzavelen = slap gaon hangen

85. Daor is een land van zuv're vreugd

2.
Daor, waor de blomen nooit verzaort,
höldt 't vuurjaor eeuwig stand.
Alleen' de smalle doodzee scheidt
oons van dat hemels land.

3.
Het veld welft zich in laevend greun
daor, an de aoeverkant,
zo Isr'el aoever den Jordaen
zag het beloofde land.

4.
Maor starvelingen dee het zeet,
blijft an de kante staon,
schrikt bange trugge, zee dörf neet
het water duur te gaon.

5.
Dat toch den twiefel van oons wik
no 't donker um oons steet,
en d'ogen neet verduusterd wordt,
maor helder Kanaän zeet.

6.
Waor Mozes stond en zag het land,
och, mochte wi'j daor staon!
Gin dood, gin water maakt oons dan
nog bange um te gaon.

Gebed: Onze Vader (Lieveld)

Onze Vader, I'j dén in den hemel bunt,
omwen name, laot dén hoge ebollen worden;
ow koninkriek, laot dat kommen;
omwen wille, laot dén gebeurn op aerde net as in den hemel.
Geef ons noo het brood veur vandage
en vergeef ons waor wi'j in tekort scheet
net as wi'j vergeeft wee ons tekort edane hebt.
Bewaar ons veur verleiding en maak ons vrij van kwaad.
Want van Ow is het koninkriek en de kracht en de heerlekheid
noo en alle dage.
Amen.

86. Still' dreumen van de hemel

1. Still' dreu - men van de he - mel,
 die stae van al - tied dag.
 As deur de wind e - dra - gen
 op - stie - gen uut de nacht.
 Op lich - te vleu - gels zwe - ven
 en wie - ter, ho - ger gaon,
 ao - ver de lae - vens - gren - zen
 naor 't eeuw - ig - e be - staon.

2.
 Still' dreumen van de hemel,
 die stae van zonneshien,
 waor 't volle, lieve laeven
 gin armoe kent of lien.
 Waor honger wördt verzadigd
 met brood in aovervloed,
 en wien de dörst zal lessen,
 daor is het laeven goed.

3.
 Still' dreumen van de hemel,
 waor vrede zegeviert.
 Veur haten is gin plaatse
 at liefde hoogti'j viert.
 Waor wiej as lichte vlinders
 meugt dansen, frank en vri'j,
 en met de vogels zingen,
 daor is het laeven bli'j.

4.
 Still' dreumen van de hemel,
 wachten vol ongeduld
 töt alle mooie dreumen
 herscheppend wordt vervuld.
 Dan is de aarde hemel.
 En onder feestgedruus
 meu-w dan de Heer ontmoeten
 en wonen in zien huus.

87. Jezus zal heersen vol van macht

1. Je - zus zal heer - sen vol van macht,
woor ok de zun - ne schie - nen mag.
Zien riek, dat reikt van strand tut strand,
höldt lang - er as de mao - ne stand.

2.
En volk bie volk van heind' en veer
bezingt de leefde van den Heer.
De kinder zingt Um bli'j te mo
zien name deur eur lofleeft to.

4.
Laot al wat aom hef dan opstaon
en Um gaon eren veur zien daon.
De eng'len eert Um met eur zang.
Stem doormet in en breng Um dank.

3.
Woor Hee regeert, daalt zegen neer,
wee vaste zit, krig vriejheid weer.
Vermeuiden gif Hee eeuw'ge röst,
wee arm was, wordt doorvan verlöst.

88. Jezus zal heersen wied en zied

1. Je - zus zal heer - sen wied en zied.
De we - relt wordt zien rijks - ge - bied,
waor zunn' en maon' eur ba - nen trekt
zo - veer het veer - ste land zich strekt.

2.
Het leed in alle talen zal
zien leefde loven aoveral
en oet de kindermoud ontsprunk
nen lofzang dee zien naam' bezunk.

4.
Laot loven al wat aodem hef
den Koning dee oons alles gef.
Stem alle um dit ni'j begin
met het gezang van eng'len in.

3.
Verdreet en angst bunt daor neet meer.
Wee meu was, kump töt röste weer.
Wee vaste zat, kump lös, veurgood.
Wee arm was, laeft in aovervlood.

89. Ooit kent de aerde vrae

1. Ooit kent de aer - de vrae, dan dreugt God
ie - der'n traon. Wat slecht is kan neet
wie - ter - gaon; dan zal zien' naam' op
al - les staon. Gin oor - log wordt e -
laerd, at God den Heer re - gaert!

2.
Ooit kent de aerde vrae,
dan kump zien Kanaän:
den wolf leg zik dan to bi' 't lam
en beer en leeuw bunt zinnig, tam.
Dan is den schrik veurbij',
spölt alle kind're bli'!

3.
Ooit kent de aerde vrae,
wordt zienen naam' espeurd,
veurgood zien leste woord eheurd.
Een golden lecht, dat alles kleurt
schient deur de paorte al,
at Hee dee losdoon zal!

90. Zoas ne boer, dén meu van 't bouwen

1. Zo - as ne boer, dén meu van 't bou - wen,
naor 't en - de van den dag ver - langt,
met 't lö - ge stel naor hoes kump sjou - wen,
vier - ao - vend mek en 't paerd oet - spant,
zo zölt de leu dood - meu van 't zor - gen,
waor - an eur kracht is oet e - höld,
ver - lenk' - lijk oet-zeen naor den mor - gen,
waor - op 't ver - dreet van eur af - völt.

2.

Al is dat ende ok verborgen
in 'n mot, waordeur gin oge kik.
God zal veur unze tokomst zorgen.
Veur wel geleuft, een ogenblik.
No priezet God! Hee zal uns gevven
ne baet're stae as in het graf.
Den angst veur 'n dood is oet edrevven.
Dat is den troost dén 't kruus uns gaf.

4.

Dee hoppe mot uns lien verzachten.
Kom, reisgenoten, heb ow good.
Wel 't heil van Christus hef te wachten,
bunt barge vlak en zeeën vlood.
Den riekdom is neet af te maeten,
dee bli'jschop, dee 't verdreet oetbant.
Daor is het vrömd waen stomp vergaeten,
en wi'j, wi'j bunt in 't Vaderland.

3.

Dén vaste g'leuft, steet völl' te wachten,
Christus zien woord is vasten grond.
Faelt 't monges kammerö an krachten,
Hee steet rechtop as stark gebond.
Wat kan ooit ziene macht beparken,
het hele spil is zien bedrief.
Wat ziene leefde wil bewarken,
dat deut Hee bloos veur ow gerief.

91. Veur al dee leu, dee 't no in owwen tied

1. Veur al dee leu, dee-t no in ow-wen tied
rost van eur wark, eur'n lan-gen, aerdsen stried,
wilt wi'j Ow prie - zen, Je - zus, veur al - tied.
Hal - le - lu - ja, hal le - lu - ja!

2.

Eur' vastigheid, eur' fort en kracht was I'j.
In eur gevecht ston I'j eur altied bi'j.
Dwars deur den duuster'n löchten I'j eur bi'j.
Halleluja, halleluja!

3.

Laot owwe strieders zo 't gevecht angaon
as at de heil'gen 't vrogger hebt edaon',
laot eur, met eur, de krone neet ontgaon.
Halleluja, halleluja!

4.

Zee heurt bi'j ons zo at zee heurt bi'j Ow.
Wi'j zuwwelt deur. Veur eur zit het der op.
Want wi'j bunt ene, alle bu-w van Ow.
Halleluja, halleluja!

5.

En in den stried zo zwaor, 't gevecht zo lang,
klunk uut de wiedten overwinningszang.
Dan krie-w waer mood en gaot der teggen an.
Halleluja, halleluja!

6.

In 't westen brök de golden zonne deur.
Veur trouwe strieders kump der röste, heur.
De vrae van' t paradies is no veur eur.
Halleluja, halleluja!

7.

Mor nog kump der ne völle mooier'n dag.
De strieders staot daor dan in al eur macht.
Den koning trök langs eur in volle pracht.
Halleluja, halluja!

8.

Van alle kanten, van de wiedste kust,
streunt ze deur golden paorten naor de röst'
en zingt veur Vader, Zönne, Heil'gen Geest.
Halleluja, halleluja!

92. Veur owwe warkers, dee vieraovend holdt

1. Veur owwe war - kers, dee vier-ao-vend holdt,
Ow trouw e - deend hebt en Ow ho - ge holdt,
pries' wi'j oww'n na - me, Heer, uns töt ont - hold.
Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!

The musical score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of a single melodic line on a five-line staff. The melody begins with a quarter rest, followed by a series of eighth and quarter notes. The lyrics are written below the staff, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The piece concludes with a double bar line.

2.

I'j wazzen grondsteen eur, ne vesting, kracht,
eur'n övversten in zegerieken slag,
de löchte eur in 't duuster van den nacht.
Halleluja, halleluja!

3.

Dat owwe strieders hier zich mögget waer'n
as ander'n veur eur deen, den vi'jand kaer'n,
en net as zee met 'n zegekrans zich aer'n.
Hallelua, halleluja!

4.

Ezaegend dee, in naoberschap met God,
het hebt volbracht; deurmoggen is uns lot.
Toch bu-w as zee ok kindere van God.
Halleluja, halleluja!

5.

Al is den stried ok fel, den oorlog lang,
van wieden klunk al zachtjes zegezang,
't mek zwakke krachten sterk, licht unzen gang.
Halleluja, halleluja!

6.

Den aovend bleuit no op in golden lecht,
de strieders krieget röst van 't hard gevecht,
de röst van 't paradies, zo was 't veurzegd.
Halleluja, halleluja!

7.

No kiek, nog mooier'n dag vönk ééntieds an,
de strieders rieget zich, Hee kump der an,
den Könning kump; zee staot as enen man.
Halleluja, halleluja!

8.

Van 't ende van de wald, van waor neet al,
deur 'n toog van gold, streumt strieders zonder tal,
zingt to den Heer, den Könning van 't heelal.
Halleluja, halleluja!

93. Dit is een huus van alle tiden

1. Dit is een huus van al - le tie - den,
 dat is e-bouwd met zweet en bloed.
 't Hef on-der-dak en röst te bie - den,
 hoe bu - ten ok de stör - me woedt.
 Een huus waor 't
 vei - lig is en goed,
 een vast en stark ge - bouw.
 Het fun - da - ment is: trouw.

2.

Dit is een huus van 't vri'je laeven,
 waor God met mensen samenwoont.
 En kleur of ras dat is um 't aeven,
 de vrede voert de baoventoont.
 Een huus waor
 liefde geldt as wet,
 die op 't verleden stuult,
 waorin de toekomst schuult.

3.

Dit is een huus wao-w God wilt priesen,
 danken veur vorstelijke kost.
 Een taofel vol met drank en spieze
 veur elk die honger hef of dorst.
 Een huus van
 gulle aovervloed
 met plek veur alleman.
 Wiej bunt eneugd, schoef an.

94. Wiej komt as bu-w eroepen

1. Wiej komt as bu-w e - roe - pen
 en an het lech e - bracht.
 Het lae - ven te ont - vang - en
 hef God ons toe - e - dacht.
 Wiej komt as bu-w e - roe - pen
 e - tei - kend met een naam'
 van on - ge - wet - ten toe - koms
 die wacht de arf - ge - naam.

2.

Eroepen um te laeven,
 ehollen an zien woord
 van uut esproken vrede,
 van liefde ons verklaord.
 Verni'jd en lös ekommen
 van wat toevallig is,
 bedoeld veur de genade,
 ered uut duusternis.

3.

Eteikend veur ons laeven
 as kinder van het lech,
 ezaaid op hopp' van zegen
 die ons is toe ezegd.
 God, breng ons zelf op aosem
 en traie in ons bestaon.
 Laot zo veur onze bli'jdchap
 oew name börge staon.

95. Vrae veur owleu, hier hen ekommen

1. Vrae veur ow-leu, hier hen e - kom-m'ne,
 um met me - ka - re mens te waen.
 I'j hier al - leen', i'j - leu hier sa - men,
 i'j, met al ow ver - bor - gen zeer.
 Vrae en ge - na'
 en God um ow haer,
 ver - gev - ving, ni - j - en mood,
 göf Hee ons kaer' op kaer'!

2.
 Ginne kump hier vri'j van 't kwaoie,
 ginne geet störig an vri'juut.
 Ginne te völl', ginne te weinig,
 ginne te groot, ginne te klein,
 dit wordt verteld met woord en gebaar,
 töt ens en ovveral
 wi'jleu laeft veur mekaar'.

3.
 I'j, dén ons kent, I'j, dén ons anzeet,
 I'j, dén de welt op hande draagt:
 Kom naor ons to, do ons waer laeven,
 ne tied van laeven, hier en no!
 Gef ons ne welt waar 't good waen kan,
 vraagt wi'j Ow, onzen God:
 gao zo met ons verdan!

96. Wiej bunt vandage hierhen ekommen

1. Wiej bunt van- da - ge
 hier-hen e - kom - men
 van - uut on - ze be - slot - ten - heid.
 Al on - ze dreu - me
 he-w met e - nom - men,
 hunk'- rend naor wat ge - bor - gen - heid.
 God heur ons bid - den:
 Kom in ons mid - den,
 wiej bunt zo ban - ge
 en 't duurt zo lan - ge
 veur da-w iets van Oew ziet: ver-get ons niet.
 In de ge - be - den
 um röst en vre - de
 roe-pe wiej sa - men
 oew heil'-ge na - me
 met die-pe eer-bied an, God, heur ons dan.

2.

Wiej bunt hier samen
 um te gaon laezen
 in het boek dat ons leren wil.
 Veur wie een thuus zöch,
 zöl Iej der waezen,

klein of groot dat maakt gin verschil.
 Wiej wilt ok zingen
 van mooie dinge,
 oew wond're warken,
 wao-w an könt marken
 hoe lief Iej mensen hebt en laeven schept.
 Oew, onze Here,
 wille wiej eren,
 met bli'je klanken
 Oew ned'rig danken
 veur goedheid en gena. Halleluja!

97. Met bli'jdschap bu-w hier hen egaon

1. Met bli'jd - schap bu-w hier hen e - gaon
 um 't woord, waor God in schrif,
 dat Hie zich - zelf met ons verbindt,
 zien na - me an ons gif.

2.
 Hier in dit huus van holt en steen,
 dat störme hef deurstaon,
 daor pruuf iej de gebejen nog
 van die bunt veur egaon.

3.
 Dit huus, dat alle sporen dreg
 van al wat mensen bunt,
 wil Iej dan, God, de stutte waen
 waor dit gebouw op lönt.

4.
 Zal dit een plaatse waen waor wiej
 iets van de hemel ziet,
 waor Iej Oew vinden laot deur ons,
 oew eng'len troost ons biedt?

5.
 Laot zien oew angezichte, Heer,
 oew Naam' die met ons geet,
 beziel ons met oew heilig lecht,
 zo-t Oew veur ogen steet.

6.
 Leer ons opni'js um te verstaon
 het woord, waorin Iej sprekt,
 lank ons de kost veur 't laeven an
 in 't brood, dat Iej ons brekt.

7.
 Dit huus slit met ons an de tied,
 maor blieven zal de kracht,
 die leiden zal al wie hier schuult,
 töt alles is volbracht.

98. Wi'j bunt van overal ekomm'ne

1. Wi'j bunt van ov-ver-al e-kom-m'ne
um-dat een leed in't har-te zunk,
en hebt uns bi'j de hand e-nom-m'ne,
dat zo ne von-ke ov-ver-sprunk.
Ne von-ke, dee een veur kan ma-ken
van vrae ov-ver de gan-se weld,
dee el-ken-e-ne bli'j kan ma-ken,
ne vrae, dee veur een ie-der geldt.

2.
Een veur, dat wörmte gif en hoppe,
ne glood dén neet meer deuvan kan,
is in den hemmel an estokk'ne,
ne bron van lecht veur alleman.
Kom in den glood, kom an het lechte
en doot bedrog en duuster'n weg;
maak kindere de weg terechte,
gef aere weld dat ni'je lecht.

3.
Op eerde lecht van lecht te wezzen,
dat gif vanni'js uns laeven zin.
Gin mense dee meer hoeft te dwaelen,
Wi'j weet: God zelf steet daor veur in.
Hop daor dan op, hold dat veur ogen,
verzeuk den ni'jen weg te gaon.
Wel zik naor dit gebod wil vogen,
zal ooit den hemmel los zeen gaon.

99. O Vader, onzen lieven Heer

1. O Va-der, on-zen lie-ven Heer,
ver-geef ons dom ge-doe,
stek ons in 't ni'j en leer ons weer
um echt te lae-ven: töt oew eer,
in diep ont-zag veur Oew.

2.

Oew woord, oew roep he-J doen verstaon
an 't Galilese meer,
geef da-w op 't neugen acht zölt slaon
en stille met Oew met zölt gaon
in goed vertrouwen, Heer.

4.

Leg röst op ons as dauw, zodat
al ons gemartel stökt,
dat spanning wiekt en heel ons hart
naor Oew uitgeet en maak dan, dat
oew vrae ons eigen wördt.

3.

O diepe röst door an het meer,
die stilte door rondum.
Toe Jezus knielen, lei Iej, Heer,
oew eeuw'ge vrede op Um neer,
oew liefde sprok töt Um.

5.

Laot oewen koelen aosem gaon
deur onzen heiten smacht,
zoda-w, van kwaoien drift ontdaon,
deur vuur en wind hen zölt verstaon
oew stemme still' en zacht.

100. I'j, onzen Vader, onzen Heer

I'j, on - zen Va - der, on - zen Heer,
heb toch met ons ge - duld.
Wi'j wet, 't ver - kaer - de dut Ow zaer.
Toch do - de wi'j het al - tied waer.
Ver - gef ons on - ze schuld.

101. Wi'j mögt waer rechtop veur Ow staon

Wi'j mögt waer recht-op veur Ow staon.
I'j hebt 't ons zelf e - zegd.
De schuld is van ons vot e - daon.
Wi'j wilt no ow - we wae - ge gaon
van waor - heid, vrae en recht.

102. Bewaar ons Heer

1. Be - waar ons, Heer, toch bi'j oew woord,
de vi'j - and is be - lust op moord,
dén Je - zus Chris - tus, oew - en Zoon,
pro - beert te sto - ten van oew troon.

2.
Heer Jezus Christus, teun oew macht,
bescharm de christ'nen, geef ze kracht,
zodat ze, allerheugsten Heer,
veur eeuwig zingt oew lof en eer.

3.
Kom, Heil'ge Geest, woon bi'j ons in
en maak oew volk toch één van zin.
Waes bi'j ons in de leste nood,
leid ons töt laeven uut de dood.

103. Oew woord, Heer is de gids die ons het pad

1. Oew woord, Heer, is de gids die ons het pad,
de goei - e weg, deur 't lae-ven an wil wie - zen.
Wiej wet jao va - ke zelf niet hoe of wat,
a-w op een tweesprunk staot en dan mot kie - zen.
Het gif ons uut - zicht op wat kump, zo - dat
wiej't end-doel niet uut 't o - ge zölt ver - lie - zen.

2.
Het is een lampe a-w deur 't duuster gaot,
zoda-w de koelen ziet en niet zölt vallen.
Dat wiej niet as een blinden stuurloos staot,
at weer ons eigen lecht is uut evallen.
Het löcht ons bi'j op 't kronkelige pad
en at inens de weg zich geet versmallen.

3.

Oew woord, Heer, is de stemme die ons neugt
te volgen, en die ons nooit zal misleiden.
Het is de bron, waaruit wiej putten meugt,
een herder, die ons brech naor grune weiden.
Oew woord, Heer, dut ons bange harte deugd,
het zeg ons, dat Iej nooit van ons zölt scheiden.

104. Heer, onze God, wiej gaot oew woord now laezen

1. Heer, on - ze God,
wiej gaot oew woord now lae - zen.
Laot dan oew Geest ons töt een hul - pe wae - zen,
zo - da-w oew boodschap zölt ver - staon.

2.

Iej hebt ezegd:
“Iej meugt mien Vader numen.”
Geef dat wiej dan as kinder niet zölt zumen
met luust’reu naor wat Iej ons zegt.

3.

Iej hebt as in
een liefdesbrief eschreven
hoe-J van ons holdt, oew laeven hebt egeven,
waordeur wiej ‘t eeuwig laeven kriegt.

4.

Wiej holdt Oew an
wa-J eenmaol hebt esproken.
Iej hebt nog nooit oew woord van trouw ebrokken.
Wat Iej beloofd hebt, blif van kracht.

5.

Laot, as een vuur,
oew woord ons harte raken,
zodat het ons de tonge lös zal maken
en wiej de boodschap deurvertelt.

105. Waor God, den Heer, zien vootstap zet

1. Waor God, den Heer, zien voot-stap zet,
daor wordt de mens van dwang e - red,
in 't godd'lijk lecht e - he - ven.
Wan - neer zien woord dan klunk met macht,
wordt dee Um zöch, dee Um ver-wacht,
den wa - ren troost e - ge - ven.
Zien Geest brech val - sen schien an 't lecht,
as Hee 't ge - heim in 't har - te leg
van Va - ders gro - te da - den.
Zo lae - ve wi'j um Chris - tus' will'
al - tied op - ni'j ge - röst en still'
al - leen van zien ge - na - de.

2. Oew woord Heer is gin hollen an.
't Geet störig duur de tied vedan,
wat leu ok wilt verzinnen.
En waor gin weg meer was te zeen,
daor leet Iej duur geloof alleen
oons weer van ni'js beginnen.
Ooit heb Iej Isr'el oet eleid
en in de weuste vuurbereid
op 't land van melk en honning.
Hervorm, verni'j ok oons geslacht,
zodat het duur den wereltnacht
den weg geet naor Oew' wonning.

106. Waor-j God, de Heer, veurop ziet gaon

1. Waor-j God, de Heer, veur-op ziet gaon,
 hef veur de mens' de dwang e - daon,
 mag hie an't lecht weer kom - men.
 Hie troost het volk, dat Um ver - wacht,
 en waor Hie sprekt, daor wórdt de kracht
 van 't woord van God ver - nom - men.
 Zien Geest deur-zut de val - se schien
 en löt ons de ge - heim- en zien
 van zie - ne gro - te dao - den.
 Zo meu - ge wiej, zo-s Chris-tus wil,
 ons dag an dag ge - röst en still'
 bloos op ge - na ver - lao - ten.

2. Oew waord Heer, is niet te weerstaon.
 't Drif d'eeuwen op töt röst'loos gaon,
 wat 'n mens ok wil verzinnen.
 Waar'n der, naor 't lek, gin waege meer,
 daor ko-w de tocht allenig weer
 deur het geleuf beginnen.
 Iej maken 't veurgeslacht weer vri'
 en deien eur uut slaverni'
 in 't land, waor-t goed is, kommen.
 Hervorm dan ok ons laeven, Heer,
 zoda-w deur stried en duuster haer
 ens bi'j Oew thuus meugt kommen.

107. Waorde van God bunt waor eschrevv'ne

1. Waor - de van God bunt waor e - schrevv' - ne,
maor dee bloos lae - zen deut 't em neet;
wi'j wordt tot da - den an e - drevv' - ne
umm' waor te ma - ken' wat daor steet.
Wi'j veult ne glood, hebt wat ver - nomm' - ne,
ne enk' - len toon loos, wie-ter weg,
en daor-met is de hop - pe komm' - ne
op 't riek, dat God hef to e - zegd.

2.
Wanneer wi'j neet meer wieter waoget,
en hellig vraoget waor God blif,
dan bunt daor leu, dee zonder vraogen
de hand uns reekt dee God uns gif.
Den geest wil in de harten wonnen,
van hoog' bes lege, jonk bes old,
wi'j loopt veuroet op wat zal kommen,
as knöppe op het olde holt.

3.
Wi'j mögget sprackend op Em lieken
en komt bi'jene in Zien plan,
waor wi'j mekaar' de hande reket;
wel 't leste kump dén geet veuran.
Wi'j kent de opdracht uns egevv'ne,
den könnink zal, zo is ezegd,
de groten good de wacht anzeggen
en arme leu geet 't neet meer slecht.

4.
Wi'j komt bi'jene veur de waorde:
ne weg wordt veur uns oet elegd.
Waorde, zee gevvet uns de klaorte,
dan kump de 'mens van God' an 't lecht.
Laot zo dee bli'jschop in uns greuien
oet 't woord dat in uns is estreid
umme de weld te laoten bleuien
in leefde en gevalligheid.

108. Waord, dat ons opröp

1. Waord, dat ons op - röp um te lae - ven,
 woord van den Heer, dat lae - ven gef.
 Lecht, dat Hee ie - der - een wil gev - ven,
 dén in het spaor van Je - zus laeft.
 Dat woord wil lecht waen op de wae - ge,
 dee-t men - sen gaot eur lae - ven lang.
 Dat woord kump slag-maols ons in - teg - gen,
 höldt ons ge - leu - ven an de gang'.

2.

Waord van den Heer, wi'j wilt het heuren
 met aorne, dee-t naor luuster'n staot.
 Wat der ok wieters mag gebeuren:
 waes I'j veur ons den wien en 't brood.
 Zoda-w waer wieter könt met laeven.
 Met laeven, zo as I'j dat vraagt:
 gin laeven van um nummes gevven,
 mor laeven, dat den ander'n dreg.

3.

Waord, dat ons opröp echt te laeven,
 woord van den Heer, dat laeven is.
 Maerkleurig lecht, wil ons umgevvén,
 dan krig ons laeven baeter zicht.
 Maerstemmig woord, wi'j wilt het heuren,
 wat I'j ons no te zeggen hebt.
 Laot ons van ni'js gebaoren worden,
 zodat dan elk van ons echt laeft.

109. Een rieken schat an wiesheid

1. Een rie - ken schat an wies - heid
 langt God zien woord ons an.
 't Gef op de rei - ze klook - heid,
 want door - met kö-j ver - dan.
 Zien woord is ons een lecht.
 En elk dén in ver - trou - wen
 door - naor zien lae - ven richt,
 dén zal door - in an - schou - wen
 den Heer zien an - ge - zicht.

2.

O, God, geef ons toch oren
 en harten, dee verstaot
 den riekdom van oew woorden
 en zich doorop verlaot.
 Zien woord röst mensen to
 um zonder 't aoverwaegen
 den smallen weg te gaon
 en stille 't kruus te draegen
 eur Heiland achternao.

3.

“De geesten dee mu-j waegen”,
 gaf God ons zien gebod.
 Dee-t woord neet könt verdraegen,
 striedt tegen 't riek van God.
 Dee bouwt op lösse grond,
 eur huus zal vaste vallen,
 umdat 't gin stutte vond.
 Dan blik eur domme brallen
 zo löög en ongegrond.

4.

Moor stelt zee eur vertrouwen
 op 't woord uut God zien mond,
 dan könt ze veilig bouwen
 op dissen vasten grond.
 Dat woord van God maakt vriej
 van dienst an vrömden machten.
 In 't woord ontdekke wiej
 zien plannen en gedachten;
 zien riek is ons naobie.

5.

Iej, God, komt ons temeute,
 a-w luustert noor wa-J wilt.
 Wie rieht ons an oew veute,
 en luustert door heel still'.
 Geef, dat oew woord, o Heer,
 van vrae, gena en laeven,
 neet löög terugge keert,
 moor rieke vrucht mag draegen
 tut oewen lof en eer.

110. Jezus, zee, wi'j alle bunt

1. Je - zus, zee, wi'j al - le bunt
 veur ow woord bi'j - e - ne komm' - ne.
 Dat 't de rech - te plaat - se vundt
 en, in 't har - te op e - nomm' - ne,
 leert, uns lae - ven te ver - stao - ne
 en an ow - we hand te gao - ne.

2.
 Met uns weten, uns verstand,
 könne wi'j neet oet de veute,
 at I'j uns neet bi'j de hand
 metnemt, 't grote licht temeute.
 Zuuv're dröö in onze laeven
 deen I'jzelf daorin te waeven.

3.
 Owwen glans dén nooit vergeet,
 lecht oet lecht, van God ekomm'ne.
 Wat Ow in de waege steet,
 laot dat worden weg enomm'ne!
 Laot uns baeten wat beteken'n
 en bes in den hemmel reken.

111. In het lief van mien moeder ewaeven

1. In het lief van mien moe - der e - wae - ven,
 as een won - der e - vlecht,
 en be - stemd veur het lecht,
 gaf oew lief - de al vorm an mien lae - ven.

2.
 Lange veur ik oew weurde kon laezen,
 eer dat de dag begon,
 ging Iej op as de zonn',
 die het lecht van mien laeven wilt waezen.

4.
 In de mond die nog amper kon sprekken,
 is de toon al ezet,
 is het lied al elegd,
 dat veurgoed deur de stilte kan brekken.

3.
 Veur dat ik an 't lecht bun ekommen,
 was Iej met mien vertrouwd,
 heb Iej mien al ebouwd,
 mien name op oew lippen enommen.

5.
 Iej, die kleinen oew grootheid doet zingen,
 laot mien laeven lang
 oew name in mien zang
 het dreigen van de nacht toch bedwingen.

112. In hoge hemelen hef God esproken

1. In ho - ge he - me - len hef God e - sprok - ken,
daor is mien na - me e - zegd,
op aard' e - zaaid, ontkiemd en deur e - brok - ken;
zien woord bracht mien lae - ven te - recht,

2.
Gin mense had mien jao können bedenken.
God eiges hef mien eplant.
En Hie wol laeven en geest an mien schenken.
Zo bun ik het wark van zien hand.

3.
Zaaien de Heer mien as zaod in de vore,
mot ik starven in de grond.
Uut een gebaar van de zaaier geboren,
laef ik uut het woord van zien mond.

4.
Hef woek'rend roet dan de grond in enommen
en staelt zien loof alle lecht,
dan wacht ik still' töt de Here zal kommen,
die schoff 'len zal met heilig recht.

5.
God löt de zonne van zien liefde schienen,
raegent zien trouw op elk blad.
Nooit löt de zaaier zien zaaisel verkwienen:
Hie höldt in zien hand mien evat.

113. Braeke-en-dele heit

1. Brae - ke - en - de - le heit:
 wun - ze dat, wie um 't ae - ve,
 - bi' al - le na - rig - heid -
 brood hebt um van te lae - ve;
 nie - mand veur gek ver - klao - re,
 as hi' de straot op trik
 veur wie tot ao - ver de o - re
 diep in de ar - moei stik.

2.
 Braeke-en-dele is:
 mins veur 'n mins te waeze.
 Wie dat te vól af is,
 mot in de Biebel laeze.
 Want het kan goed gebeure,
 da-j op de lange duur
 dudelijk krieg te heure:
 "Kaïn, waor is ow bruur?"

3.
 Braeke-en-dele is:
 't Hemelse brood op eerde:
 Jezus, die voedsel is
 van d' allerhoogste weerde,
 laeve veur alle minse,
 heil en vergiffenis.
 Laote wi' daorum getuge,
 dat Hi' verreze is!

114. Den hemel reekt uns laeftocht an

1. Den he - mel reekt uns laef - tocht an:
 een men - se, uns töt lae - vend brood.
 In leef - de is Hee veur e - gaon',
 e - brok - ken hef Hee uns e - heeld
 en goods e - daon'.

2.

Hee hef uns zeukende bestaon
ekend, zich onder uns ezaeid
as zaod, dat neet verkommen kan.
God zienen ojjem zal 't oet 'n dood
op laoten staon.

4.

Den Zönne is in uns ezaeid.
God as Vader is uns verzegd.
Wi'j laevet, no 't Lecht uns rek,
dank zi'j den Geest, dén ojjem gef
en laevend mek.

3.

Want zaod, dat in de aerde völt,
mot dood, blif slaopen bes den dag
waorop de köörne kienen zölt.
Gef, dat uns laeven, dat zo wacht,
lumieren* zal.

* lumieren = lecht gevven

115. Op, stao op, zo röp ne stemme

1. Op, stao op, zo röp ne stem - - me,
dee ik um mid- der- nacht ver - nem - me.
Het is het ro - pen van de wacht.
't O - gen - blik is no e - kom - - men.
Heb iej oew lam-pen met e - nom - men,
zeg vrouw-leu, brandt ze wal van - nacht?
Iej - leu dee slaopt, 't is waar:
den Bru - de - gom is daor,
blief neet lig - gen.
Maor der op an,
het feest geet an.
Daor - um - me, stek oew lam - pen ^{kon-} an!

2.

Sion heurt dee vreugdeklanken.
No kump de tied van lof en danken,
daorumme steet zee hooëstig op.
Oet den hemel zal Hee kommen,
hef eng'lenlegers met enommen.
Zien steerne geet in volheid op!
O Christus, Heiland kom,
Iej, Sions Brudegom,
wacht neet langer!
Hee maakt oons vri'j,
neugt oons der bi'j
an 't aovendmaol, neugt oew en mi'j.

3.

Christus, laot oons leed Oew eren.
Laot ieder naor Oew troon zich keren,
een koor van mens- en eng'lenstem.
Stralend bunt de poortenbogen,
dee dale komt van oet den hogen,
het hemelse Jeruzalem.
Gin oge zag het al ,
wat der no kommen zal
op diss' eerde.
Wi'j zingt no bli'j
vuur altied vri'j.
Zien koningschap geet nooit vuurbi'j!

116. Ik hebbe vasten grond verworven'

1. Ik heb - be vas - ten grond ver - wor - ven',
waor ik veur - good mi'j hebb' e - hecht;
Want Chris-tus hef, veur uns e - stor - ven',
een eeuw - ig fun - da - ment e - legd.
Zol ok de gan - se wald ver - gaon,
al - tied blif dis - sen grond be - staon.

2.

Dit is het eeuwige erbarmen
wat kwellijke te vatt'ne is.
Het bunt zien harte en zien' arme,
waor veur uns altied plaatse is.
Hee neugt wel faelt en mek 't waer good
met dee, wel Em het slimst' andoot.

3.

Dat allen duuster'n is verzwon'ne,
veur ins en altied weg edaon',
de kracht van 't oordeel weg enomm'ne,
- könne wi'j dat geheim verstaon? -
Dit hef zien starven uns ebracht:
barmhartigheid van dag tot dag.

4.

Hierop kan ik gelevig bouwen,
getreust, wát mi'j ok ovverkump;
mi'j 't Vaderharte anvertrouwen,
schoons duuster'n mi'j soms 't oetzicht nump.
Mi'j wöcht, ik weet' dit vaste no,
barmhartigheid bes 't ende to.

117. O Jezus, ho vertrouwd en good

1. O Je - zus, ho ver - trouwd en good
klunk mij oew naam in 't oor.
Ie geeft mie stö - dig an weer mood
en redt uut groot ge - vaor.

2.

Oew name, dee de wonden heelt
en ons as manna starkt,
dee onze nood en zunde deelt
en onzen geest verstart.

5.

Al bun Ie noe nog neet te zeen
in onzen duuster'n nacht,
ik meld' oew kommen iedereen,
umdat ik Oe verwacht.

3.

Mien Schepper, mienen held en vrend,
mien koning en profeet,
mien priester, dén de schuld wegnemt,
mien laeven met mij geet.

6.

Ik rope oewe leefde uut
tut an mien' lesten aom.
Laot oewe name as muziek
veurgood dan met mij gaon.

4.

Al wat ik wille, wat ik do,
het is zo zonder glood;
maor a-k op Oe mien oge slao,
dan bun-k vol goeien mood.

118. Leefde, eenmaols oet esproken

1. Leef - de, een - maols oet e - sprok-ken
as ow waard, as an - be - gin,
leef - de he-w uns an e - trok-ken
as ge - heim en ze - ge - ning.

2.

Leefde, dee uns hef eschaopen,
vonke, wao-j uns niets* met raakt,
waopen, dat uns ik ontwaopent,
't leste woord, dat vrede maakt.

3.

Leefde, 't heugtewaord van namen,
waormet I'j ow kennen laot.
Leefde vrög um jao en amen,
zin en zele, met de daod.

4.

Leefde wög zichzelf te gevven,
aosemt op bi'j goder trouw,
zonder leefde is 't gin laeven, -
daorop heb I'j uns ebouwd.

5.

Leefde löt zich vol oetgeten
as den allerbesten wien,
leefde löt uns altied weten
gast te waen op ow festien.

6.

Leefde, dee bloos oet wil delen,
dee uns hemelhoge heldt,
leefde, I'j zelf, wil uns helen,
Bron, waoroet de leefde welt.

* niets = onverwacht heftig, fel

119. Liefde eenmaaol uut esproken

1. Lief - de een - maol uut e - sprok-ken
as oew woord van het be - gin.
Lief - de in ons hart ont - stok-ken
as ge - heim en ze - ge - ning.

2.

Liefde die ons dei beginnen,
vonke waormet Iej ons raakt,
waopen um te aoverwinnen,
leste woord dat vrede maakt.

3.

Liefde is de hoogste name
waormet Iej oew numen laot,
liefde vrög um jao en amen
vol uut 't harte, metterdaod.

4.

Liefde dörft zichzelf te geven
aosemt op van echte trouw,
liefde höldt ons in het laeven,
daorop heb Iej ons ebouwd.

5.

Liefde löt zich voluut gieten
as de allerbeste wien,
löt ons al van 't feest genieten
waorop Iej ons graag wilt zien.

6.

Liefde baoven alle liefde,
die as hemel aoverwelft,
liefde wil ons laeven helen,
Bron van liefde, Liefde zelf!

120. Maak ons oew liefde, God

1. Maak ons oew lief - de, God,
töt op - maot van het lae - ven!
Wiej bunt e - roe - pen um
het zin - gend deur te ge - ven.
't Bunt niet de goei - e weur -
de die de we - reld raadt.
Ver - ni'j ons hart zo - dat
wiej oew be - leid ver - staot.

The musical score is written on ten staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a common time signature (C). The melody consists of quarter and half notes. The lyrics are written below the staves, aligned with the notes. The piece ends with a double bar line on the tenth staff.

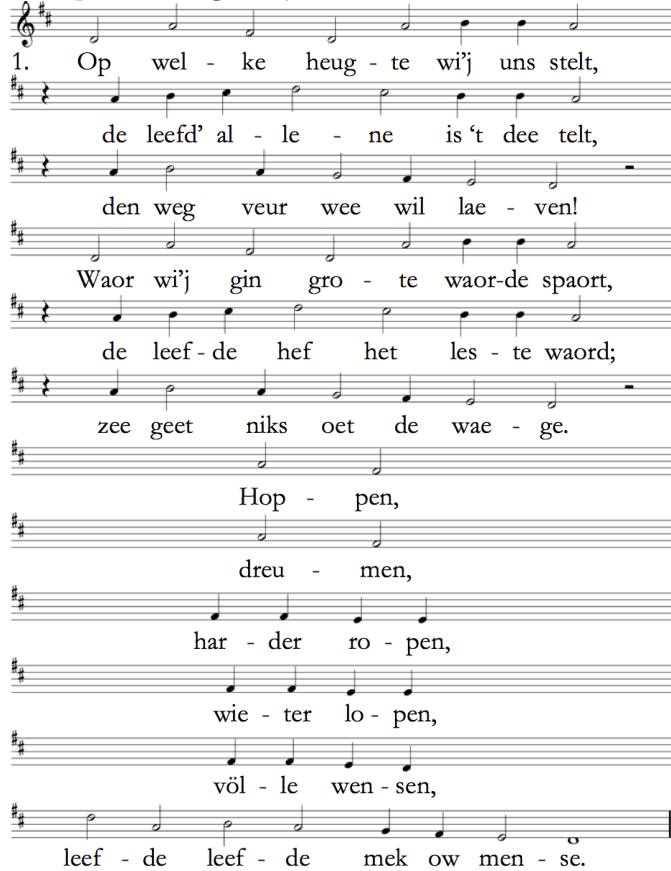
2.
An ene 'smeed, bedacht
met oew gena en zegen,
he-J ons op liefde 'bouwd,
völ gaven he-w ekregen.
En wat wiej bunt, dreg bi'j
an 't goedgaon van mekaar'.
In onze eenheid wördt
oew liefde openbaar.

3.
Wiej bidt mekare toe:
Hol oew geleuve vaste,
verlies oew bli'jdschap niet
en aoverwin oew lasten.
Laot schienen dan oew lecht
aover de duusternis,
waorin den ander'n deur
gemis evangen is.

4.
Zeg ieder 't goeie an,
ok die oew kwaod zölt wensén.
De zonne geet op in
oew naober waen van mensen.
An oew mag niet ontgaon
eur bli'jdschap en eur zeer.
A-j eur umarmt dan bunt ze niet
allenig meer.

5
God, laot gin mensenkind
ooit uut oew hande vallen.
Oew hart is ruum, het löt
ons niet töt kwaod vervallen.
Iej bunt te goeder trouw
ewest vanaf 't begin.
Vastholdend blief Iej töt
oew liefde aoverwint.

121. Op welke heugte wi'j uns stelt

1. Op wel - ke heug - te wi'j uns stelt,
 de leefd' al - le - ne is 't dee telt,
 den weg veur wee wil lae - ven!
 Waor wi'j gin gro - te waor-de spaort,
 de leef - de hef het les - te waard;
 zee geet niks oet de wae - ge.
 Hop - pen,
 dreu - men,
 har - der ro - pen,
 wie - ter lo - pen,
 völ - le wen - sen,
 leef - de leef - de mek ow men - se.

2.
 Wat God uns 't allermeeste gönt,
 deur zienen geest dén tot uns kump:
 mekaar in leefde vinnen'.
 Wel leefde kent, dén laeft veurgood,
 den geest van God gif stödig mood,
 de tokomst mag beginnen!
 Hande, harten,
 zeuket, wachtet,
 bunt te machtig,
 warme leefde
 störf neet, leefde heel zachtzinnig.

3.
 Nooit racket leefde naor zik to,
 ze nump in denen wieter to,
 verheugt zik in den ander.
 Zee vundt begrip, is nooit töt last,
 zee brech het laeven onderdak,
 de leefde gif ow röste.
 Dood te bovven,
 duurzaam laeven
 allervaegen.
 God eprezzen'.
 Leefde wil Hee veur ow wezzen.

122. Waor man en vrouwe laeft in leefde

1. Waor man en vrou - we laeft in leef - de,
 daor bunt ze beeld van God.
 't Is in den vrae oet ae - re han - de,
 waor Hee e - vonn' - ne wordt.
 Zo wie - zet zee naor het vol - maak - te:
 de mens' in 't ni'j - e lecht,
 waor uns het laev - en veur me - ka - re
 ne wald an bli'j - schop breg!

2.

God wol een leed, do reep Hee mensen,
 maken aer man en vrouw'.
 Aer laeven is: mekare helpen.
 Veur God een feest van trouw!
 Zee deelt het laeven met mekare,
 deelt bli'jschop en verdreet.
 Mekare neumt zee zik bi'j name,
 zo 't Adam Eva deed.

123. God, dén den anvank is

1. God, dén den an - vank is,
 dén stof tot lae - ven bracht,
 de mens' neet 'le - ne leet
 en zo ge - luk - ke gaf.
 Hee deut den weg ow gaon,
 van no af man en vrouw',
 in brood en wien dan één
 en in ow woord van trouw.

2.

Zo at in het begin
 een mens' gin antwoord vundt,
 at neet een ander mens'
 zik an zien laeven bundt,
 zo mög I'j wietergaon,
 in leed en bli'jschop één,
 mekare 't naoste staon
 naor geest en lichaam één.

3.

Zo at dan twee an twee
 de mens' tot 't ende geet
 en heel den langen weg
 God altied naost em steet;
 zo zal Hee met ow gaon
 in laeven en in dood.
 't Geheim van ow bestaan
 is Hee in wien en brood.

124. Blief toch met ow genade

1. Blief toch met ow ge - na - de,
 Heer Je - zus, nööst ons staon,
 zo - dat ons nooit zal scha - den
 den kwaai - en en zien daon.

2.

Wies I'j ons, Lecht, de waege
 deur 't duuster van de nacht,
 dat wi'j neet zölt verdwaelen
 of strukelt op ons pad.

3.

Maak vol, Heer, met oww' zegen
 de löögte in ons hart',
 dan könt wi'j der weer tegen,
 krie-w ni'je mood en kracht.

4.

Bewaar ons veur het slechte,
I'j, eeuw'gen, starken held.
Wies 't kwaoie dan terechte
en 't raozen van de weld.

125. Ne vaste veste is uns God

1. Ne vas - te ves - te is uns God.
Een good ver - waer en wao - pen.
Hee hölp in nood as 't hei - kel wordt
as wi'j uns veult ver - lao - ten.
Den ol - den kwaoi - en vrend,
dat slau - we ser - pent,
op aerd' an de macht,
löt zeen wat uns nog wacht.
Dén vi'j - and zal neet slao - pen.

2.

Met onze macht is 't niks gedaon.
Wi'j bunt zelf rap verlaoren.
Ne man wil uns te hölpe staon,
daortoo deur God verkaoren.
En weet i'j wel dat is?
Hee neumt zich Jezus Christ,
trök zich an uns lot,
Der is gin andern God.
Dén kan de wald bewaoren.

3.

Ok as de wald vol duvels zit,
dee uns druwt te versloeken,
dan mek uns dat nog neet van 't rit.
Hee kan uns neet misbroeken.
Hoo 'n vi'jand zich ok waert,
uns verinnewaert.
Wi'j lacht um geweld.
Zien vonnis is evel.
Eén woord löt 'm dale stoeken.

4.

Dat woord mo'j rechtop laoten staon,
 te danke onderschrieven.
 As vlagge kö'j daor achter gaon.
 Zien gaoven zölt beklieven.
 Ontnemt ze uns gezwind,
 lief, aer', vrouw of kind,
 dat hef gans gin zin
 en brech eur gin gewin.
 Gods riek zal eeuwig blieven.

126. God, geef ons de kracht

1. God, geef ons de kracht
 kort bi-j Oew te blie - ven,
 dan zal ons gin macht
 uut me - ka - re drie - ven.
 A-w met Oew zölt gaon,
 sa - men op oew wae - ge,
 dan wördt ons töt ze - gen
 el - ke lach en traon.

2.

Ginne kan alleen'
 dragen, God, oew zegen.
 Zegen drif ons hen
 nao wie nog niet kregen.
 Wat Iej geeft, wördt meer,
 at wiej deilt wa-w kregen,
 anderen töt zegen,
 vruchtbaor in de Heer.

3.

Vrede, vrede laot
 Iej in onze hande,
 dat wiej die as zaod
 draagt deur alle landen,
 zaaiend dag an dag,
 zaaiend in de breedte,
 töt dat in oew vrede
 ons hart rösten mag.

127. Deur den nacht van meuit' en zorgen

1. Deur den nacht van meuit' en zor-gen
zee-j de rie - ge pel - grims gaon,
slim ver - lenk' - lijk naor den mor-gen,
waor z'-in he - mels lecht mögt staon.

2.
Ze zingt leder van vertrouwen
in dat volle zonnelecht,
gaot as nöösten zich beschouwen,
at ze staot in God zien lecht.

3.
Deur den nacht leidt ons naor 't laeven
lecht, dat waerlöcht overal,
blinkend zal het ons umgeven,
at God ons ontvangen zal.

4.
In ons harte blijft wi' luuster'n
naor de leefde, dee-t ons leidt
op den kruusweg deur den duuster'n
naor de lechte eeuwigheid.

5.
Met één leed uut duzend monde
gao-w al zingend deur den nacht,
deur één zelfden Geest verbonden,
naor het land, waor-t God ons wacht.

6.
Ene bu-w, van hart' en zinnen,
ene in den aerdsen stried,
ene in 't den hemel winnen,
ene, no en veur altied.

7.
Deur den nacht, en met mekander,
gao-w dan zo op weg naor huus,
pelgrims, dee-t uut alle landen
bi' mekare komt um 't kruus.

8.
Kruus en graf bunt af eschreven,
zee zölt zingen lof en pries
an den Heer van dood en laeven
in zien zalig paradies.

128. De Heer hef mi'j ezeen

1. De Heer hef mi'j e - zeen en on ver - wacht
bun ik vanni'js ge - bo - ren van um - ho - ge.
Hee stok mi'j 't lecht an in den duuster'n nacht,
gaf mi'j een laevend hart en ni'j - e o - gen.
Kump stö-rig weer met stil - le ao-ver - macht
en Hee nömpe dan vuur leef mien on-ver - mo - gen.

2.
Hee sprök oons an, löp bieje oons in en oet.
Hef in zien' hande oonzen naam' eschreven.
Trök met oons op, wont in oons as zien hoes,
plant as een boom in oons zien eigen laeven,
Hee spölt met oons en nömpe oons töt zien broed
en wat wi'j bunt, Hee hef het oons egeven.

3.
En as wi'j slaopt, geef Iej het, Iej dee waakt,
Iej zaeit oew naam in oonze deepste dreumen.
Iej hebt oons zelf ontvankelijk emaaft.
Zo as den raegen neervölt in de beume,
zo as de wind de veerste streken raakt,
zo zöl Iej oew beminden ao-verstreumen.

129. De Heer hef mien ezien

1. De Heer hef mien e - zien en on-ver - wachs
Bun ik opni'js ge - bo - ren en ge - to - gen.
Hie hef mien lech ont - stokken in de nacht,
gaf mien een laevend hart' en ni'j - e o - gen,
zo kömp Hie an met stil - le ao-ver - macht
en zo nemt Hie veur lief mien vrucht'loos po - gen.

2.
Hie dut met ons, geet met ons in en uut.
Hef onze name in zien hand eschreven,
wil in ons wonen as is het zien huus,
pot as een boom in ons zien eigen laeven,
Hie höldt van ons en nemt ons as zien brud
en wat wiej bunt, Hie hef het ons egeven.

3.
An die oew lief bunt, geef Iej 't in de slaop,
oew name zaai Iej uut in onze dreumen,
Iej hebt ons zelf ontvankelijk emaaht,
zo at de raegen neervölt op de beume,
wie wet waorhen de wind waait, wat hie raakt,
zo zö'J bi'j die oew naostaot binnenstreumen.

130. Iej Vader, bouwt Oew woning hoog'

1. Iej, Va - der, bouwt oew wo - ning hoog'
 in 't lecht, ver bor - gen veur ons oog';
 geef on - ze hand de ze - ker - heid
 um te - gen de of - val - lig - heid
 een huus te bouw - en, dat ons zeg
 dat oew ge - duld het al - les dreg.

2.
 Iej, Christus, dén met onzen nood
 het echte heilgdom in gaot,
 Iej, hooksteen deur God zelf elegd
 veur zien gebouw van leefd' en recht,
 bouwoffer dat God gunstig stemt,
 waes Iej veur alles 't fundament.

4.
 Iej, heilig en dree-enig God,
 dén an 't begin en ende staot,
 kom ons temeute van zo hoog'
 en laot ons feesten veur oew oog'.
 Breng ons an oewe taofel saam'
 in 't huus ewiej an oewen Naam'.

3.
 Iej, Geest, Iej, specie van de Kark',
 ho brodd'lig is ons metselwark;
 ho mager is het offer dat
 wiej andraegt naor de nije stad.
 O Geest, voog onze harten saam'
 tut 'n heilig huus veur Christus' naam'.

131. Wee ne zwaoren last mot draegen

1. Wee ne zwao - ren last mot drae - gen,
 kwel - ke meer recht - op kan staon,
 en op lan - ge, don - k're wae - gen
 een - zaam zie - nen gang mot gaon,
 dén mag wet - ten: Je - zus zal daor
 ach - ter mi'j en naost mi'j staon.

2.

Wee gin oetzicht hef in 't laeven,
tegenslag en piene kent,
wee met zorgen is verwaeven,
van het lecht is of ewend,
dén mag zich edraegen wetten
duur een God, dén um wal kent.

4.

Jezus, mens van God ekommen
um as mens zien weg te gaon,
hef den last op zich enommen,
is duur dood en hell' egaon,
hef den weg vuur oons ontslotten,
waorlangs wi'j töt God meugt gaon.

3.

Wee gin naam' hef onder mensen,
onbeneumd duur 't laeven geet,
altied klein blif ondanks wensen,
altied in de schemme steet,
dén wordt eenmaol an esproken
in een lecht, dat eeuwig heet.

132. Wat God dut, dat is goed edaon

1. Wat God dut, dat is goed e - daon,
zien will' is wies en hei - lig.
'k Wil an zien hand deur 't lae - ven gaon,
dén hand dén leidt mien vei - lig.
In nood en rouw
blif Hie mien trouw,
jao, Hie mien God en He - re
blif eeuw - ig wies re - ge - ren.

2.

Wat God dut, dat is goed edaon,
Hie is mien lecht, mien laeven.
'k Wil vol vertrouwen met Um gaon
bi'j dag of nacht um 't aeven.
Want 'k wette dat, in vreugd' en smart,
ik bi'j mien God mag schulen,
zien arme um mien vulen.

3.

Wat God dut dat is goed edaon,
ik kan niet anders zeggen.
Ik wet dat Hie, a-k dood zal gaon,
zien hand op mien zal leggen.
Is God bi'j mien dan kan ik pien'
en duusternis verdragen:
Ik zal zien lecht zien dagen.

133. Pries den Koning heel mien wezen

1. Pries den Ko - ning heel mien we - zen,
 I'j be - staot in zien ge - duld,
 want ow lae - ven is ge - ne - zen
 en ver - ge - ven ow - we schuld.
 Pries den Ko - ning, pries den Ko - ning,
 to-j Um teg - gen - kom-men zölt.

2.
 Pries Um met de veurgeslachten,
 nemp zien leefde dankbaar an.
 Vrae en zegen staot te wachten
 wel wil schulen in zien hand.
 Pries oww'n Vader, pries oww'n Vader,
 tot an owwen dood vedan.

4.
 Rap vergaot de mensenkinder,
 as de blomen op het veld.
 God alleen blij onverminderd,
 störig deur den starken held.
 Pries den Heer van dood en laeven,
 Um, dén onze dage telt.

3.
 Jao, hee spaort ons en Hee redt ons.
 Hee kent onze minne kracht.
 Hee bewaart ons en Hee redt ons
 van den duvel en zien macht.
 Pries oww'n Heiland, (2x)
 dén het licht is in den nacht.

5.
 Eng'le, zingt no jao en amen,
 met den Koning oog in oog.
 Zonne, maone, buugt ow samen,
 en I'j staerne, hemelhoog.
 Pries oww'n Schepper, (2x)
 pries Um, dén ons höldt in 't oog.

134. Pries, mien harte, 'n Hemelkoning

1. Pries, mien har - te, 'n He - mel - ko - ning;
 breng oew hul - de, buug oe neer.
 Kom ver - löst noe in zien wo - ning,
 zing Um eeuw-ig lof en eer.
 Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja
 Oe de glo - rie, eeuw'gen Heer.

2.

Pries Um veur zien grote goodheid,
dee Hee eeuwenlang ons gaf.
Pries Um störig veur zien grootheid,
gauw vergevend, drao met straf.
Halleluja, halleluja,
Um, getrouw tut aover 't graf.

4.

Eng'len brengt Um lof en ere,
ieleu, dee Um störig zeet.
Heil'gen buugt oe veur den Here,
kleur of ras, dee geldt hier neet.
Halleluja, halleluja,
Pries den Eeuw'gen met oew leed.

3.

Hee ontzut, Hee spaort ons allen,
want Hee weet, ho slok wie staot;
zal ons vast neet laoten vallen,
redt ons van de macht van 't kwaod.
Halleluja, halleluja,
gif gena in woord en daod.

135. I'j geeft ons völle dinge

1. I'j geeft ons völle din - ge.
I'j bunt der al - tied waer
met ow - we zae - ge - ning - en,
I'j, on - zen God en Heer.
I'j gaot met ons de wae - ge
deur 't he - le lae - ven haer
en blijft ons stö - rig hae - gen,
al zee-w 't ok mangs neet maer.

2.

Altied wi-J naor ons luuster'n,
dat he-J ons zelf ezegd.
Zelfs deur den diksten duuster'n,
daor wies I'j ons ne weg.
I'j wet, ho-t wi'j der veur staot.
I'j staot neet an de kant'.
In leu dee-t met ons met gaot,
nem I'j ons bi'j de hand.

3.

I'j laot ons neet verkeulen,
ho duuster 't is en kold.
Altied waer lao-J ons veulen,
dat I'j van mensen holdt.
In leu dee-t eure arme
ons um de scholders legt,
veule wi'j owwe warmte,
zee-w in den duuster'n lecht.

4.
 Wi'j wilt 't Ow aerlijk zeggen:
 Wi'j doot het lang' neet good.
 Den pröttel kump ons teggen.
 Wi'j doot de weld haost' dood.
 Wi'j wilt ze veur Ow leggen,
 al onze schold en nood.
 I'j komt ons dan integgen
 met owwe leefde groot.

5.
 Laot ons dan van Ow hollen,
 zo as I'j van ons holdt.
 Dan wordt 't hier uut te hollen,
 dan is 't neet maer zo kold.
 Laer ons da-w in den ander'n
 Ow zelf veur ons zeet staon.
 En laer ons met den ander'n
 den weg van Ow te gaon.

136. Iej, eeuw'ge Vader, die bewaart

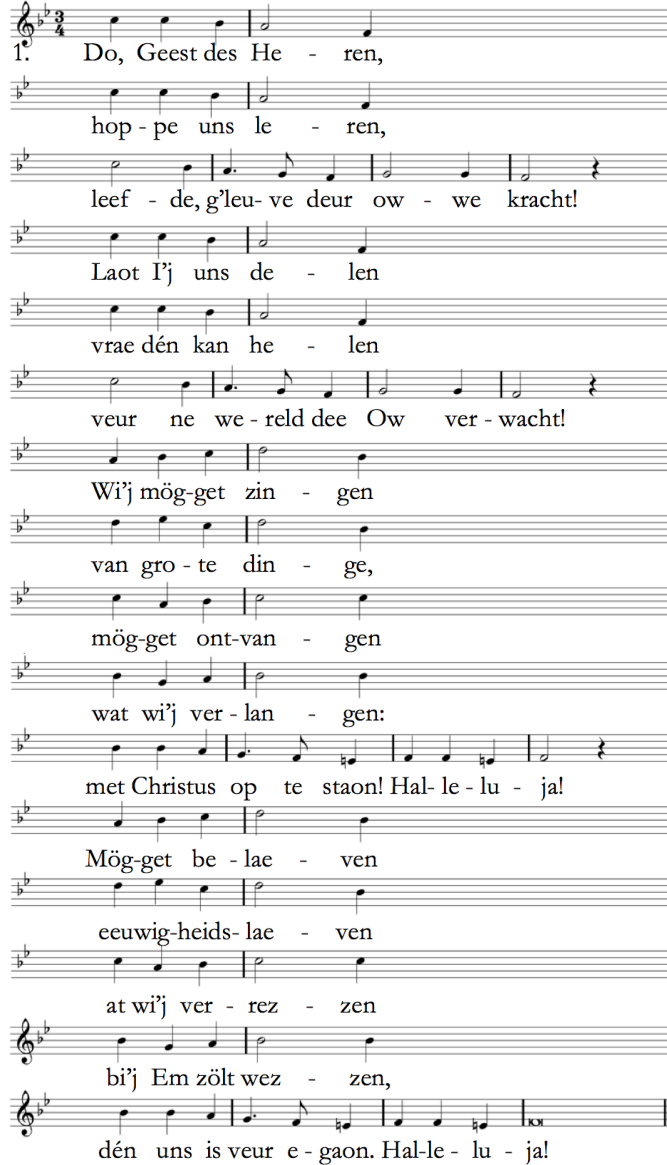
1. Iej, eeuw'-ge Va-der, die be - waart,
 met star - ken arm de zee be - daart;
 de o - ce - aan, zo diep' en wied,
 wies Iej de grenz' van zien ge - bied.
 Ver - heur ons bid - den veur die gunt
 op zee in storm en on - ti'j bunt.

2.
 Iej, Redder, naor oew machtig woord
 hebt wind en golfgeweld eheurd.
 Het schoemend meer droeg Oew gedwee,
 Iej sliepen g'rös bi'j hoge zee.
 Verheur ons bidden veur die gunt
 op zee in storm en onti'j bunt.

4.
 Drie-enigheid van liefd' en kracht,
 schild dat bescharmt veur d' aoermacht
 van vuur en storm en al het kwaod,
 bewaar eur alle woor ze gaot.
 En dat mag klinken, altied weer,
 een lof- en danklied töt oew eer.

3.
 Iej, Heil'ge Geest, de zee zo row
 hol Iej as bruudsel onder Oew.
 Het groot kabaal dat slao Iej neer,
 geeft licht en vrae en laeven weer.
 Verheur ons bidden veur die gunt
 op zee in storm en onti'j bunt.

137. Do, Geest des Heren, hoppe uns leren

1. Do, Geest des He - ren,
 hop - pe uns le - ren,
 leef - de, g'leu - ve deur ow - we kracht!
 Laot I'j uns de - len
 vrae dén kan he - len
 veur ne we - reld dee Ow ver - wacht!
 Wi'j mög-get zin - gen
 van gro - te din - ge,
 mög-get ont-van - gen
 wat wi'j ver - lan - gen:
 met Christus op te staon! Hal - le - lu - ja!
 Mög-get be - lae - ven
 eeuwig-heids-lae - ven
 at wi'j ver - rez - zen
 bi'j Em zölt wez - zen,
 dén uns is veur e - gaon. Hal-le - lu - ja!

2. Wat kan uns scha doon?
 Van Ow verjagen?
 Leefde, groter as uns verstand.
 Niks zal uns kwaad doon,
 ho wi'j ok klagen,
 I'j holdt vaste uns bi'j de hand.

Ij hebt ewonn'ne
 wat wi'j neet konnen.
 Ij, dén op eerde
 machtig, met weerde
 straks unzen Könnink bunt! Halleluja!
 Ij, unzen Here,
 laot triumferen
 wel naor Ow heten,
 deur Ow mag weten,
 dat wi'j Gods kind're bunt! Halleluja!

138. O, leefdevollen, eeuw'gen God

1. O, leef - de - vol - len, eeuw'gen God,
 op Oe röst heel ons lae - ven.
 Maak dat wi'j stö - dig 't lae- vens - lot
 in oe - we hand wilt ge - ven;
 maak dat wi'j 't zolt op eer - de bunt,
 't lecht veur de leu kloor as de zunn';
 laot ons oew woord ont - vo - len,
 al - tied veur o - gen hol - len.

2.

Maak van ons daoders van oew woord,
 van oewen vrae getugen.
 Wee twiefelt, volgt met ons oew spoor,
 woorvan hee of wol bugen.
 Maak dat wiej trouw den weg opgaot
 naor eur, dee nog van wieten staot;
 lao-w neet te good ons menen
 um anderen te denen.

3.

Leer ons oew leefde wied en zied
oetdraegen in oew name,
zodat wiej neet deur onzen stried
dee leefde zölt beschamen.
Maak dat de leu deur onze dao'n
't verbond van leefde meugt verstaon,
laot onze laevenswieze
op oew genade wiezen.

4.

Wiej dankt Oe, Heer, o leefde groot,
dat Christus is ekommen.
Wiej hebt in zienen starvensnood
oew deepste woord vernommen.
Dat woord klunk deur, het sprek met macht
en het wordt alverdan volbracht,
woor leu oew leefd' en name
in daoden wilt beamen.

139. Maak, da-k met mien laeven, Heer

1. Maak, da-k met mien lae - ven, Heer,
ow - wen na - me bren - ge aer.
Maak, dat ik met mie - ne tied
Ow wil prie - zen veur al - tied.

2.

Maak, da-k miene hande stark
make veur ow leefdewark.
Maak, da-k miene veute zett'
op de waege van ow wet.

6.

Maak, da-k miene zond' en schuld
to vertrouw an ow geduld.
Maak, da-J mi'j, ow köppig kind,
toch op owwe waege vindt.

5.

Maak, da-k met mien wille, Heer,
owwen will' do maer en maer.
Maak, dat ok mien hart' gewoon
denen wil as owwen troon.

10.

Maak, dat miene leefde, Heer,
Ow wil denen maer en maer.
Maak, da-k met mi'jzelf, o Heer,
bloos wil laeven tot ow eer.

140. Heel 't gewölfte, Here God

1. Heel 't ge - wölf - te, He - re God,
deut veur Ow zik beu - gen.
I'j kent un - ze lae - vens - lot
en uns klein ge - leu - ven.
Un - zen mood
is neet groot.
Leert uns te ver - trou - wen
meer op Ow te bou - wen.

2.
Vake gao-w alleen op weg
zonder owwen zaegen.
Gaot bi'j eigen steernenlecht
monges wond're waage.
Maor dat lecht
deuвет weg,
schoons at 't leek te flonker'n,
stao wi'j in den donker'n.

3.
Laot I'j wel an 't dwaelen geet
oet de hande vallen?
Mis I'j unze wald dan neet
bi'j dee doezendtallen?
Maket lecht
unzen weg,
umm' uns pad te gaone,
neet alleen te staone.

4.
Christus, klaore steernenlecht,
helder, neet te deuen.
Blievet bi'j uns, gaot neet weg!
Doot uns toch geleuen
dat ok wi'j
ooit heel bli'j
bi'j de hand enommen
in ow riek zölt kommen!

141. Waorumm' mos ik oww' stemm' verstaon

1. Waor-umm' mos ik oww' stemm' ver - staon?
 Waor-um - me mo-k naor Ow hen gaon
 langs zuk - ke vröm - de pa - de?
 In' t blood bracht I'j
 dee on - röst mi'j.
 Heer, neum I'j dat ge - na - de?

2.
 I'j maakt mi'j al maer vrömdeling.
 Vervrömd I'j mi'j dan, ding veur ding,
 van 't zo vertrouwde olde?
 Verduld nog to,
 mien God, ma-k no
 mi'j zelf neet ens maer hollen?

3.
 Want ik zee veur mi'j kruus nao kruus
 langs mienen weg, gin enkel huus
 waor-k röste nog zol kriegén.
 Kom-k zo wal echt
 bi'j Ow terecht',
 mö-J mi'j wal gaerne lieden?

4.
 Spraek I'j dan in mien harte, zeg,
 dat het zo good is, dat dén weg
 deur Jezus ok egaon' is;
 dat 't naor ow land
 van elke kant'
 neet wied veur mi'j te gaon is.

142. Zolang de huze nog bewoond zun (1)

1. Zo - lang de hu - ze nog be - woond zun,
zo - lang de wae - reld um mien laef,
zo - lang zal ik al - vast be - loond zun.
'k Bun dankbaor veur wa-J now al gaef.

2.
Zolang de minse met mien praote,
zolang as wi'j ons goed verstaon,
zolang zal ik het echt niet laote
te danke veur wa-J heb gedaon.

4.
Daorum mot alles hoog Ow prieze,
ow goedheid het ons veurtgebracht.
Vader, wi-J mien steeds duud'lijk wieze,
Wa-J op dees aard van mien verwacht.

3.
Gi'j maak ow zörg um kleine zake.
Gi'j gaef de bloeme zelfs een kleur.
O, Heer, wi-J ook ens mien aanrake,
vaak stao-k der zo allenig veur.

143. Zolang de huze nog bewoond zun (2)

1. Zo - lang de hu - ze nog be - woond zun,
zo - lang de wae - reld um mien laef,
zo - lang zal ik al - vast be-loond zun.
'k Bun dankbaor veur wa-J now al gaef.

2.
Zolang de minse met mien praote,
zolang as wi'j ons goed verstaon,
zolang zal ik het echt niet laote
te danke veur wa-J heb gedaon.

4.
Daorum mot alles hoog Ow prieze,
ow goedheid het ons veurtgebracht.
Vader, wi-J mien steeds duud'lijk wieze,
wa-J op dees aard van mien verwacht.

3.
Gi'j maak ow zörg um kleine zake.
Gi'j gaef de bloeme zelfs een kleur.
O, Heer, wi-J ook ens mien aanrake,
vaak stao-k der zo allenig veur.

144. Zolang het leu gif op de aerde (1)

1. Zo - lang het leu gif op de aer - de,
zo - lang de wald nog vruch - te gef,
zo - lang bust Dow van uns de Va - der,
wi'j dan - ket Di'j veur al wat laeft.

2.
Zolang de leu nog waorde broeket,
zolang wi'j veur mekaar bestaot,
zolang zast Dow uns neet ontbraeken,
wi'j danket Di'j oet Jezus' naam.

4.
Dow bust uns lecht, uns eeuwig laeven.
Dow redst de wald jo van den dood.
Dow hest dien Zönne uns egeeven,
zien lichaam is het laevend brood.

3.
Dow vaorst de vögg'le in de beume.
Dow trökst de blomen an op 't veld.
O Heer, Dow bust mien onderkommen
en al mien dage bunt eteld.

5.
Daorum mot alles Di'j anbidden.
Dien leefde hef het all' ebracht.
Vader, Dow zelf bust in ons midden,
o Heer, wi'j bunt van dien geslacht.

145. Zolang het leu gif op de aerde (2)

1. Zo - lang het leu gif op de aer - de,
zo - lang de wald nog vruch - te gef,
zo - lang bust Dow van uns de Va - der,
wi'j dan - ket Di'j veur al wat laeft.

2.
Zolang de leu nog waorde broeket,
zolang wi'j veur mekaar bestaot,
zolang zast Dow uns neet ontbraeken,
wi'j danket Di'j oet Jezus' naam.

4.
Dow bust uns lecht, uns eeuwig laeven.
Dow redst de wald jo van den dood.
Dow hest dien Zönne uns egeeven,
zien lichaam is het laevend brood.

3.
Dow vaorst de vögg'le in de beume.
Dow trökst de blomen an op 't veld.
O Heer, Dow bust mien onderkommen
en al mien dage bunt eteld.

5.
Daorum mot alles Di'j anbidden.
Dien leefde hef het all' ebracht.
Vader, Dow zelf bust in ons midden,
o Heer, wi'j bunt van dien geslacht.

146. In vars getrokken voren

1. In vars ge - trok - ken vo - ren
lig kie - mend zaod dat zwelt
töt - dat, uut nacht ge - bo - ren,
het gruun zich rieht op 't veld,
woor hal - men uut zölt gruui - en
woor - in zich aor - ne spint,
de zon - ne dut ze bluui - en,
ze riept in weer en wind.

2.

Moor in die vrucht b're akker
lig ok den onkruidkoorn
die gruuit, uut schiendood wakker,
töt diesel of töt doorn.
De nog zo meepse* planten
raakt in het roet verstrikt;
verdrukt van alle kanten
verkwient ze en ze stikt.

4.

Gewas kan pas gedi'jen
at 't ruimte krig en lecht.
Het zal de boer verbli'jen
wanneer het vruchten dreg.
Hie zal een lusthof vinnen
woor riepe aorne staot
en hie zal garven binnen
met töppe zwoor van zaod.

3.

Moor niet um te verkommen
is 't zaaizaod op egaon,
de boer die zal gauw kommen
en 't onkruid ummeslaon.
De diesels, uut etrokken,
verzavelt op het land,
de deurns wordt af estokken
en op een hoop verbrand.

* meeps = teer

147. I'j, dén mi'j kent, I'j, dén mi'j zeet

1. I'j, dén mi'j kent, I'j dén mi'j zeet
 en wet wat in mi'j bleuit,
 I'j wet wat in mien har - te wös
 waar no het roet nog reuit.
 Braek los de grond, snie af en sneui,
 trek al - le kwek - ken oet.
 Maak mie - nen gaor - den glad en geeuw,
 mien on - land vri'j van roet.

2.
 I'j, dén in leu, dee komt van vrömds,
 an miene haege lönt,
 kiekt naor wat bleuit en zeet wat wös,
 naor miene blomen gönt.
 Ruum op in 'n hof mien eigen soort,
 en zaei wat bonter bleuit.
 Laer mi'j dat roeken, geur van vrömds,
 waardaer'n wat gunter greuit.

3.
 I'j, dén mi'j zeg met brood en wien,
 wat 'n mense is, mot waen,
 deper laot kieken as den schien,
 de leu laert estimaer'n*.
 Braek no kapot mien eigenwaan,
 den angst da-k mi'j verlees,
 as ander'n oet mien höfken plukt.
 Pas dan wordt laeven feest.

* estimaer'n = eren

148. Wiej staot met volle hande

1. Wiej staot met vol - le han - de
 van - da - ge veur Oew Heer.
 Zet op - ge - laai - en man - den
 met vruch - ten veur Oew neer.
 Iej gav - ven mil - den rae - gen,
 de zon - ne rie - pen 't zaod
 en wiej meugt dank - boor wae - gen
 schao - len met ao - ver - daod.

2.
 Niet veur een volle schure
 bracht 't land ons dat gewin
 - het zal niet lange duren
 of schimmel kump der in -.
 Um and'ren met te geven,
 te deilen brood en vis,
 hef God an ons egeven
 zo'n aovervollen dis.

3.
 Zu-w dan de deuren sluten
 veur die ons vraagt um brood?
 Niet zien degenen buten
 die starft de hongerdood?
 Hoe zal 't ons dan benauwen
 um hier te staon veur God.
 Hande könt zich niet vouwen
 die schatbewaren mot.

149. Een goeie koning in ons midden is

1. Een goei - e ko - ning in ons midden is
dén op zien beurt ook on - der - daan kan wae - ze,
dén wet te treu - re as ter droefheid is
en met ons al - le vie - re kan en fees - te.
Zo is het lae - ve, al - les op zien tied.
As wi'j zo doen, huldt God van ons het mees - te.

2.
Toch is het laeve niet alleen een lot,
drievend op lente, zomer, harfst en winter;
dan zolle wi'j niet g'leuven in een God,
dén veur ons zorgt as vader veur zien kinder.
Dén met ons is in bli'jdschap en in nood,
dén 't liefste het dat wi'j mekaar beminne.

3.
Een goeie koning in ons midden is:
dén nooit een mins in elend het gelaote,
dén altied goed veur vrind en vi'jand is:
mins veur een mins in heel zien doen en laote.
As ooit zo'n koning hier te vinden is,
dan hemme wi'j veur altied goed geschaote.

4.
Gin baetre koning die te vinden is,
dén zich het pries gegeve veur de ander,
dan koning Christus, dén verreezen is,
dén veur ons bidt bi'j zien en onze Vader.
Dén ons liet zien wat dood en laeven is:
deur Um zun wi'j verbonden met mekander.

150. Heer, wiej zeet oew steernenpracht

1. Heer, wiej zeet oew steer - nen - pracht
 ho - ge, kloor en zu - ver.
 En dit te - ken van oew macht
 vult ons hart met hu - ver.
 En wiej zeukt
 on - ver - meuid
 um 't ge - heim te vin - den,
 mar tast in den blin - den.

2.
 Heer, wiej zeet ok tekens staon
 - wiej dörft mar te fluuster'n -
 van wat toenmaols is misdaon,
 toen oew Lecht verduuster'n.
 Heer, wiej zeet
 en wet neet,
 hoe dit grote lieden
 met oew macht te riemen.

3.
 Heer, woor was oew 'almacht' toen
 um 't geweld te keren?!
 Leet Iej 'n duvel toen mar doon
 zonder Ow te weren?
 Spotters licht
 um oew macht!
 Heer, heur naor ons smeken,
 geef ons toch een teken.

4.
 Heer, ons harte is bezwoord,
 da-w neet hebt ezene,
 dat Iej zelf met bunt vermoord,
 't kwaod zelf hebt elene.
 In dén nood
 en dén dood,
 dee-J zelf bunt egaone,
 he-w oew macht verstaone.

5.
 Heer, laot oewe leefde groot
 ons in 't laeven leiden.
 Geef, dat alles wat wiej doot
 Oe mag lof bereiden.
 Geef ons kracht
 dag an dag
 ons op Oe te richten,
 met oew riek te stichten.

151. Op de weld onder de goden

1. Op de weld on - der de go - den
men - se waen, dén ze - gen dreg,
still' an op - staon uut de do - den,
dat is 't leef - ste, wat God hef.
Wel het lot niks had be - schaor - ne
Wel het lot niks had be - schaor - ne
wordt per slot van ni'js ge - baor - ne.
Aerst deur 't mon - ster af e - bekt,
wordt hee mon - ter op e - wekt.
God - e - ze - gend warkt hee no
mét naor zie - ne too - komst to!

2.

Waar-t het laeven naer estokken
en de vrae wreed wordt verstaord,
waar-t het recht wordt krom ebaogen
en de onschold wordt vermaord,
zal hee kommend op een vullen
starker waen as ziene beulen:
recht sprök hee, straft met zien' staf
slechtigheid veur altied af.
God-ezegend ridt hee klem,
dee-t bedreigt Jeruzalem!

3.

Blinde zeet met ni'je ogen.
Aorverdoofden dee verstaot.
Doôn hebt laeven waer veur ogen.
Zegen vleukt het grote kwaad.
At hee brök met ziene hande

gold evulde drakentande,
wordt, wel haost' dood was eplet,
feest'lijk in de zonne 'zet.
God-ezegend vundt hee 't pad
naor de menselijke stad!

4.

Wel zich groot mek, eigenmachtig,
zich niks antrök van de aerd',
- on-ezegend en onmachtig -
wordt dén man, zo hoog' op 't paerd!
Zee, dee't riedt op ezelinnen,
zee, dee-t liedt en gaot beginnen
an den opstand uut den dood,
wordt van ni'js gebaorne groot!
God-ezegend zegent Hee:
God-ezegenden bunt zee!

152. Jezus, I'j, Heiland, umdale 'kommen

1. Je - zus, I'j, Hei - land,
um - da - le 'kom - men,
God zie - nen zōn - ne, Ma - ri - a's kind.
Ho-w Ow mot ae - ren,
kom I'j ons lae - ren,
I'j al - ler - bes - ten men - sen - vrend.

2.
Laer ons te weiger'n,
wat kan bedreigen
dee mooie weld uut God zien' hand.
Laer I'j ons zorgen,
dat zee ok morgen
is 't an de kinder to 'dacht land.

3.
Breng ons bi'jnene.
Laer ons te denen.
Maak I'j de hoppe in ons sterk,
ow riek te bouwen
in vast vertrouwen
op owwen weg en heilig wark.

153. In Christus is gin oost of west

1. In Chris - tus is gin oost of west,
in Um gin zuud of noord.
Maor één ver - bond van leef - de geet
duur heel de we - reld voort.

2.
't Is 't zuv're hart' dat aoveral
in Um gemeinschap vundt;
Zien deenst is 't golden koord, dat 't al
in leefde samen bundt.

4.
In Christus kump no oost en west
en noord en zuden saam';
de christenheid is wereldwied
verbonden in Zien naam'.

3.
Gao samen, duur geloof vereend,
oet welke streek of land!
Wee as Zien kind mien Vader deent,
dee is an mi'j verwant.

154. In Christus is gin west of oost

1. In Chris - tus is gin west of oost,
in Hem gin zuud of noord;
in Hem bu-w één tut on - zen troost,
ver - maog-schap deur zien woord.

The musical score is written for a single voice in 4/4 time, with a key signature of one sharp (F#). The melody is simple and hymn-like, with lyrics in Dutch. The lyrics are: '1. In Christus is gin west of oost, in Hem gin zuud of noord; in Hem bu-w één tut on - zen troost, ver - maog-schap deur zien woord.'

2.
Tutdat elk harte zich bevriejdt,
in Hem gemeenschap vindt.
En 't is den dienst an Hem ewiejd,
dén allen samen bindt.

4.
Kom zuud en noord en west en oost,
priest Hem met woord en klank.
Den Heer regeert, gif hopp' en troost,
brengt Hem dan oewen dank.

3.
En wee-j ok bunt, of woor vandan,
wie bunt noe één gezin.
Wee onzen Vader denen kan,
cert Hem zo as zien kind.

155. Loof God geröst met zingen

1. Loof God ge - röst met zin - gen,
laot heur'n oew, Chris - ten - schaar.
Hee gif zien ze - ge - nin - gen
en helpt oew won - der - baar.
Wa-j hier ok mot ver - drae - gen,
wat oew te wach - ten steet,
holdt mood op al - le wae - gen.
Hee redt oet al - le leed.

The musical score is written for a single voice in 4/4 time, with a key signature of one sharp (F#). The melody is simple and hymn-like, with lyrics in Dutch. The lyrics are: '1. Loof God ge - röst met zin - gen, laot heur'n oew, Chris - ten - schaar. Hee gif zien ze - ge - nin - gen en helpt oew won - der - baar. Wa-j hier ok mot ver - drae - gen, wat oew te wach - ten steet, holdt mood op al - le wae - gen. Hee redt oet al - le leed.'

2.

Oew hef Hee oetverkoren
en duur zien woord ebouwd.
Met zienen eed ezworen
umdat iej Um vertrouwt,
dat Hee oew zal verhaegen
al wordt den nood oew lot,
oew vi'jand weg zal vaegen,
dén smaad'lijk met oew spot.

3.

Kan ooit een vrouw' vergetten,
wat toch ondenkbaor is,
neet van het kind wil wetten
waorvan zee moder is?
Mocht niks eur toch beletten
dat zee eur kind verstöt,
God löt bi'j ede wetten,
dat Hee oew nooit verlöt.

4.

Laot oew dan neet verschrikken
as christ'nen, één gezin.
God zal oew hulpe schikken
Hee zelf steet vuur oew in.
Zal oew, zien volk, verkonden
zien troost, zo waes verbli'jd,
dat iejleu van oew zunde
duur Um zelf wordt bevri'jd,

5.

Het zal Um neet berouwen
wat Hee hef to ezegd.
Vanni'js zien karke bouwen,
wat disse tied ok breg.
Zien harte wil anschouwen
oew last, 't is Um bekend,
en heerlijk oew herbouwen,
duur woord en sacrament.

6.

Laot oons bli'jmeudig priezen
dén oet gena bewaakt,
en duur zien gunstbewiezen
zich hef bekend emaaft.
Wil oons bi'jene hollen
as Hee oons vrend'lijk leidt
en 't rechte pad doon hollen
hier en in eeuwigheid.

156. Brenk God no unze ere

1. Brenk God no un - ze e - re,
 wi'j mög - get bi'j Em heur'n!
 Want Hee is un - zen He - re,
 wat kan uns nog ge - beur'n?
 Liekt 't un - ze kracht te brae - ken'
 is uns de vracht te zwaor,
 wi'j mög - get op Em rae - ken,
 Hee, un - zen God, - is daor!

2.
 God hef ow an ewezzen
 't geleuve ow ebouwd
 Hee hef zien woord egevvén'
 an wel op Em vertrouwt:
 dat Hee ow kracht zal gevvén,
 umm'tunen* met ne wal,
 zodat wel met Em laevet
 het vaste winnen zal.

3.
 Ne vrouwe zol vergaeten
 aer kind, dat zee ooit droog?
 Der niks van willen weten,
 wanneer dat naor aer vroeg?
 Ho slim 't ow ok mag raken
 a-j moder neet meer zeet,
 God wil 't zo met ow maken,
 dat Héé nooit van ow geet.

4.
 Laot ow neet onder kriegen,
 wilt stödig wietergaon.
 Den teggenstand zal zwiegen,
 want Hee zal naost ow staon.
 Wel lien mot, mag dit merken:
 bi'j God is 't al bekend,
 Hee wil oww' kracht verstarcken
 met woord en sacrament.

5.
 Daorumme no neet zeumen,
 wi'j vangt uns loflee'd an.
 God zal zien wezzen teunen,
 Hee zut vol leefd' uns an.
 Mekare op edraegen'
 zo vraoge wi'j van Em:
 gef, Heer, uns owwen zaegen
 deur alle tieden hen.

* Ummetunen = omheinen

157. Vuur wee geleuft, klunk Jezus' naam

1. Vuur wee ge - leuft, klunk Je - zus' naam
zo leef - lijk, zo ver - trouwd.
Ver - zacht de pie - ne, heelt de wond,
ver - drif wat uur be - nauwt.

2.
Maakt de gewonde geest weer heel,
en startt in angst en nood;
dén an de ziel het manna gif,
en röste in 't gemood

3.
O, name, rots, waarop ik bouw,
waor ik bi'j schulen kan,
nooit faalt dén, al wat neudig is,
brech hee ruumhartig an.

4.
Jezus, mien koning en profeet,
mien priester, herder, Heer,
mien laeven, heel mien weg, mien end',
nem an mien lof en eer.

5.
Zwak is het streven van mien hart,
kold, wat ik dacht en dee.
Maor-k eer oew waezen, zo-t zich heurt,
a-k naor oew laeven zee.

6.
Dat met mien lesten aodemtocht
nog klunk oew leefde duur;
zo, dat oew name as muziek
mi'j startt in 't starvensuur.

158. Gevvet owwen zaegen

1. Gev - vet ow - wen zae - gen
uns op un - ze wae - ge;
zeet uns an, wie - zet den weg
heel uns lae - ven met ow lecht!

2.
Heer, doot uns belaeven
owwen vrae in 't laeven.
Gevvet wieter dag en nacht,
uns, van owwen Geest de kracht.

3.
Amen, amen, amen!
Laot' wi'j neet beschamen
Jezus Christus, unzen Heer.
Amen God, ow name eer.

(Veurj ne trouwdienst in de verzen 1 en 2 "uns/unze" veranderen in "aer/aere".)

159. Now d' eerste kleuren zichtboor wodt

1. Now d' eer - ste kleu - ren zicht-boor wordt
van 't mar - gen - lecht, bidt wiej töt God
of Hie, bi'j al wa-w doet of laot,
van - da - ge ons wil waar'n veur kwaod:

2.
dat onze mond gin weurde sprekt
die harder nog as deurne stekt;
ons oge zich niet hecht an 't kwaod;
da-w doof zölt waen veur loze praot;

3.
dat Hie wil zuuv'ren ons gemoed
zoda-w gin domme dinge doet,
gin greutsigheid ons aovermant,
da-w spiez' en drank nemt met verstand.

4.
Zoda-w, at straks weer geet de dag
en in zien plaatse kump de nacht,
met een geweten zonder smet
ons stelt veur God met dankgebed.

5.
Lof God, de Vader, op zien troon,
lao-w priezen ok zien een'gen Zoon
en ok zien Geest, die Trooster heit,
now en in alle eeuwigheid.

160. Stille wordt 't an alle kanten

1. Stil - le wordt 't an al - le kan - ten
no in de nacht.
Stil - le voelt wi'j ons de han - de
veur diz - zen nacht.
Wat ons gengs höldt, wi-w Ow zeg - gen,
dat in ow - we han - de leg - gen.
God, wil ow - we röst' ons gev - ven,
in diz - zen nacht.

2.

Stille wordt 't an alle kanten
no in de nacht.
Stille voelt wi'j ons de hande
veur dizzen nacht.
I'j zölt wisse veur ons zorgen,
van den aovend bes den morgen.
Veilig bu-w bi'j Ow eborgen,
ok waer vannacht.

161. Lof Oe, mien Heer, ok dissen nacht

1. Lof Oe, mien Heer, ok dis - sen nacht
veur 't lecht, dat Ie hebt an e - bracht.
Be-scharm mie, Heer, spreid ao - ver mie
de vleu - gels van oew heer-schap - pie.

2.

Um wille van oew Zönn' zien dood
vergeef mie, Heer, wa-k dee an kwaod.
Da-k zo de vrae weer vinden mag
en röst' an 't ende van den dag.

3.

Verdrief mien angst, Heer, veur het graf,
leer mie 't as slaop zeen, neet as straf,
leer mie, dat as ik starven gao,
ik wete, dat ik op zal staon.

4.

O Heer, waes mie tut steun en stut,
dat depen slaop mie d'ogen slut,
zoda-k den gansen niejen dag
Oe geerne deen met alle kracht.

5.

As 's nachts den slaop neet kommen wil,
leer mie dan luuster'n, maak mie stil.
Laot mie neet aover an de macht
van kwaode machten in den nacht.

6.

De dreume gaot eur eigen weg,
nem toch van mie eur dreiging weg.
Verjaag de wulve van oew schaop,
ik bun zo kwetsbaor as ik slaop.

7.

Pries God, dén allen zegen gef!
Pries Um dan, al wat aodem hef!
Pries eerd' en hemel op dit feest!
Pries Vader, Zönn' en Heiligen Geest!

162. De zilverwitte maone is staotig op egaone

1. De zil - ver - wit - te mao - ne
 is stao - tig op e - gao - ne;
 de hel - d're star - ren lacht.
 Tus - sen de don - k're beu - me,
 die zwie - gend staot te dreu - men,
 henk damp: een wit - ten wol - len vacht.

2.
 De mot lig op de weie
 as 'n lichte donzen spreie
 en gif zo'n milden rös,
 dat is verstild het klagen.
 De zörg van alle dage
 löt in de slaop het harte lös.

3.
 Zie door de maone straolen,
 ze is now half verschaolen,
 iej ziet eur volheid niet.
 Zo bunt der völle dinge
 wo-w dries met ummegingen
 umda-w de helft' der van moor ziet.

4.
 Wiej die zo mooi könt praoten,
 wat is ons doen en laoten?
 Te vake is 't verkeerd.
 Jao, ons gedachtenspinsel
 is meestieds loos verzinsel
 en de verdaone tied niet weerd.

5.
 God, breng ons in gedachten
 wa-w van Oew meugt verwachten,
 dit aardse geet veurbij.
 Leer ons gewoon te laeven,
 doe ons 't geluk belaeven
 van kind waen, onbezörgd en bli'j.

6.
 An 't ende van dit laeven
 laot 't starven dan zo waezen
 dat het mensweerdig is.
 A-J ons hebt weg enommen,
 laot ons bi'j Oew dan kommen
 woor eeuw'ge vrae en röste is.

7.
 Wiej gaot now slaopen, Vader,
 de duusternis krup naoder.
 Kold is de aovendwind.
 Wil ons al 't kwaod vergeven,
 met liefde ons umgeven,
 ok ieder die wiej nööst ons vindt.

163. De maon' is op egaone

1. De maon' is op e - gao - ne,
 de staer - ne staot te strao - l'ne
 deep' in den klao - ren nacht.
 De bus - ke staot te zwie - gen.
 En ov - ver 't brook zee-j stie - gen
 ne mot, ne dae - ken, wit en zacht'.

2.
 Gelude bunt verklonken.
 In 'n oelenvloch verzonken
 lig no de stille weld.
 Met ow verdreet en zorgen
 bun I'j no zo eborgen,
 dat z-ow neet wakker hollen zölt.

3.
 Kiek daor de maon' es drieve!
 't Liekt bloos ne halve schieve.
 Toch is ze rond en heel.
 Zo bunt der völle zaken,
 wao-w ernst met mosten maken,
 maor dee-w jo geels neet overzeet.

4.
 Greuts is 't, zo 't wi'j ons veurdoot,
 mor wat is 't dan, wa-w good doot?
 Wat beelde wi'j ons in?
 Wat hef ons drok gedote,
 in 't kleine en in 't grote,
 uutendelijke dan veur zin?

5.
 Heer, laer ons in te zene,
 - wat ok de weld wil beden -:
 dit laeven geet veurbi'j.
 Help ons gewoon te waene,
 veur Ow hier op de aerde
 as kind te laeven, frank en vri'j.

6.
 A-w éénmaal dan mot starven,
 gef ons dan ow erbarmen:
 gef ons ne zachten dood.
 Laot ons dan vol vertrouwen
 op owwe leefde bouwen,
 dee-t um ons is ok in den dood.

7.
 Lao-w ons te slaopen leggen
 en röstig "Amen" zeggen.
 De aovendwind is kold.
 Heer, waar ons veur het kwaode
 en laot ons röstig slaopen,
 en ok den naober, zeek en old.

164. Och Heer, verbarg Oew

1. Och Heer, ver - barg Oew niet veur mien,
a'k man-ges mien ver - barg veur Oew.
Iej wet da-k ban - ge bun veur Oew,
da-k Oew ont-wiek en taal nao Oew.
Gao niet veur - bi'j an 't hart' van mien.

2.

En Heer waes niet zo kwaod op mien
at Iej gin liefde bi'j mien ziet.
Ik nuum Oew, maor ik ken Oew niet,
ik buug mien, maor ik bun het niet
en mien gebed is tegen mien.

4.

Heer, roep mien as oew dwalend schaop,
dat Oew niet zög en Oew niet vindt.
Geef mien, as een' die Iej bemint,
geef, dat ik as oew eigen kind,
oew stemme heure in mien slaop.

3.

Heer, reik het goeie woord mien an.
A-k manges weurde veur Oew von
heb ik mien in dat woord vermomd.
Now wacht ik töt Iej eigens komt
en sprekt, zodat ik 't heuren kan.

165. Waor ik gao en stao, God, bun I'j um mi'j too

1. Waor ik gao en stao, God, bun I'j um mi'j too:
slao - pen en wa - ken komt tot röst in Ow.
Wat mi'j ov-ver-kump hier, daor bun I'j der bi'j;
Waor-k wied van Ow bunn', bun I'j vlak bi'j mi'j.
Wat kan mi'j schae- len 'n he - mel of de aerd',
at I'j daor neet bunt, is mi'j dat niks waerd.
En at mien lae - ven as de wind ver - waeit,
blief I'j mien hop - pe in eeuw- ig - heid.

166. Blief bie mie Heer, wanneer den aovend völt

1. Blief bie mie Heer, wan - neer den ao-vend völt,
 wan-neer het duus - ter wordt in bos en veld.
 As al - le an - d're hul - pe wik van mie,
 o gro-ten Helper, blief Ie dan bie mie.

2.

Hööstig vervleegt de dage van 't bestaon.
 Blijdschop vervlög en glorie zal vergaon.
 Oftakeling breg ons de laevenstied,
 moor Ie, dén nooit verandert, blief bie mie.

3.

Oe heb ik neudig störig dag an dag.
 Wee anders kan der brekken 't kwaod zien macht?
 Wee leidt en schoort der better, Heer, as Ie?
 In kwao en goeie dage, blief bie mie.

4.

'k Vreze gin viejand, as Ie hulpe beedt.
 't Kwaod dut mie niks, verdreet verbittert neet.
 Woor is no dood en graf oew heerschappiej?
 Ik aoverwinne, as Ie blijft bie mie.

5.

As ik mut starven, geef mie deur oew kruus
 starkte en lecht op weg naor 't Vaderhuus.
 Oew dag brek an, de nacht is dan veurbie.
 In dood en laeven, Heer, blief mie naobie.

167. O God, I'j heelpen d' eeuwen deur

1. O God, I'j heel - pen d'eeuw-en deur
 onz' old - en in eur'n stried.
 Waes ok veur ons, wa-J waar'n veur eur:
 huus - kom-men veur al - tied.

2.

Dee heiligen uut vrogger tied,
zee waar'n daor wisse van.
Ok wi'j geleuft in onzen stried:
van Ow kö-w van op an.

3.

Aer van de weld jo hemelwied
't gebonte ston en zo,
heur'n alle macht en ruumt' en tied
al altied an Ow to.

4.

En duzend eeuwen dee zee I'j
as ne vergangen dag.
Ne schemme is 't. Dee vlög veurbi'j.
Ne glimp, ne ogenslag.

5.

De tied dreg op zien' stöör'gen streum
zien' kinder uut de tied.
Ze wordt vergaeten - as ne dreum.
Dén bu-J jo 's morgens kwiet.

6.

O God, I'j heelpen d' eeuwen deur
onz' olden in eur'n stried.
Blief ok veur ons, wa-J waar'n veur eur:
huuskommen veur altied.

168. Deur gode machten, trouw en still' umgeven

1. Deur go - de mach-ten, trouw en still' um-gev - ven,
veul-k mi'j ge - röst, e-treust, heel won-der- baor.
Met ow-leu wi-k zo dis - se da - ge lae - ven,
met ow-leu in - gaon in het ni'j - e jaor.

2.

Het olde zaer, wil ons dat nog benauwen,
drukt ons den slimmen tied met alle macht,
gef ons verschrikte harte dan vertrouwen
in 't heil, wa-J zelf ons hadden to edacht.

3.

En wil I'j ons den bitter'n beker langen,
van 't lieden vol tot bovven an den rand,
dan nemme wi'j um zonder ons te bangen
dankbaor uut owwe gode, leve hand.

4.

Maor wil I'j ens ons nog waer wille gönnen
an disse weld en an eur'n zonneshien,
zö-w wat ewest is, neet vergaeten können,
wieter ons hele laeven van Ow waen.

5.

Laot warm en stille no de kaersen branden,
 dee-J hier in onzen duuster'n hebt ebracht.
 Breng, at het kan, in vrae ons bi'j mekaarne.
 Wi'j wet het jo: ow lecht schient in den nacht.

6.

Wordt um ons haer de stilte störig deper,
 laot ons dan heur'n den vollen, depen klank
 van wee der um ons haer staot, neet te zene:
 al owwe kinder met eur lofgezang.

7.

In gode machten wonderbaor eborgen,
 verwachte wi'j geröst wat kommen mag.
 God is met ons van 'n aovend tot den morgen,
 is wisse met ons, elken ni'jen dag.

169. Uren, dage, maonden, joren

1. U - ren, da - ge, maon-den, jo - ren,
 gaot as jacht ze op de wind.
 Gis - t'ren wa-w nog pas ge - bo - ren,
 spöl - len wiej nog as een kind.
 Mar - gen bu-w al old van da - gen,
 zie-w naor hoe het vrog - ger was.
 En door - tus - sen lig van - da - ge,
 't he - den met zien lust en last.

2.

Al ons warken en ons streven,
 al ons jagen naor geluk,
 kan gin vastigheid ons geven,
 alles is vergankelijk.
 Het maakt niks meer uut in 't leste
 of wiej arm bunt of heel riek',
 want een doodshemp hef gin tesse,
 a-w in 't graf ligt bu-w geliek !

3.

Liefde die hef echte weerde
 in dit laeven bi'j de dag:
 da-w mekare könt anveerden,
 welk verschil d'r-ok waezen mag;
 dat ons ongewisse laeven
 is geborgen in Gods hand;
 en dat niks, gin dood of laeven,
 ons van Um ooit scheiden kan.

4.

Zand dat tuist* oew uut de hande,
vastehollen ku-j het niet.
Zo kent ok de tied gin banden,
al bu-J zunig op oew tied.
Hoe-j het anlegt, 't is um 't aeven,
eenmaol is 't oew lesten dag.
Bid en wark dan dat oew laeven
niet onnuttig waezen mag.

* Tuisen = glijden, glippen

Register op beginregels

In dit register wordt verwezen naar de nummers van de liederen

't Völt ons zoer te zeggen	68
'n Appel'nhof is unze eerde	42
A-k umme hoge kieke, dan bekrup 't mi'j störig waer	28
Al liekt het anders, toch is 't waor	22
As een ree, dat meu van 't zeuken	18
As ik, zo doof en blind a-k bun	45
As straolend lech bu-J neer ekommen	36
Bewaar ons, Heer, toch bi'j oew woord	102
Blief bie mie Heer, wanneer den aovend völt	166
Blief toch met ow genade	124
Bracke-en-dele heit	113
Brenk God allenig no de eer	80
Brenk God no unze ere	156
Daor is een land van zuv're vreugd	85
De ganse wald, al wat zee dreg	15
De Geest van God wil as een wind	79
De Heer hef mi'j ezeen en onverwacht	128
De Heer hef mien ezien en onverwachs	129
De Heer is mien weier, ik kom niet tekort	13
De maon' is op egaone	163
De marke zal bleuien	75
De stökke d'r-af, den midd'ler d'r-uut	51
De veug'le woont in beume	40
De zilverwitte maone is staotig op egaone	162
Den Heer is woorlijk op estaon	69
Den hemel reekt uns laeftocht an	114
Den hemel roemt den Heer, 't gewölfte gif Em eer'	8
Den zesden dag brok straolend an	1
Der is een land van klaor genot	84
Deur den nacht van meuit' en zorgen	127
Deur gode machten, trouw en still' umgevven	168
Dit is een huus van alle tieden	93
Do, Geest des Heren, hoppe uns leren	137
Een goeie koning in ons midden is	149
Een rieken schat an wiesheid	109

Eer' an God in unze dage	58
Ens zal het dan gebeure	47
Gelukkig hee, dén ginnen enk'len trad	5
Gevvet owwen zaegen	158
Gezaegend is een mins dén zien kwaod vergeve is	17
God is mien heil, Hee breg mi'j in het lechte	16
God, dén den anvank is	123
God, geef ons de kracht	126
God, Iej, die ons hier ziet	64
Goed dén zich niet lut raoie	6
Grond, locht en water heure toe aan God	14
Halleluja, breng no God de aere	81
Heel 't gewölfte, Here God	140
Heer, Gi'j heb onderzocht wie ok ik waeze mocht	30
Heer, groot bun Gi'j in liefde	20
Heer, onze God, wiej gaot oew woord now laezen	104
Heer, wiej zeet oew steernenpracht	150
Het onland zal bleuien	74
Het volk, dat löp den weg te zeuken	34
Het volk, dat neet den weg kan vinden	35
Heurt de bosschop van dee dage	58
Ho zal ik Oew ontvangen	49
Ho zölle wi'j ons haegen	48
Hoe blieve wi'j gezond	39
Hoe ook de winde waeie	41
Heurt de bosschop van dee dage	59
I'j geft ons völle dinge	135
I'j, dén mi'j kent, I'j dén mi'j zeet	147
I'j, Heer, I'j wet ho-t met mi'j geet	31
I'j, mienen Heer, hebt um ons haer estaone	24
I'j, onzen Heer, ho machtig, hoog' in weerde,	7
I'j, onzen Vader, onzen Heer	100
Iej, eeuw'ge Vader, die bewaart	136
Iej, Vader, bouwt oew woning hoog'	130
Ik bun de een'ge waore wienstok	43
Ik bun gewis en waor den wienstok	44
Ik hebbe vasten grond verworven'	116
Ik stao hier an de voerbak, Heer	61
In Christus is gin oost of west	153

In Christus is gin west of oost	154
In het lief van mien moeder ewaeven	111
In hoge hemelen hef God esproken	112
In olde tiede, Heer, heb I'j edacht	23
In vars getrokken voren	146
In't oosten gleuit den morgen	54
Jezus laevet! Ik bun vri'j	72
Jezus zal heersen vol van macht	87
Jezus zal heersen wied en zied	88
Jezus, dén langs het water leep	38
Jezus, I'j, Heiland, umdale 'kommen	152
Jezus, zee, wi'j alle bunt veur ow woord	110
Klunk oons in depen nacht in d' oorne	63
Kom lao-w God now bli'j toezingen	821
Kom, Heiland, zie ik wacht met smarte	50
Kom, maket ow terechte	56
Komt no bi'j mekare	60
Lao wi'j daor good op achten wat uns is to ezegd	52
Laot iederene God no danken	26
Laot iederene God no priesen	25
Lecht in onze ogen, redder oet den nacht	55
Lecht, dat ons anstöt in den morgen	76
Leefde, eenmaols oet esproken	118
Liefde eenmaol uut esproken	119
Lof Oe, mien Heer, ok dissen nacht	161
Loof God geröst met zingen	155
Maak ons oew liefde, God	120
Maak, da-k met mien laeven, Heer	139
Mensen, wiej bunt eroepen um te laeven	46
Met bli'jdschap bu-w hier hen egaon	97
Mien hart draag ik niet hoog, o Heer	29
Mien herder is de Here God	12
Mien' scheper is den eeuw'gen Heer	11
Mien' scheper is den Heer, mien' God	10
Ne vaste veste is uns God	125
Now d' eerste kleuren zichtboor wordt	159
Now daagt het in het ooste	53

O God, I'j heelpen d'eeuwen deur	167
O Jezus, ho vertrouwd en good	117
O Vader, onze lieven Heer	99
O, God, kom I'j toch veur mi'j rechten	19
O, leefdevollen, eeuw'gen God	138
Och Heer, verbarg Oew niet veur mien	164
Oew woord, Heer, is de gids die ons het pad	103
<i>Ons Vader (gebed, Duiven)</i>	17
<i>Onze Vader (gebed, Lochem)</i>	26
<i>Onze Vader (gebed, Lieveelde)</i>	85
Ooit kent de eerde vrae	89
Op de weld onder de goden	151
Op welke heugte wi'j uns stelt	121
Op, stao op, zo röp ne stemme	115
Ow Waord umvat mien laeven	27
Pries den Koning heel mien wezen	133
Pries, mien harte, 'n Hemelkoning	134
Staot op! Dit is den morgen van	70
Stil dreumen van de hemel	86
Stille wordt 't an alle kanten	160
Teggen den duuster'n, dén bots boetensleut	73
Terecht is alle eer aan Ow, mien God en Heer	21
Umdat Hij niet ver wol zun	67
Unzen Heer is op estaone, halleluja	71
<i>Unze Vader (gebed, Winterswijk)</i>	38
Uren, dage, maonden, joren	169
Van alle creaturen, dee-t God eschafen hef	2
Vanaf den anvank was het Waord	66
Veur al dee leu, dee-t no in owwen tied	91
Veur owwe warkers, dee vieraovend holdt	92
Vrae veur owleu, hier hen ekomm'ne	95
Vuur wee geleuft, klunk Jezus' naam	157
Waor God, den Heer, zien voetstap zet	105
Waor ik gao en stao, God, bun I'j mi'j to	165
Waor man en vrouwe laeft in leefde	122
Waord, dat ons opröp um te laeven	108

Waorde van God bunt waor eschrevv'ne	107
Waorumm' mos ik oww' stemm' verstaon	141
Waorumme he-J mien verlaote	9
Waorumme zit de völker zich störig zo in 't haor	57
Waoor-j God, de Heer, veurop ziet gaon	106
Wat breg ow al 't geööste op?	32
Wat bu-j mooi, mien lieve deerntjen	33
Wat God dut, dat is goed edaon	132
Wee ne zwaoren last mot draegen	131
Wezzet wallenkommen, Jezus, unzen Heer	65
Wi'j bunt van ovveral ekomme'ne	98
Wi'j dankt Ow, Heer, veur wat I'j hebt edaon'	83
Wi'j mögt waer rechtop veur Ow staon	101
Wie laeft noe van den wind	78
Wied los do-w de deure	62
Wiej bidt, God, um de vrede	3
Wiej bunt vandage hierhen ekommen	96
Wiej buugt ons diepe veur Oew neer	77
Wiej komt as bu-w eroepen	94
Wiej staot met volle hande	148
Ze hebt um umme houwen	37
Zien Woord, dat reekt den Heer oons an	4
Zoas ne boer, dén meu van 't bouwen	90
Zolang de huze nog bewoond zun (1)	142
Zolang de huze nog bewoond zun (2)	143
Zolang het leu gif op de aerde (1)	144
Zolang het leu gif op de aerde (2)	145

Register op liturgisch gebruik

In dit register wordt verwezen naar de nummers van de liederen

Bijbelliederen

Schepping	1-3
de Wet	4
de Psalmen	5-31
Prediker	32
Hooglied	33
de Profeten	34-37
Evangelie	38-46

Kerkelijk jaar

Advent	47-57
Kerst	58-66
Epifanie	67
tijd voor Pasen	68
Pasen	69-76
Hemelvaart	77
Pinksteren	78-79
Trinitatis	80-83
Voleindingszondagen	84-92

Kerkdienst

dienst van de voorbereiding	93-101
dienst van het Woord	102-110
dienst van het antwoord	111-158
ochtend en avond	159-163
avond van het leven	164-169

Verantwoording en bronvermelding

In dit register wordt zoveel mogelijk verwezen naar de bron van de tekst (t), de bron van de melodie (m) en de vertaler (v) van het lied (in het dialect).

In de bronvermelding wordt, waar mogelijk, middels afkortingen verwezen naar de gegevens. In een aantal gevallen is niet de hele tekst vertaald maar een selectie er uit. Bij de vertaling werd bij van oorsprong buitenlandse liederen zoveel mogelijk geprobeerd dit origineel recht te doen. In andere gevallen heeft een brontekst gediend als een aanzet tot een eigen vrije bewerking van de tekst. Naast de liederen is ook de tekst van het Onze Vader, in drie dialectversies, toegevoegd.

Gebruikte liedbundels:

LB	- Liedboek, zingen en bidden in huis en kerk
AWN	- Alles wordt nieuw
LvdK	- Liedboek van de Kerken (1973)
JdH	- Johannes de Heer
E.L.	- Evangelische Liedbundel
ZG	- Zingend Geloven
GoZ	- Geroepen om te zingen
GvL	- Gezangen voor Liturgie
TT	- Tussentijds

Lijst van vertalers:

J.B.	- Jan Böhmer, Duiven
Jh.B.	- Johan Boschloo, Gorssel
R.B.	- Riek Beskers, Winterswijk
B.E.	- Bernard Engelbarts, 's Heerenberg
H.H.	- Hans Hinkamp, Bredevoort
J.H.	- Jantjen Hendriksen, Drempt
H.K.	- Henk Kroesenbrink, Winterswijk
J.K.	- Jan Keuper, Dinxperlo
W.K.	- Wim Kemink, Eibergen
H.L.	- Henk Lettink, Aalten
J.v.T.	- Jan van Tuinen, Gorssel

- 1 t: Joke Ribbers (nr.7 uit "Liederen van het begin"), m: LB 753, v: H.L.
- 2 t: W.Barnard (nr.5 uit "Liederen van het, begin"), m: LB 979, v: H.L.
- 3 t: J.H., m: LB 979
- 4 t+m: LB 316, v: W.K.
- 5 t+m: LB 1, v: H.L.
- 6 t: Ps.1, m: LB 444, v: J.B.
- 7 t+m: LB 8, v: H.L.
- 8 t+m: LB 19, v: R.B.
- 9 t: Psalm 22, m: LB 562, v: J.B.
- 10 t+m: LB 23c, v: R.B.
- 11 t+m: LB 23c, v: H.L.
- 12 t+m: LB 23c, v: J.H.
- 13 t+m: LB 23b, v: J.B.

- 14 t: Psalm 24, m: d'Engelsche Fortuyn, Den Bosch 1628, v: J.B.
(ook mogelijk op mel. van LB 247)
- 15 t+m: LB 24, v: H.K.
- 16 t+m: LB 27, v: R.B.
- 17 t: Psalm 32, m: LB 562, v: J.B.
- 18 t+m: LB 42, v: H.L.
- 19 t+m: LB 43, v: H.L.
- 20 t: Psalm 51, m: LB 562, v: J.B.
- 21 t: Psalm 65, m: LB 172a, v: J.B.
- 22 t+m: LB 73, v: H.L.
- 23 t+m: LB 85, v: H.L.
- 24 t+m: LB 90, v: H.L.
- 25 t+m: LB 118, v: R.B.
- 26 t+m: LB 118, v: W.K.
- 27 t+m: LB 119a, v: H.L.
- 28 t+m: LB 121, v: H.L.
- 29 t: Psalm 131, m: LB 437, v: J.B.
- 30 t: Psalm 139, m: LB 157a, v: J.B.
- 31 t+m: LB 139, v: H.L.
- 32 t+m: ZG 5-15, v: H.L.
- 33 t: J.H. (Hooglied 7), m: Amanda McBroom
- 34 t: H.L. (Jesaja 9:1-6), m: LB 482
- 35 t: W.K. (Jesaja 9:1-6), m: LB 482
- 36 t: J.H. (Jesaja 9), m: LB 482
- 37 t: H.L. (Jesaja 11:1-5), m: LB 473
- 38 t+m: LB 531, v: R.B.
- 39 t: J.B. (Matth.5:25-34), m: Edel artiesten koen, Antwerpen 1631
- 40 t+m: LB 979, v: J.H.
- 41 t: J.B. (Lucas 8:4-15), m: Nederlandse melodie, 16e eeuw (De winter is vergangen)
- 42 t+m: AWN IV 23, v: R.B. (kan ook op, melodie van "Once in royal Davids city")
- 43 t: J.H. (Johannes 15), m: LB 653
- 44 t: W.K. (Johannes 15), m: LB 653
- 45 t: J.B. (Johannes 17), m: LB 130a
- 46 t+m: LB 827, v: J.H.
- 47 t: J.B., m: LB 107
- 48 t+m: LB 441, v: R.B.
- 49 t+m: LB 441, v: W.K.
- 50 t: J.H., m: LB 442
- 51 t+m: LB 435, v: H.L.
- 52 t+m: LB 438, v: R.B.
- 53 t+m: LB 444, v: B.E.
- 54 t+m: LB 444, v: R.B.
- 55 t+m: LB 463, v: H.K.
- 56 t+m: LB 439, v: R.B.
- 57 t: Henk Jongerius (nr.10 uit "Door mensen verwoord"),
m: J.Gaunlett, 1805-1876, v: H.L.
- 58 t+m: LB 487, v: R. B.

- 59 t+m: LB 481, v: R.B.
60 t+m: LB 477, v: R.B.
61 t+m: LB 475, v: J.H.
62 t: Jan van Opbergen (nr.52 uit “Zangbundel van een basisgemeente”),
m: LB 476, v: H.L.
63 t+m: LB 489, v: W.K.
64 t+m: Gez. 149 LvdK, v: J.H.
65 t+m: LB 476, v: R.B.
66 t+m: LB 488, v: R.B.
67 t+m: LB 528, v: B.E.
68 t: H.L., m: Gez.175 LvdK
69 t+m: LB 617, v: J.v.T.
70 t+m: LB 630, v: R.B.
71 t+m: LB 624, v: R.B.
72 t+m: LB 641, v: R.B.
73 t: Jan van Opbergen (nr.104 uit “Zangbundel van een basisgemeente”),
m: .R.Smit, v: H.K.
74 t+m: LB 608, v: H.L.
75 t+m: LB 608, v: H.K.
76 t+m: LB 601, v: H.L.
77 t+m: Gez. 231 LvdK, v: J.H.
78 t+m: LB 678, v: Jh.B.
79 t+m: LB 691, v: J.H.
80 t+m: LB 302, v: R.B.
81 t+m: Gez. 257 LvdK, v: H.H.
82 t+m: TT 18, v: J.H.
83 t: H.L., m: LB 727
84 t+m: LB 753, v: J.H.
85 t+m: LB 753, v: W.K.
86 t: J.H., m: LB 146a
87 t+m: LB 871, v: J.v.T.
88 t+m: LB 871, v: W.K.
89 t+m: Awn IV 12, v: R.B.
90 t: Hieronymus van Alphen, 1746-1813 (Gez.244 uit de Hervormde Bundel 1938),
m: LB 118, v: H.K.
91 t+m: LB 727, v: H.L.
92 t+m: LB 727, v: H.K.
93 t: herkomst onbekend, m: LB 865, v: J.H.
94 t+m: LB 612, v: J.H.
95 t: Jan van Opbergen (nr.66 uit “Bundel van een basisgemeente”),
m: LB 865, v: H.H.
96 t: Geert Tromp (GOZ 18), m: LB 675, v: J.H.
97 t+m: LB 280, v: J.H.
98 t: Harry Wouters (GOZ 125), m: LB 118, v: R.B.
99 t+m: LB 836, v: J.H.
100 t: H.L., m: LB 836
101 t: H.L., m: LB 836

- 102 t+m: Gez. 310 LvdK, v: J.H.
103 t: J.H., m: LB 362
104 t: J.H., m: LB 348
105 t+m: LB 723, v: W.K.
106 t+m: LB 723, v: J.H.
107 t: H. Abma (GOZ 126), m: LB 601, v: R.B.
108 t: Geert Tromp (GOZ 128), m: LB 601, v: H.L.
109 t+m: LB 313, v: J.v.T.
110 t+m: LB 314, v: R.B.
111 t+m: LB 780, v: J.H.
112 t+m: TT 195, v: J.H.
113 t: J.B., m: Ick suchte sucht op sucht, 's Hertogenbosch , 1628
114 t+m: TT 104, v: H.K.
115 t+m: LB 749, v: W.K.
116 t+m: Gez. 440 LvdK, v: R.B.
117 t+m: LB 512, v: J.v.T
118 t+m: LB 791, v: H.K.
119 t+m: LB 791, v: J.H.
120 t+m: LB 974, v: J.H.
121 t: Hans Bouma, m: LB 518, v: R.B.
122 t: Hans Bouma, m: LB 65, v: R.B..
123 t+m: LB 788, v: R.B.
124 t: Gez. 423 LvdK, m: LB 444, v: H.H.
125 t: LB 898, m: Gez. 96 Hervormde Bundel 1938, v: H.K.
126 t+m: LB 418, v: J.H.
127 t+m: LB 801, v: H.L.
128 t: Gez. 487 LvdK, m: LB 362, v: W.K.
129 t: Gez. 487 LvdK, m: LB 362, v: J.H.
130 t+m: Gez. 321 LvdK, v: J.v.T
131 t: herkomst onbekend, m: LB 103c, v: W.K.
132 t+m: LB 909, v: J.H.
133 t+m: LB 103c, v: J.K.
134 t+m: LB 103c, v: J.v.T
135 t+m: Gez. 465 LvdK, v: H.L.
136 t+m: Gez. 467 LvdK, v: J.H.
137 t+m: LB 675, v: R.B.
138 t+m: LB 838, v: J.v.T
139 t+m: LB 912, v: H.L.
140 t+m: LB 919, v: R.B.
141 t+m: LB 941, v: H.L.
142 t+m: LB 981, v: B.E.
143 t+m: Gez. 488A LvdK, v: B.E.
144 t+m: LB 981, v: H.K.
145 t+m: Gez. 488A LvdK, v: H.K.
146 t: J.H., m: LB 441
147 t: Jan van Opbergen (nr.37 uit "Zangbundel van een basisgemeente"), m: Auld lang
syn, v: H.K.

- 148 t: J.H., m: Nederlandse melodie, 16e eeuw (De winter is vergangen)
149 t: J.B., m: LB 362
150 t: J.v.T., m: LB 919
151 t: D. Groeneboer (nr.98 uit “Zangbundel van een basisgemeente”),
m: LB 481, v: H. L.
152 t: Jesus uns’ Heiland (nr.2 uit “Dor kummt een Schipp”, Plattdüütsch
Gesangbook), m: Silezische melodie, 19e eeuw (Hervormde Bundel, 1938
Gez.221), v: H.L.
153 t+m: LB 969, v: W.K.
154 t+m: LB 969, v: J.v.T.
155 t+m: LB 864, v: W.K.
156 t+m: LB 864, v: R.B.
157 t+m: LB 512, v: W.K.
158 t+m: LB 415, v: R.B.
159 t: naar een latijnse tekst van J.M.Naele, m: LB 215, v: J.H.
160 t+m: nr.175 EL, v: H.L.
161 t+m: LB 243, v: J.v.T.
162 t+m: LB 246a, v: J.H.
163 t+m: LB 246b, v: H.L.
164 t+m: LB 944, v: J.H.
165 t+m: nr.1 uit “Dor kummt een Schipp”, Plattdüütsch Gesangbook, v: H. L.
166 t+m: LB 247, v: J.v.T.
167 t+m: LB 90a, v: H.L.
168 t+m: LB 511, v: H.L.
169 t: R.Feith, 1753-1824, m: Gez. 292 Hervormde Bundel 1938, v: J.H.